

CODUL DE PROCEDUR CIVIL

Pentru realizarea acestui text s-a pornit de la Codul de procedur civil care cuprindea toate modificările până la 30 septembrie 1980, publicat în ediție oficială de Ministerul Justiției în 1980, asupra căruia s-au aplicat succesiv modificările intervenite prin actele normative ulterioare, respectiv:

- Decretul Consiliului de Stat nr. 81/1985*, abrogat prin Legea nr. 1/1992;
- Legea nr. 1/1992;
- Legea nr. 104/1992;
- Legea nr. 105/1992, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 59/1993, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 17/1997;
- Ordonanța Guvernului nr. 13/1998*, abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 290/2000 și respinsă prin Legea nr. 787/2001;
- Legea nr. 99/1999, cu modificările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 219/2005;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 290/2000, aprobată prin Legea nr. 32/2001;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001*, respinsă prin Legea nr. 69/2005 și abrogată prin Legea nr. 219/2005;
- Legea nr. 787/2001;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 195/2004;
- Legea nr. 195/2004;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2004;
- Legea nr. 69/2005;
- Legea nr. 219/2005;
- Legea nr. 459/2006.

Actele normative marcate cu asterisc () sunt în prezent modificate, abrogate sau respinse și modificările efectuate prin aceste acte normative asupra Codului de procedur civil nu mai sunt de actualitate.*

NOT :

Conform art. II din Legea nr. 459/2006, toate sumele de bani exprimate în lei vechi (ROL) din cuprinsul dispozițiilor Codului de procedur civil au fost convertite în lei noi (RON).

CARTEA I

Competența instanțelor judecătorești

TITLUL I

Competența după materie

ART. 1

Judecătorii judec :

1. în primă instanță, toate procesele și cererile, în afară de cele date prin lege în competența altor instanțe;
2. plângerile împotriva hotărârilor autorităților administrative publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate, în cazurile prevăzute de lege;
3. în orice alte materii date prin lege în competența lor.

ART. 2

Tribunalul judec :

1. în primă instanță :
 - a) procesele și cererile în materie comercială al căror obiect are o valoare de peste 100.000 lei, precum și procesele și cererile în această materie al căror obiect este neevaluabil în bani;
 - b) procesele și cererile în materie civilă al căror obiect are o valoare de peste 500.000 lei, cu excepția cererilor de împărțire reală judiciară, a cererilor în materie succesorală, a cererilor neevaluabile în bani și a cererilor privind materia fondului funciar, inclusiv cele de drept comun, petiții sau, după caz, posesorii, formulate de terți în drepturile lor prin aplicarea legilor în materia fondului funciar;
 - c) conflictele de muncă, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe;
 - d) procesele și cererile în materie de contencios administrativ, în afară de cele date în competența curților de apel;
 - e) procesele și cererile în materie de creație intelectuală și de proprietate industrială;
 - f) procesele și cererile în materie de expropriere;
 - g) cererile pentru încuviințarea, nulitatea sau desfacerea adopției;
 - h) cererile pentru repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare sârșite în procesele penale;
 - i) cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării sârșite a hotărârilor date în primă instanță;
2. ca instanță de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță;
3. ca instanță de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului;
4. în orice alte materii date prin lege în competența lor.

ART. 3

Curile de apel judec :

1. în prim instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale;

2. ca instanță de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în prim instanță;

3. ca instanță de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în prim instanță de tribunale, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;

4. în orice alte materii date prin lege în competența lor.

ART. 4

Înalta Curte de Casație și Justiție judec :

1. recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege;

2. recursurile în interesul legii;

3. *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003;

4. în orice alte materii date prin lege în competența sa.

ART. 4¹

Competența ce revine instanțelor judecătorești în legătură cu arbitrajul reglementat de cartea IV aparține instanței care ar fi fost competentă să soluționeze litigiul în fond, în lipsa unei convenții arbitrale.

TITLUL II

Competența teritorială

ART. 5

Cererea se face la instanța domiciliului pârâtului. Dacă pârâtul are domiciliul în străinătate sau nu are domiciliu cunoscut, cererea se face la instanța reședinței sale din țară, iar dacă nu are nici reședință cunoscută, la instanța domiciliului sau reședinței reclamantului.

ART. 6

Când pârâtul, în afară de domiciliul său, are în chip statornic o îndeletnicire profesională ori una sau mai multe activități agricole, comerciale sau industriale, cererea se poate face și la instanța locului acelor activități sau îndeletniciri, pentru obligațiile patrimoniale care sunt născute sau care urmează să se execute în acel loc.

ART. 7

Cererea împotriva unei persoane juridice de drept privat se face la instanța sediului ei principal.

Cererea se poate face și la instanța locului unde ea are reprezentanță, pentru obligațiile ce urmează a fi executate în acel loc sau care izvorăsc din acte încheiate prin reprezentant sau din fapte săvârșite de acesta.

Cererea împotriva unei asociații sau societăți fără personalitate juridică se face la instanța domiciliului persoanei careia, potrivit înțelegerii dintre asociații, și-a încredințat reședința sau direcția asociației ori societății, iar, în lipsa unei asemenea persoane, la instanța domiciliului oricărui dintre asociații. În acest din urmă caz, reclamantul va putea cere instanței numirea unui curator, care să reprezinte interesele asociațiilor.

ART. 8

Cererile îndreptate împotriva statului, direcțiilor generale, regiilor publice, caselor autonome și administrațiilor comerciale, se pot face la instanțele din capitală sau la cele din reședința judeului unde își are domiciliul reclamantul.

Când mai multe judecătoria din circumscripția aceluiași tribunal sunt deopotrivă competente, cererile în care figurează persoanele arătate la alin. 1 se introduc la judecătoria din localitatea de reședință a judeului, iar în Capitală, la judecătoria sectorului 4.

ART. 9

Cererea îndreptată împotriva mai multor pârâți poate fi făcută la instanța competentă pentru oricare dintre ei; în caz când printre pârâți sunt și obligați accesorii, cererea se face la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali.

ART. 10

În afară de instanța domiciliului pârâtului, mai sunt competente următoarele instanțe:

1. în cererile privitoare la executarea, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui contract, instanța locului prevăzut în contract pentru executarea, fie chiar în parte, a obligațiunii;

2. în cererile ce izvorăsc dintr-un raport de locațiune a unui imobil, în acțiunile în justificare sau în prestațiune tabulară, instanța locului unde se află imobilul;

3. în cererile ce izvorăsc dintr-o cambie, cec sau bilet la ordin, instanța locului de plată;

4. în cererile privitoare la obligații comerciale, instanța locului unde obligația a luat naștere sau aceea a locului plății;

5. în cererile izvorâte dintr-un contract de transport, instanța locului de plecare sau de sosire;

6. în cererile împotriva unei femei căsătorite*) care are reședința obișnuită deosebit de aceea a soțului, instanța reședinței femeii;

7. în cererile făcute de ascendenți sau descendenți pentru pensie de întreținere, instanța domiciliului reclamantului;

8. în cererile ce izvorăsc dintr-un fapt ilicit, instanța în circumscripția careia s-a săvârșit acel fapt.

*) Textul trebuie considerat abrogat implicit ca urmare a consacării principiului constituțional al egalității sexelor.

ART. 11

În materie de asigurare, cererea privitoare la despăgubiri se va putea face și la instanța în circumscripția careia se află:

1. domiciliul asiguratului;

2. bunurile asigurate;

3. locul unde s-a produs accidentul.

Alegerea competenței prin convenție este nulă dacă a fost făcută înainte de nașterea dreptului la despăgubire.

Dispozițiile de mai sus nu se aplică în materie de asigurări maritime și fluviale.

ART. 12

Reclamantul are alegerea între mai multe instanțe deopotrivă competente.

ART. 13

Cererile privitoare la bunuri imobile se fac numai la instanța în circumscripția căreia se află imobilele.

Când imobilul este situat în circumscripțiile mai multor instanțe, cererea se va face la instanța domiciliului sau reședinței pârâtului, dacă acestea se află în vreuna din aceste circumscripții, iar în caz contrar, la oricare din instanțele în circumscripțiile cărora se află imobilul.

ART. 14

În materie de moștenire, sunt de competența instanței celui din urmă domiciliu al defunctului:

1. cererile privitoare la validitatea sau executarea dispozițiilor testamentare;
2. cererile privitoare la moștenire, precum și cele privitoare la pretențiile pe care moștenitorii le-ar avea unul împotriva altuia;
3. cererile legatarilor sau ale creditorilor defunctului împotriva vreunui din moștenitori sau împotriva executorului testamentar.

ART. 15

Cererile în materie de societate, până la sfârșitul lichidării în fapt, sunt de competența instanței locului unde societatea își are sediul principal.

ART. 16

Cererile în materia reorganizării judiciare și a falimentului sunt de competența exclusivă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul principal al debitorului.

TITLUL III

Dispoziții speciale

ART. 17

Cererile accesorii și incidentale sunt în competența instanței competente să judece cererea principală.

ART. 18

În cererile pentru constatarea existenței sau neexistenței vreunui drept, competența instanței se determină după regulile prevăzute pentru cererile având de obiect executarea prestațiunii.

ART. 18¹

Instanța investită potrivit dispozițiilor referitoare la competența după valoarea obiectului cererii rămâne competentă să judece chiar dacă, ulterior investirii, intervin modificări în ceea ce privește quantumul valorii aceluiași obiect.

ART. 19

Partile pot conveni, prin înscris sau prin declarație verbală în fața instanței, ca pricinile privitoare la bunuri să fie judecate de alte instanțe decât acelea care, potrivit legii, au competență teritorială, afară de cazurile prevăzute de art. 13, 14, 15 și 16.

TITLUL IV

Conflictele de competență

ART. 20

Există conflict de competență :

1. când două sau mai multe instanțe se declară deopotrivă competente să judece aceeași pricină ;
2. când două sau mai multe instanțe, prin hotărâri irevocabile s-au declarat necompetente de a judeca aceeași pricină .

ART. 21

Instanța, înaintea căreia s-a ivit conflictul de competență , va suspenda din oficiu orice altă procedură și va înainta dosarul instanței în drept să hotărască asupra conflictului.

ART. 22

Conflictul ivit între două judecătoria din circumscripția aceluiași tribunal se judecă de acel tribunal.

Dacă cele două judecătoria nu în de același tribunal sau dacă conflictul s-a născut între o judecătorie și un tribunal, sau între două tribunale, competent este curtea de apel respectiv .

Dacă cele două instanțe în conflict nu se găsesc în circumscripția aceleiași curți de apel, precum și conflictul între două curți de apel, se judecă de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Există conflict de competență , în sensul art. 20, și în cazul în care el se ivește între instanțe judecătorești și alte organe cu activitate jurisdicțională . În acest caz, conflictul de competență se rezolvă de instanța judecătorească ierarhic superioară instanței în conflict, dispozițiile art. 21 fiind aplicabile.

Instanța competentă să judece conflictul va hotărâ în camera de consiliu, fără citarea părților. Hotărârea este supusă recursului în termen de 5 zile de la comunicare, cu excepția celei pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care este irevocabilă .

ART. 23

Când, din pricina unor împrejurări excepționale, instanța competentă este împiedicată un timp mai îndelungat să funcționeze, Înalta Curte de Casație și Justiție, la cererea părții interesate, va desemna o altă instanță de același grad care să judece pricina.

TITLUL V

Incompatibilitatea, abinerea și recuzarea judecătorilor

ART. 24

Judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare.

De asemenea nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert sau arbitru în aceeași pricină.

ART. 25

Judecătorul care trebuie să existe un motiv de recuzare în privința sa este dator să înținze pe seful lui și să se abțină de la judecarea pricinii.

ART. 26

Abținerea se propune de judecător și se judecă potrivit normelor prevăzute de art. 30, 31 și 32.

ART. 27

Judecătorul poate fi recuzat:

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață despărțit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

5. dacă între aceleiași persoane una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmaș între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.

ART. 28

(1) Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai aceluia care stau în judecată ca tutore, curator sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când acestea nu au interes personal în judecarea pricinii.

(2) Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

(2¹) Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.

(3) Pentru aceleiași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.

ART. 29

Propunerea de recuzare se va face verbal sau în scris pentru fiecare judecător în parte și înainte de începerea oricărei dezbateri.

Când motivele de recuzare s-au ivit după începerea dezbaterilor, partea va trebui să propună recuzarea de îndată ce acestea îi sunt cunoscute.

Judecătorul împotriva căruia e propusă recuzarea poate declara că se abține.

ART. 30

Recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în altă cazuire căreia nu poate să interzică cel recuzat.

În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.

Alineatul 3 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.

Cererile de recuzare inadmisibile potrivit art. 28 se soluționează de instanța în fața căreia au fost formulate.

ART. 31

Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.

Nu se admite interogatoriul sau jurământul*) ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face nici un act de procedură.

*) Conform art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, "jurământul" - ca mijloc de probă - se elimină din tot cuprinsul Codului de procedură civilă.

ART. 32

Încheierea asupra recuzării se citește în edincă publică.

Dacă recuzarea a fost admisă, judecătorul se va retrage de la judecarea pricinii.

Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de judecătorul recuzat urmează să fie pstrate.

ART. 33

Instanța superioară investită cu judecarea cererii de recuzare în cazurile prevăzute de art. 30 alin. 2 va dispune trimiterea pricinii la o instanță de același grad, în cazul când găsește că cererea de recuzare este întemeiată.

Dacă cererea este respinsă, pricina se înapoiază spre judecare instanței inferioare.

ART. 34

Încheierea prin care s-a încuviințat sau respinsă abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nici o cale de atac.

Încheierea prin care s-a respinsă recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul.

Când instanța superioară de fond*) constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță.

*) Instanța superioară de fond este instanța de apel.

ART. 35

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 36

Dispozițiile prezentului titlu, în afară de art. 24 și 27 pct. 7, se aplică și procurorilor, magistraților asistenți și grefierilor.

TITLUL VI

Strmutarea pricinilor

ART. 37

Când una dintre părți are două rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv printre magistrații sau asistenții judiciari ai instanței, cealaltă parte poate să ceară strmutarea pricinii la o altă instanță de același grad.

Strmutarea pricinii se mai poate cere pentru motive de bunăniială legitimă sau de siguranță publică. Buniiala se socotește legitimă de câte ori se poate presupune că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi tirbită datorită împrejurării pricinii, calității părților ori vrăjmășiilor locale. Constituie motive de siguranță publică acele împrejurări care creează presupunerea că judecata procesului la instanța competentă ar putea produce tulburarea ordinii publice.

ART. 38

Strmutarea pentru motiv de rudenie sau afinitate trebuie cerută mai înainte de începerea oricărei dezbateri; cea întemeiată pe bunăniială legitimă sau pe siguranță publică se poate cere în orice stare a pricinii.

Strmutarea pentru siguranță publică se poate cere numai de către procurorul de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casa și Justiție.

ART. 39

Cererea de strmutare întemeiată pe motive de rudenie sau de afinitate se depune la instanța imediat superioară.

Cererea de strmutare întemeiată pe motive de bunăniială legitimă sau de siguranță publică se depune la Înalta Curte de Casa și Justiție.

ART. 40

Cererea de strmutare se judecă în camera de consiliu.

Președintele instanței va putea cere dosarul pricinii să se ordone, să se citească părților, suspendarea judecării pricinii, comunicând de urgență această măsură instanței respective.

În caz de admitere, pricina se trimite spre judecată unei alte instanțe de același grad.

Hotărârea asupra strmutării se dă fără motivare și nu este supusă nici unei călădie de atac. Ea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de instanță înainte de strmutare urmează să fie pstrate.

Această instanță va fi înștiințată de îndată despre admiterea cererii de strmutare. În cazul în care instanța a săvârșit acte de procedură sau a procedat între timp la judecarea pricinii, actele de procedură îndeplinite ulterior strmutării și hotărârea pronunțată sunt desființate de drept prin efectul admiterii cererii de strmutare.

*Alineatul 6 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.*

CARTEA a II-a

Procedura contencioasă

TITLUL I

Părțile

CAP. 1

Folosința și exercițiul drepturilor procedurale

ART. 41

Orice persoană care are folosința drepturilor civile poate să fie parte în judecată.

Asociațiile sau societățile care nu au personalitate juridică pot sta în judecată ca pârâte, dacă au organe proprii de conducere.

ART. 42

Persoanele care nu au exercițiul drepturilor lor nu pot sta în judecată decât dacă sunt reprezentate, asistate ori autorizate în chipul arătat în legile sau statutele care rânduiesc capacitatea sau organizarea lor.

ART. 43

Lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a pricinii.

Actele de procedură îndeplinite de cel care nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile. Reprezentantul incapacitabilului sau curatorul acestuia va putea însă confirma toate sau numai o parte din aceste acte.

ART. 44

În caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța va putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu are reprezentant legal.

Dispozițiile alin. 1 se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă.

Numirea acestor curatori*) se va face de instanța competentă și hotărâsește asupra cererii de chemare în judecată.

*) Numirea tutorelui și a curatorului se face, potrivit art. 152 din Codul familiei, de către autoritatea tutelară, astfel încât instanțele nu mai pot numi direct pe curatori, ci sunt obligate să ceară autorității tutelare competente numirea acestora.

ART. 45

Ministerul Public poate porni acțiunea civilă ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție și ale dispunătorilor, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege.

În cazul în care procurorul a pornit acțiunea, titularul dreptului la care se referă acțiunea va fi introdus în proces. El se va putea folosi de dispozițiile prevăzute în art. 246, 247 și 271 - 273, iar în cazul în care procurorul și-ar retrage cererea, va putea cere continuarea judecării.

Procurorul poate pune concluzii în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

În cazurile anume prevăzute de lege, participarea și punerea concluziilor de către procuror sunt obligatorii.

Procurorul poate, în condițiile legii, să exercite acțiunile de atac împotriva oricărui hotărâre, iar în cazurile prevăzute de alin. 1 poate să ceară punerea în executare a hotărârilor pronunțate în favoarea persoanelor prevăzute la acele alineate.

ART. 45¹

Actele procesuale de dispoziție reglementate de art. 246, 247 și 271 - 273 sau de alte dispoziții legale, făcute în orice proces de reprezentanți ai persoanelor prevăzute la art. 45 alin. 1, nu vor împiedica judecata, dacă instanța apreciază că ele nu sunt în interesul acestor persoane.

ART. 46

Abrogat prin Decretul nr. 38/1959.

CAP. 2

Persoanele care sunt împreună reclamante sau pârâte

ART. 47

Mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârâte dacă obiectul pricinii este un drept sau o obligație comună ori dacă drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză.

ART. 48

Actele de procedură, apărările și concluziile unuia dintre reclamant sau pârât nu pot folosi nici pe gubi celorlalți.

Cu toate acestea, dacă prin natura raportului juridic sau în temeiul unei dispoziții a legii, efectele hotărârii se întind asupra tuturor reclamantilor sau pârâților, actele de procedură îndeplinite numai de unii din ei sau termenele încuviințate numai unora din ei pentru îndeplinirea actelor de procedură folosesc și celorlalți. Când actele de procedură ale unora sunt potrivnice celor făcute de ceilalți, se va ține seama de actele cele mai favorabile. Reclamantii sau pârâții care nu s-au înfățișat sau nu au îndeplinit un act de procedură în termen vor continua totuși să fie citați.

CAP. 3

Alte persoane care pot lua parte la judecată

Secțiunea I

Intervenția

ART. 49

Oricine are interes poate interveni într-o pricină ce se urmează între alte persoane.

Intervenția este în interes propriu când cel care intervine invocă un drept al său.

Ea este în interesul uneia din părți când sprijină numai apărarea acesteia.

ART. 50

Cererea de intervenție în interes propriu va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată.

Ea se poate face numai în fața primei instanțe înainte de închiderea dezbaterilor.

Cu învoierea părților, intervenția în interes propriu se poate face și în instanța de apel.

ART. 51

Cererea de intervenție în interesul uneia din părți se poate face chiar înaintea instanței de recurs.

ART. 52

După ascultarea părților și a celui care intervine, instanța va hotărâ asupra încuviințării în principiu a intervenției.

Încheierea nu se poate ataca decât o dată cu fondul.

După încuviințarea în principiu, instanța va dispune comunicarea intervenției, în cazurile în care întâmpinarea este obligatorie, va fixa termenul în care aceasta va trebui depusă.

ART. 53

Cel care intervine va lua procedura în starea în care se află în momentul admiterii intervenției; actele de procedură următoare se vor îndeplini în fața celui care intervine.

ART. 54

În intervenția făcută în interesul uneia din părți, cel care intervine poate face orice act de procedură care nu este potrivit interesului părții în folosul celei care intervine.

ART. 55

Intervenția se judecă o dată cu cererea principală. Când însă judecarea cererii ar fi întârziată prin intervenția în interes propriu, instanța poate hotărâ despărțirea ei spre a fi judecată deosebit.

ART. 56

Apelul sau recursul făcut de cel care intervine în interesul uneia din părți se socotește neavenit, dacă partea pentru care a intervenit nu a făcut ea însăși apel sau recurs.

Secțiunea a II-a

Chemarea în judecată a altor persoane

ART. 57

Oricare din părți poate să cheme în judecată o altă persoană care ar putea să pretindă aceleași drepturi ca și reclamantul.

Cererea făcută de pârât se depune o dată cu întâmpinarea. Când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înlăturare.

Cererea făcută de reclamant se depune cel mai târziu până la închiderea dezbaterilor înaintea primei instanțe.

Cererea va fi motivată și se va comunica atât celui chemat, cât și părții potrivnice. La exemplarul cererii destinat celui chemat se vor alătura copii de pe cererea de chemare în judecată, întâmpinările și de pe înscrisurile de la dosar.

ART. 58

Cel chemat în judecată dobândește calitatea de intervenient în interes propriu, iar hotărârea îi va fi opozabilă.

ART. 59

În cazul prevăzut de [art. 58](#), când pârâtul chemat în judecată pentru o datorie bănească recunoaște datoria și declară că voiește să execute fașă de cel care îi va stabili judecătorește dreptul, el va fi scos din judecată dacă depune suma datorată.

În acest caz, judecata va urma numai între partea reclamantă și cel chemat în judecată.

Secțiunea a III-a

Chemarea în garanție

ART. 60

Partea poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte, în cazul când ar cădea în pretențiuni cu o cerere în garanție sau în despăgubire.

În aceleași condiții, cel chemat în garanție poate, la rândul său, să cheme în garanție o altă persoană.

ART. 61

Cererea va fi făcută în condițiile de formă pentru cererea de chemare în judecată. Cererea făcută de pârât se va depune o dată cu întâmpinarea; când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înlăturare.

Cererea de chemare în garanție făcută de reclamant se poate depune, până la închiderea dezbaterilor, înaintea primei instanțe.

ART. 62

Instanța va dispune ca cererea să fie comunicată celui chemat în garanție și, dacă întâmpinarea este obligatorie, va fixa termenul în care aceasta urmează să fie depusă de cel chemat în garanție.

ART. 63

Cererea de chemare în garanție se judecă o dată cu cererea principală.

Când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție, instanța poate dispune despărțirea ei spre a fi judecate deosebit.

Secțiunea a IV-a

Arătarea titularului dreptului

ART. 64

Pârâtul care deține un lucru pentru altul sau care exercită în numele altuia un drept asupra unui lucru va putea arăta pe acela în numele căruia deține lucrul sau exercită dreptul, dacă a fost chemat în judecată de o persoană care pretinde un drept real asupra lucrului.

ART. 65

Cererea privitoare la arătarea titularului dreptului va fi motivată și se va depune o dată cu întâmpinarea, iar, dacă aceasta nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înlăturare.

Cererea va fi comunicată celui arătat ca titular, împreună cu citația, copiile de pe cerere și înscrisurile de la dosar.

ART. 66

Dacă cel arătat ca titular recunoaște susinerile pârâtului și reclamantul consimte, el va lua locul pârâtului, care va fi scos din judecată.

Când cel chemat nu se înlătură sau tergiversează arătările pârâtului, se vor aplica dispozițiile [art. 58](#).

CAP. 4

Reprezentarea părților în judecată

ART. 67

Părțile pot să exercite drepturile procedurale personal sau prin mandatar.

Mandatarul cu procur general poate să reprezinte în judecată pe mandant, numai dacă acest drept i-a fost dat anume.

Dacă cel care a dat procur general nu are domiciliu și nici reședință în țară, sau dacă procura este dată unui prepus, dreptul de reprezentare în judecată se presupune dat.

ART. 68

Procura pentru exerciul dreptului de chemare în judecată sau de reprezentare în judecată trebuie făcut prin înscris sub semnătură legalizată; în cazul când procura este dată unui avocat, semnătura va fi certificată potrivit legii avocaților*).

Dreptul de reprezentare mai poate fi dat și prin declarație verbală, făcută în instanță și trecut în încheierea de edință.

Mandatul este presupus dat pentru toate actele judecătorești, chiar dacă nu cuprinde nici o arătare în această privință; el poate fi însă restrâns numai la anumite acte sau pentru anumite instanțe.

Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.

Asistarea de către avocat nu este cerută doctorilor sau licențiaților în drept când ei sunt mandatați în pricinile soțului sau rudelor până la al patrulea grad inclusiv.

De asemenea, asistarea de către avocat nu este cerută la judecătoria când partea este reprezentată prin soț sau rudă până la al patrulea grad inclusiv.

*) A se vedea Legea nr. 51/1995, republicată, pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

ART. 69

Recunoașterea terilor privitoare la drepturile în judecată, renunțările, cum și propunerile de tranzacție nu se pot face decât în temeiul unei procuri speciale.

Avocatul care a asistat pe o parte la judecarea pricinii, chiar fără mandat, poate face orice acte pentru pstrarea drepturilor supuse unui termen în care s-ar pierde prin neexercitarea lor la timp. El poate să exercite de asemenea orice cale de atac împotriva hotărârii date; în acest caz însă, toate actele de procedură se vor îndeplini numai față de partea însăși.

ART. 70

Când dreptul de reprezentare izvorăște din lege sau dintr-o dispoziție judecătorească, asistarea reprezentantului de către un avocat nu este obligatorie.

ART. 71

Mandatul nu încetează prin moartea celui care l-a dat și nici dacă acesta a devenit incapabil. Mandatul dăinuiește până la retragerea lui de către moștenitori sau de către reprezentantul legal al incapabilului.

ART. 72

Renunțarea sau retragerea mandatului nu poate fi opusă celeilalte părți decât de la comunicare, afară numai dacă a fost făcută în edință în prezența părților.

Mandatarul care renunță la împuternicire este înuștințat pe cel care i-a dat mandatul câtă vreme instanța, cu cel puțin în 15 zile înainte de termenul de înfăptuire sau de împlinirea termenelor celor de atac.

ART. 73

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

CAP. 5

Asistența judiciară *)

*) A se vedea, cu privire la asistența judiciară, Legea nr. 51/1995, republicată, pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

ART. 74

Cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor unei judecări, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate cere instanței să-i încuviințeze asistența judiciară.

ART. 75

Asistența judiciară cuprinde:

1. acordarea de scutiri, reduceri, exonerări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, a timbrului judiciar și a cauțiunilor;

2. apărarea și asistența gratuită printr-un avocat delegat de baroul avocaților.

Asistența judiciară poate fi încuviințată oricând în cursul judecării, în totul sau numai în parte.

ART. 76

Cererea de asistență judiciară se face în scris și se depune la instanța de judecată pentru situațiile prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 1 sau, după caz, la baroul avocaților pentru situațiile prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 2, potrivit legii.

Sumele necesare asistenței judiciare gratuite se stabilesc anual prin legea bugetului de stat).*

*) Conform art. 3 din Legea nr. 219/2005, dispozițiile alin. (2) al art. 76 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2006.

ART. 77

Cererea va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura procesului pentru care se solicită asistența, identitatea, domiciliul și starea materială a solicitantului, atașându-se, totodată, dovezi scrise despre veniturile sale și despre obligațiile de întreținere sau de plată pe care el le are față de alte persoane.

Instanța va cerceta cererea, putând solicita în legătură cu aceasta lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente.

Asupra cererii instanța se va pronunța, fără dezbateri, prin încheiere dată în camera de consiliu.

Cererea împreună cu încheierea de încuviințare a asistenței prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 2 se trimite, de îndată, baroului, pentru a proceda la asigurarea asistenței judiciare în cauză, potrivit legii.

ART. 78

Orice parte interesat va putea înfișa oricând instanței dovezi cu privire la situația reală a celui care a cerut asistență judiciară și să încuviințeze cererea; asistența judiciară nu se suspendă în cursul noilor cercetări.

Dacă instanța constată că cererea de asistență a fost făcută cu rea-credință, prin ascunderea adevărului, ea poate, prin încheiere, să oblige partea la plata sumelor datorate. Dispozițiile art. 77 alin. 3 sunt aplicabile.

ART. 79

Încheierile prevăzute la art. 77 alin. 3 și la art. 78 alin. 2 nu sunt supuse nici unei ciză de atac.

ART. 80

Dreptul la asistență se stinge prin moartea părții sau prin îmbunătățirea stării sale materiale.

ART. 81

Cheltuielile pentru care partea a beneficiat de scutiri sau reduceri prin încuviințarea asistenței judiciare vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a cerut în pretențiile sale.

Avocații desemnați pentru asigurarea apărării și asistenței prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 2 au dreptul să ceară instanței de judecată ca onorariul lor să fie pus în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a cerut în pretențiile sale.

Dispozitivul hotărârii cuprinzând obligația de plată a sumelor prevăzute la alin. 1 și 2, precum și încheierea privind obligația de plată a sumelor prevăzute la art. 78 alin. 2 constituie titlu executoriu.

În cazul în care titlul executoriu este temei pentru executarea unei creanțe bugetare, acesta va fi comunicat din oficiu organelor competente.

TITLUL II

Dispoziții generale de procedură

CAP. 1

Cererile

ART. 82

Orice cerere adresată instanțelor trebuie să fie făcută în scris și să cuprindă numele instanței, numele, domiciliul sau reședința părților ori, după caz, denumirea și sediul lor și ale reprezentantului, obiectul cererii și semnătura.

În cazul în care, din orice motive, cererea nu poate fi semnată, judecătorul va stabili mai întâi identitatea părții și îi va citi acesteia conținutul cererii. Despre toate acestea judecătorul va face mențiune pe cerere.

*Alineatul 3 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000*

*Alineatul 4 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000*

ART. 83

Când cererea este făcută prin mandatar, se va alătura procura în original sau în copie legalizată.

Mandatarul avocat certifică el însuși copia de pe procura sa.

Reprezentantul legal va alătura copie legalizată de pe înscrisul doveditor al calității sale.

*Alineatul 4 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000*

ART. 84

Cererea de chemare în judecată sau pentru exercitarea unei ciză de atac este valabilă chiar dacă poartă o denumire greșită.

CAP. 2

Citarea și comunicarea actelor de procedură

ART. 85

Judecătorul nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel.

ART. 86

Comunicarea cererilor și a tuturor actelor de procedură se va face, din oficiu, prin agenții procedurale ai instanței sau prin orice alt salariat al acesteia, precum și prin agenții salariați ai altor instanțe, în ale căror circumscripții se află cel care a cerut să se comunice actul.

Instanța solicitată, când îi se cere să îndeplinească procedura de comunicare pentru altă instanță, este obligată să ia de îndată măsurile necesare, potrivit legii, și să trimită instanței solicitante dovezile de îndeplinire a procedurii.

În cazul în care comunicarea potrivit alin. 1 nu este posibilă, aceasta se va face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu dovadă de primire sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

ART. 87

Vor fi citați:

1. statul, județul, comuna și celelalte persoane juridice de drept public, în persoana capului autorității la contenciosul sediului central al administrației respective sau, în lipsă de contencios, la sediul administrației;
 2. persoanele juridice de drept privat, prin reprezentanții lor, la sediul principal sau la cel al sucursalei ori, după caz, al reprezentanților;
 3. asociațiile și societățile care nu au personalitate juridică, prin organele lor de conducere, la sediul administrației lor;
 4. *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000;
 5. cei supuși procedurii reorganizării judiciare și a falimentului prin administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar;
 6. incapabilii, prin reprezentanții lor legali.
- În caz de numire a unui curator special, citarea se va face prin acest curator;

7. personalul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României, cetățenii români trimiși ca funcționari la organizații internaționale, precum și membrii lor de familie care locuiesc cu ei, aflați în străinătate, prin Ministerul Afacerilor Externe.

Cetățenii români, alții decât cei prevăzuți în alineatul precedent, aflați în străinătate în interes de serviciu, prin organele centrale care i-au trimis sau în subordinea cărora se află cei care i-au trimis;

8. în cazul în care prin tratate sau convenții internaționale la care este parte România sau prin acte normative speciale nu se prevede o altă procedură, cei care se află în străinătate, având domiciliul sau reședința cunoscută, printr-o citație scrisă trimisă cu scrisoare recomandată cu dovadă de primire. Dispozițiile art. 114¹ alin. 4 sunt aplicabile.

Dacă domiciliul sau reședința celor aflați în străinătate nu sunt cunoscute, citarea se face potrivit art. 95.

În toate cazurile, dacă cei aflați în străinătate au mandatar cunoscut în țară, va fi citat și acesta;

9. cei cu domiciliul sau reședința necunoscută, potrivit art. 95;

10. moștenitorii, până la intervenirea lor în proces, printr-un curator special, numit de instanță. *)

*) Numirea tutorelui și curatorului se face, potrivit art. 116, 145 și, respectiv, art. 152 din Codul familiei, de către autoritatea tutelară, astfel încât instanțele sunt obligate să ceară autorității tutelare numirea acestora.

ART. 88

Citația va cuprinde:

1. numărul și data emiterii, precum și numărul dosarului;
2. artărea anului, lunii, zilei și orei de înfățișare;
3. artărea instanței și sediul ei;
4. numele, domiciliul și calitatea celui citat;
5. numele și domiciliul părții potrivnice și felul pricinii;

5¹. alte mențiuni prevăzute de lege;

6. parafeșefului instanței și semnătura grefierului.

Artătele de la punctele 2, 3, 4 și 6 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.

ART. 89

Citația, sub pedeapsa nulității, va fi înmănată părții cu cel puțin 5 zile înainte termenului de judecată. În pricinile urgente, termenul poate fi și mai scurt, după aprecierea instanței.

Înfățișarea părții în instanță, în persoană sau prin mandatar, acoperă orice vicii de procedură. Partea este însă în drept să ceară amânarea dacă nu și-a înmănat citația în termen.

ART. 90

Înmănarea citației și a tuturor actelor de procedură se face la domiciliul sau reședința celui citat. Când acesta are o aezare agricolă, comercială, industrială sau profesională în altă parte, înmănarea se poate face și la locul acestora aezări.

Înmănarea se poate face oriunde, când cel citat primește citația.

Pentru cei ce se găsesc sub arme, citația se înmănăază la comandamentul superior cel mai apropiat.

Pentru cei care alctăiesc echipajul unui vas de comerț, înmănarea se face, în lipsa unui domiciliu cunoscut, la căpitănia portului unde se găsește înregistrat vasul.

Pentru deținuții, înmănarea se face la administrația închisorii.

Pentru bolnavii aflați în spitale, ospicii ori sanatorii, la direcția aezămăntului.

ART. 91

Înmănarea citațiilor și a tuturor actelor de procedură, în cazurile prevăzute de art. 87 pct. 1, 2, 3, 5 și 7, precum și în cele prevăzute de art. 90 alin. 3, 4, 5 și 6 sau atunci când actul urmează să fie înmănat unui avocat ori notar public), se poate face funcționarului sau persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care îi va artăta în clar numele și prenumele, precum și calitatea, iar apoi va semna dovada.*

*) A se vedea Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995.

ART. 92

Înmănarea citației se va face personal celui citat, care va semna adevărina de primire, agentul însărcinat cu înmănarea certificând identitatea și semnătura acestuia.

Dacă cel citat, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească citația sau, primind-o, nu voiește ori nu poate să semneze adevărina de primire, agentul va lăsa citația în mână celui citat sau, în cazul refuzului de primire, o va afășa pe ușa locuinței acestuia, încheind despre acestea proces-verbal.

Dacă cel citat nu se găsește la domiciliu sau dacă, în cazul hotelurilor sau clădirilor compuse din mai multe apartamente, el nu a indicat camera sau apartamentul în care locuiește, agentul va înmăna citația, în primul caz, unei persoane din familie, sau, în lipsă, oricărei alte persoane care locuiește cu dănsul, sau care, în mod obișnuit, primește corespondența, iar, în celelalte cazuri, administratorului, portarului, ori celui ce în mod obișnuit îl înlocuiește; persoana care primește citația va semna adevărina de primire, agentul certificându-i identitatea și semnătura încheind proces-verbal despre cele urmate.

Dacă persoanele artătate în alineatul precedent nu voiesc ori nu pot să semneze adevărina de primire, agentul va încheia proces-verbal, lășând citația în mână lor; dacă cei artătați nu voiesc să primească citația sau sunt lipsiți, agentul va afășa citația, fie pe ușa locuinței celui citat, fie, dacă nu are indicația apartamentului sau camerei locuite, pe ușa principală a clădirii, încheind de asemenea proces-verbal despre toate acestea.

Înmănarea citației nu se poate face unui minor sub 14 ani împliniți sau unei persoane lipsite de judecată. Puterea de judecată este presupusă până la dovada contrară.

Dispozițiile prezentului articol se aplică și la comunicarea sau notificarea oricărui alt act de procedură.

ART. 92¹

Comunicarea citației a altor acte de procedură nu se poate realiza prin afișare în cazul persoanelor juridice, precum și al asociațiilor sau societăților care, potrivit legii, pot sta în judecată, cu excepția cazurilor în care se refuză primirea sau dacă se constată lipsa oricărei persoane la sediul acestora.

ART. 93

În caz de alegere de domiciliu, dacă partea a arătat persoana înscrisă cu primirea actelor de procedură, comunicarea acestora se va face la acea persoană, iar în lipsa unei asemenea arătări, la domiciliul părții.

ART. 94

Când comunicarea actelor de procedură nu se poate face din cauză că s-a dăruit direcția, a devenit de nelocuit sau din alt motiv asemănător, agentul va depune actul la grefa instanței, care va înștiința din timp partea despre această împrejurare, dispozițiile art. 95 fiind aplicabile în mod corespunzător.

ART. 95

Când reclamantul învederează că, de la făcut tot ce i-a stat în putință, nu a izbutit să afle domiciliul pârâtului, președintele instanței va dispune citarea acestuia prin publicitate.

Citarea prin publicitate se face afișându-se citația la ușa instanței. Citația se publică în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar mai răspândit, în cazurile în care președintele tribunalului sau completului de judecată apreciază că o asemenea măsură este necesară.

Afișarea, precum și publicarea citației în Monitorul Oficial sau într-un ziar mai răspândit se fac cu cel puțin 15 zile înainte de data fixată pentru judecată. În cazurile urgente, președintele tribunalului sau completului de judecată va putea reduce acest termen la 5 zile.

Dacă pârâtul se înfițează și dovedește că a fost citat prin publicitate cu rea-credință, toate actele de procedură ce au urmat încuviințării acestei citări vor fi anulate, reclamantul putând fi sancționat cu amendă și obligat la despăgubiri, potrivit legii.

ART. 96

Partea prezentă în instanță, în persoană sau prin mandatar, nu poate refuza primirea actelor de procedură și a înscrisurilor care îi se comunică în instanță. În acest caz, instanța poate încuviința, la cerere, un termen pentru a lua cunoștință de acte.

ART. 97

Nici un act de procedură nu se poate îndeplini în zilele de sărbătoare legală, afară de cazuri grabnice, după încuviințarea președintelui.

ART. 98

Schimbarea domiciliului uneia din părți în timpul judecării trebuie, sub pedeapsa nulității ei în seamă, să fie adus la cunoștință instanței prin petiție la dosar, iar părțile potrivnice prin scrisoare recomandată, a cărei recipis de predare se va depune la dosar odată cu petiția prin care se înștiințează instanța despre schimbarea domiciliului.

ART. 99

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 100

Procesul-verbal încheiat de cel înscrisă cu înmânarea actului de procedură trebuie să cuprindă:

1. anul, luna și ziua când a fost încheiat;
2. numele celui care l-a încheiat;
3. funcțiunea acestuia;
4. numele, prenumele și domiciliul celui care i s-a făcut comunicarea, cu arătarea numărului, etajului, apartamentului sau camerei, dacă cel care i s-a făcut comunicarea locuiește într-o clădire cu mai multe etaje sau apartamente sau în hotel și dacă actul de procedură a fost înmănat la locuința sa, ori a fost afișat pe ușa acestei locuințe.
5. arătarea instanței de la care pornește actul de procedură și identificarea lui, iar pentru citații și termenului de înfișare;
6. arătarea înscrisurilor comunicate;
7. numele și calitatea celui care i s-a făcut înmânarea sau locul unde s-a făcut afișarea;
8. semnătura celui care a încheiat procesul-verbal.

Dacă cei care urmează să semneze dovada de primire sau procesul-verbal refuză sau nu pot să-o facă, se va face vorbire despre aceasta în cuprinsul procesului-verbal.

Arătările de la punctele 1, 2, 4, 5, 7 și 8 sunt prevăzute sub pedeapsa nulității.

Procesul-verbal face dovadă până la înscrierea în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat.

CAP. 3

Termenele

ART. 101

Termenele se învârt pe zile libere, neîntrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare.

Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

ART. 102

Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură dacă legea nu dispune altfel.

Termenele încep să curgă și împotriva părții care a cerut comunicarea, de la data când a cerut-o.

ART. 103

Neexercitarea oricui drept de atac și neîndeplinirea oricui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

În acest din urmă caz, actul de procedură se va îndeplini în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării; în același termen vor fi arătate și motivele împiedicării.

ART. 104

Actele de procedură trimise prin poștă instanțelor judecătorești se socotesc îndeplinite în termen dacă au fost predate recomandate la oficiul poștal înainte de împlinirea lui.

CAP. 4

Nulitatea actelor de procedură

ART. 105

Actele de procedură îndeplinite de un judecător necompetent sunt nule.

Actele îndeplinite cu neobservarea formelor legale sau de un funcționar necompetent se vor declara nule numai dacă prin aceasta s-a pricinuit prăjud sau o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor. În cazul nulității lor prevăzute anume de lege, vătămarea se presupune până la dovada contrară.

ART. 106

Anularea unui act de procedură atrage și nulitatea actelor următoare, în măsura în care acestea nu pot avea o existență de sine stătătoare.

Judecătorul va putea să dispună îndreptarea neregularităților și vătările cu privire la actele de procedură.

ART. 107

Președintele va amâna judecarea pricinii ori de câte ori constată că partea care lipsește nu a fost citată cu respectarea cerințelor prevăzute de lege sub pedeapsa nulității.

ART. 108

Nulitățile de ordine public pot fi ridicate de parte sau de judecător în orice stare a pricinii.

Celelalte nulități se declară numai după cererea părții care are interes să invoce.

Neregularitatea actelor de procedură se acoperă dacă partea nu a invocat-o la prima zi de înfățișare ce a urmat după această neregularitate și înainte de a pune concluzii în fond.

Nimeni nu poate invoca neregularitatea pricinuită prin propriul său fapt.

CAP. 4¹

Amenzi judiciare și despăgubiri

ART. 108¹

Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte și vătările în legătură cu procesul, astfel:

1. cu amendă judiciară de la 50 lei la 700 lei:

- a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri vătătoare netemeinice;*
- b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de schimbare;*
- c) obținerea, cu rea-credință, a citării prin publicitate a oricui părți;*
- d) neluarea de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează să se efectueze o expertiză a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei, precum și împiedicarea de către orice persoană a efectuării expertizei în condițiile legii;*

e) contestarea, cu rea-credință, a scrierii sau semnăturii unui înscris;

2. cu amendă judiciară de la 30 lei la 500 lei:

a) neprezentarea martorului legal citat sau refuzul acestuia de a depune mărturie când este prezent în instanță, în afară de cazul în care acesta este minor;

b) neprezentarea avocatului, a reprezentantului sau a celui care asistă partea, ori nerespectarea de către acesta a îndatoririlor stabilite de lege sau de către instanță, dacă în acest mod s-a cauzat amânarea judecării procesului;

c) refuzul expertului de a primi lucrarea sau nedepunerea lucrării în termenul fixat, ori refuzul de a da răspunsurile cerute:

c¹) nerespectarea de către agenții forțelor publice a obligației de acordare a concursului la îndeplinirea efectivă a executării silite, potrivit art. 373² alin. 1;

d) neluarea, de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează să se efectueze o expertiză, a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei;

e) neprezentarea unui înscris sau a unui bun, de către cel care îl deține, la termenul fixat în acest scop de instanță;

f) refuzul sau omisiunea unei autorități ori a altei persoane de a comunica la cererea instanței, la termenul fixat în acest scop, datele care rezultă din actele și evidențele ei;

g) cauzarea amânării judecării sau executării silite de către cel înscrințat cu îndeplinirea actelor de procedură;

h) împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin judecătorilor, experților desemnați de instanță în condițiile legii, agenților procedurali, precum și altor salariați ai instanței.

*i) *** Abrogat*

Amenda nu se va aplica persoanelor la care se referă pct. 2 al alin. 1, dacă motivele temeinice le-au împiedicat să aducă la îndeplinire obligațiile ce le revin.

ART. 108²

Nerespectarea de c tre oricare dintre p r i sau de c tre alte persoane a m surilor luate de c tre instan pentru asigurarea ordinii i solemnii ei de judecat se sanc ioneaz cu amend de la 30 lei la 200 lei.

Nerespectarea de c tre orice persoan a dispozi iilor privind desf urarea normal a execut rii silite se sanc ioneaz de c tre pre edintele instan ei de executare, la cererea executorului, cu amend de la 50 lei la 500 lei.

O dat cu aplicarea sanc iunii se va stabili în ce const abaterea s vâr it .

ART. 108³

Cel care, cu inten ie sau din culp , a pricinuit amânarea judec rii sau a execut rii silite, prin una dintre faptele prev zute în art. 108¹ sau art. 108², la cererea p r ii interesate va putea fi obligat de c tre instan a de judecat ori, dup caz, de c tre pre edintele instan ei de executare, la plata unei desp gubiri pentru paguba cauzat prin amânare.

ART. 108⁴

Amenda i desp gubirea se stabilesc prin încheiere executorie, care se comunic celui obligat, dac m sura a fost luat în lipsa acestuia.

ART. 108⁵

Împotriva încheierii prev zute la art. 108⁴ cel obligat la amend sau desp gubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, s se revin asupra amenzii ori desp gubirii sau s se dispun reducerea acestora.

Cererea se face în termen de 15 zile, dup caz, de la data la care a fost luat m sura sau de la data comunic rii încheierii.

Cererea se solu ioneaz prin încheiere irevocabil , dat în camera de consiliu, de c tre instan a de judecat ori de pre edintele instan ei de executare care a aplicat amenda sau desp gubirea.

TITLUL III

Procedura înaintea primei instan e

CAP. 1

Procedura înainte de judecat

Sec iunea I

Dispozi ii generale

ART. 109

Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane trebuie s fac o cerere înaintea instan ei competente.

În cazurile anume prev zute de lege, sesizarea instan ei competente se poate face numai dup îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condi iile stabilite de acea lege. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecat .

ART. 110

Cererea pentru predarea unui imobil, la împlinirea termenului de loca iune, poate fi f cut chiar înainte de împlinirea acestui termen.

Se poate de asemenea cere, înainte de termen, executarea la termen a unei obliga ii alimentare sau altei presta iuni periodice.

Pre edintele mai poate încuviia, în general, înainte de împlinirea termenului, cereri pentru executarea la termen a unor obliga iuni, ori de câte ori va socoti c cererile sunt îndrept ite pentru a preîntâmpina reclamantului o pagub însemnat pe care acesta ar încerca-o dac ar a tepta împlinirea termenului.

ART. 111

Partea care are interes poate s fac cerere pentru constatarea existen ei sau neexisten ei unui drept. Cererea nu poate fi primit dac partea poate cere realizarea dreptului.

Sec iunea a II-a

Chemarea în judecat

ART. 112

Cererea de chemare în judecat va cuprinde:

1. numele, domiciliul sau re edin a p r ilor ori, pentru persoanele juridice, denumirea i sediul lor, precum i, dup caz, num rul de înmatriculare în registrul comer ului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal i contul bancar. Dac reclamantul locuie te în str in tate, va ar ta i domiciliul ales în România, unde urmeaz s i se fac toate comunic rile privind procesul;

2. numele i calitatea celui care reprezint partea în proces, iar în cazul reprezent rii prin avocat, numele acestuia i sediul profesional;

3. obiectul cererii i valoarea lui, dup pre uirea reclamantului, atunci când pre uirea este cu putin .

Pentru identificarea imobilelor se va ar ta comuna i jude ul, strada i num rul, iar, în lips , vecin t ile, etajul i apartamentul, sau, când imobilul este înscris în cartea funciar , num rul de carte funciar i num rul topografic;

4. ar tarea motivelor de fapt i de drept pe care se întemeiaz cererea;

5. ar tarea dovezilor pe care se sprijin fiecare cap t de cerere.

Când dovada se face prin înscrisuri, se vor al tura la cerere atâtea copii câ i pârà i sunt, mai mult câte o copie de pe fiecare înscris, pentru instan ; copiile vor fi certificate de reclamant c sunt la fel cu originalul.

Se va putea depune i numai o parte dintr-un înscris privitor la pricin , r mânănd ca instan a s dispun , la nevoie, înf i area înscrisului în întregime.

Dac înscrisurile sunt scrise în limb str in sau cu litere vechi, se vor depune traduceri sau copii cu litere latine, certificate de

parte.

Când reclamantul voie te s - i dovedeasc cererea sau vreunul din capetele cererii sale, prin interrogatoriul sau jur mântul*) pârâtului, va cere înf i area în persoan a acestuia.

Când se va cere dovada cu martori, se va ar ta numele i locuin a martorilor;

6. semn tura.

*) Conform art. 3 din Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000, "jur mântul" - ca mijloc de prob - se elimin din tot cuprinsul Codului de procedur civil .

ART. 113

La cererea de chemare în judecat se vor al tura atâtea copii de pe cerere cât i pârâ i sunt.

Dac mai mul i pârâ i au un singur reprezentant sau dac pârâtul are mai multe calit i juridice, se va comunica o singur copie de pe ac iune i de pe înscrisuri i se va înmâna o singur cita ie.

ART. 114

La primirea cererii de chemare în judecat pre edintele sau judec torul care îl înlocuie te va verifica dac aceasta întrune te cerin ele prev zute de lege. Când este cazul, reclamantului i se pune în vedere s completeze sau s modifice cererea i s depun , potrivit art. 112 alin. 2 i art. 113, cererea i copii certificate de pe toate înscrisurile pe care î i întemeiaz cererea.

Reclamantul va completa cererea de îndat . Atunci când completarea nu este posibil , cererea se va înregistra i i se va acorda reclamantului un termen scurt. În cazul în care cererea a fost primit prin po t , reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile ei, cu men iunea c , pân la termenul acordat, urmeaz s fac complet rile sau modific rile necesare.

Acordarea termenului, potrivit alin. 2, se face, în toate cazurile, cu men iunea c neîndeplinirea în acest termen a obliga iilor privind completarea sau modificarea cererii poate atrage suspendarea judec ii.

Dac obliga iile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prev zut la alin. 2, suspendarea judec ii se pronun prin încheiere potrivit dispozi iilor art. 339.

În procesele în care, în condi iile art. 47, sunt mai mul i reclaman i sau pârâ i, pre edintele instan ei, înând cont de num rul foarte mare al acestora, de necesitatea de a asigura desf urarea normal a activit ii de judecat , cu respectarea drepturilor i intereselor legitime ale p r ilor, va putea dispune reprezentarea lor prin mandatar i îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor procesuale numai pe numele mandatarului, la domiciliul sau sediul acestuia. Reprezentarea se va face, dup caz, prin unul sau mai mul i mandatar, persoane fizice sau persoane juridice, dispozi iile art. 68 i art. 114¹ fiind aplicabile în mod corespunz tor. Dovada mandatului va fi depus de c tre reclaman i, în condi iile prev zute la alin. 2, iar de c tre pârâ i, odat cu întâmpinarea. Dac p r ile nu- i aleg un mandatar sau nu se în eleg asupra persoanei mandatarului, în cazul reclaman ilor vor fi aplicabile dispozi iile alin. 4, iar în cazul pârâ ilor, pre edintele instan ei va numi un curator special.

ART. 114¹

Pre edintele, de îndat ce constat c sunt îndeplinite condi iile prev zute de lege pentru cererea de chemare în judecat , fixeaz termenul de judecat pe care, sub semn tur , îl d în cuno tin reclamantului prezent sau reprezentantului acestuia. Celelalte p r i vor fi citate potrivit legii.

Pre edintele va dispune în acela i timp s se comunice pârâtului, o dat cu cita ia, copii de pe cerere i de pe înscrisuri, punându-i-se în vedere obliga ia de a depune la dosar întâmpinare cel mai târziu cu 5 zile înainte de termenul stabilit pentru judecat .

Primul termen de judecat va fi stabilit astfel încât de la data primirii cita iei pârâtul s aib la dispozi ie cel pu în 15 zile pentru a- i preg ti ap rarea, iar în procesele urgente, cel pu în 5 zile. Pentru termenele urm toare i primul termen fixat dup casarea cu trimitere, determinat de necercetarea fondului, r mân aplicabile dispozi iile art. 89 alin. 1.

Dac pârâtul locuie te în str in tate, pre edintele va putea fixa un termen mai îndelungat. Prin cita ie pârâtul va fi informat c are obliga ia de a- i alege domiciliul în România, unde urmeaz s i se fac toate comunic rile privind procesul. În cazul în care pârâtul nu se conformeaz acestei obliga ii, comunic rile se vor face prin scrisoare recomandat , recipisa de predare la po ta român a scrisorii, în cuprinsul c reia vor fi men ionate actele ce se expediaz , înând loc de dovad de îndeplinire a procedurii.

Sub rezerva dezbaterei la prima zi de înf i are, pre edintele, cu ocazia fix rii termenului, prev zut la alin. 1, dac s-a solicitat prin cerere, va putea dispune citarea pârâtului la interrogatoriu, alte m suri pentru administrarea probelor, precum i orice alte m suri necesare pentru desf urarea procesului, potrivit legii.

De asemenea, în condi iile legii, pre edintele va putea încuviin a, prin încheiere executorie, m suri asigur torii, precum i m suri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situa ii de fapt.

Sec iunea a III-a

Întâmpinarea

ART. 115

Întâmpinarea va cuprinde:

1. excep iile de procedur ce pârâtul ridic la cererea reclamantului;
2. r spunsul la toate capetele de fapt i de drept ale cererii;
3. dovezile cu care se ap r împotriva fiec rui cap t de cerere; când va cere dovada cu martori, pârâtul va ar ta numele i locuin a lor;
4. semn tura.

ART. 116

La întâmpinare se vor ata a atâtea copii de pe întâmpinare cât i reclaman i sunt; de asemenea se va al tura acela i num r de copii certificate de pe înscrisurile pe care se sprijin , mai mult un rând de copii pentru instan .

Dacă mai mulți reclamani au un singur reprezentant, sau un reclamant stă în judecată în mai multe cauze juridice, se va depune la dosar pentru aceste părți câte o singură copie.

ART. 117

Când sunt mai mulți părți, ei pot răspunde tot împreună sau numai o parte din ei, printr-o singură întâmpinare.

ART. 118

Întâmpinarea este obligatorie, afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel.

*Alineatul 2 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.*

În cazul în care părătul nu este reprezentat sau asistat de avocat, președintele îi va pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare despre care se va face vorbire în încheierea de edină; instanța îi va acorda, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.

Secțiunea a IV-a

Cererea reconvențională

ART. 119

Dacă părătul are pretenții în legătură cu cererea reclamantului, el poate să facă cerere reconvențională.

Cererea trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

Cererea reconvențională se depune odată cu întâmpinarea sau, dacă părătul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu în prima zi de înfățișare.

Când reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată, cererea reconvențională se va depune cel mai târziu până la termenul ce se va încuviina părătului, spre acest sfârșit.

ART. 120

Cererea reconvențională se judecă odată cu cererea principală.

Când însă numai cererea principală este în stare de a fi judecată, instanța o poate judeca deosebit.

CAP. 2

edințele polițienești

ART. 121

edințele vor fi publice, afară de cazurile când legea dispune altfel.

Instanța poate să dispună ca dezbaterile să se facă în edină secretă, dacă dezbaterile publice ar putea vătăma ordinea sau moralitatea publică sau pe părți. În acest caz, părțile vor putea fi însoțite, în afară de apărătorii lor, de cel mult două persoane desemnate de ele.

Hotărârea se pronunță întotdeauna în edină publică.

ART. 122

Președintele exercită poliția edinii, putând lua măsură pentru păstrarea ordinii și bunei-cuviințe.

Dacă nu mai este loc în sala de edină, președintele poate înlocui pe cei ce ar veni mai târziu sau pe cei ce depășesc numărul locurilor.

Nimeni nu poate fi lăsat să intre cu arme în sala de edină, afară numai dacă le poartă în vederea serviciului ce îndeplinește în fața instanței.

Acei care iau parte la edină sunt obligați să aibă o purtare cuviincioasă. Acel ce vorbește în fața instanței trebuie să stea în picioare. Președintele poate încuviina excepții de la această îndatorire.

Pot fi îndepărtați din sală minorii și persoanele care s-ar înfățișa într-o înuț necuviincioasă.

Președintele poate chema la ordine orice persoană care tulbură mersul dezbaterilor. Dacă această chemare rămâne fără rezultat, el poate obliga pe tulburător să părăsească sala și la nevoie va da ordin să fie scos din sală.

Dacă în cursul edinii se săvârșește o faptă penală, se aplică dispozițiile din Codul de procedură penală.

Președintele poate să ordoneze îndepărtarea tuturor persoanelor din sală, dacă altfel nu se poate păstra ordinea.

ART. 123

Dacă printre cei îndepărtați din sală ar fi vreuna din părți, înainte de închiderea dezbaterilor, aceasta va fi chemată în sală, sub pedeapsa de nulitate, și se vor pune în vedere toate faptele esențiale petrecute în lipsa sa, precum și declarațiile celor ascultați.

Dispoziția de mai sus nu se aplică în cazul când partea îndepărtată din edină a fost asistată de un avocat, care a rămas mai departe în sală.

ART. 124

Dispozițiile de mai sus se aplică în toate locurile unde judecătorii sunt chemați să îndeplinească funcțiunile lor.

CAP. 3

Judecata

Secțiunea I

Înfățișări și dezbateri

ART. 125

Președintele va dispune să se întocmească pentru fiecare edină o listă cu pricinile fixate să se judece în aceea zi și care va fi afișată la ușa sălii de edină cu cel puțin o oră înainte de începerea edinii.

Pricinile declarate urgente și cele rămase în divergență se vor judeca înaintea celorlalte.

Părțile pot cere schimbarea rândului, dacă împlicina îi având pricinii fixate înaintea lor nu se împotrivesc.

ART. 126

Părțile pot cere instanței, la începutul ședinței, amânarea pricinilor care nu sunt în stare de judecată, dacă aceste cereri nu provoacă dezbateri. Această amânare se poate face și de un singur judecător.

ART. 127

Pricinile se dezbate verbal, dacă legea nu dispune altfel.

ART. 128

Președintele deschide, suspendă și ridică ședința.

Președintele va da cuvântul mai întâi reclamantului și în urmă pârâtului.

În caz de trebuință, președintele poate da cuvântul de mai multe ori, putându-l mângâia în timp de fiecare dată.

ART. 129

Părțile au îndatorirea ca, în condițiile legii, să urmărească desfășurarea și finalizarea procesului. De asemenea, ele au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să își exercite drepturile procedurale conform dispozițiilor art. 723 alin. 1, precum și să probeze pretențiile și apărările.

Judecătorul va pune în vedere părților drepturile și obligațiile ce le revin în calitatea lor din proces și va stăruie, în toate fazele procesuale, pentru soluționarea amiabilă a cauzei.

*Alineatul 3 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.*

Cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă în susținerea pretențiilor și apărărilor lor, judecătorul este în drept să le ceară acestora să prezinte explicații, oral sau în scris, precum și să pună în dezbaterile lor orice împrejurări de fapt ori de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare.

Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.

În toate cazurile, judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecării.

ART. 130

Judecătorii sau părțile pot pune întrebări martorilor sau experților numai prin mijlocirea președintelui, care poate însuși încheia ca aceștia să pună întrebările direct.

ART. 131

În fața primei instanțe judecătorii au datoria de a încerca împiedicarea părților. În acest scop ei pot solicita înfățișarea personală a părților, chiar dacă acestea sunt reprezentate.

Dacă părțile se împacă, judecătorul va constata condițiile împiedicării în cuprinsul hotărârii pe care o va da. Dispozițiile art. 273 sunt aplicabile.

ART. 132

La prima zi de înfățișare instanța va putea da reclamantului un termen pentru întregirea sau modificarea cererii precum și pentru a propune noi dovezi. În acest caz, instanța dispune amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate pârâtului, în vederea facerii întâmpinării.

Cererea nu se socotește modificată și nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță:

1. când se îndreaptă greșelile materiale din cuprinsul cererii;
2. când reclamantul murește sau micșorează câtimea obiectului cererii;
3. când cere valoarea obiectului pierdut sau pierit;
4. când înlocuiește cererea în constatare printr-o cerere pentru realizarea dreptului sau dimpotrivă, în cazul în care cererea în constatare poate fi primită.

Reclamantul va putea cere un termen pentru a depune întâmpinare la cererea reconvențională și a propune dovezile în apărare.

ART. 133

Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele reclamantului sau al pârâtului, obiectul ei sau semnătura, va fi declarat nulă.

Lipsa semnăturii se poate totuși împlini în tot cursul judecării. Dacă pârâtul invocă lipsa de semnătură, reclamantul va trebui să semneze cel mai târziu la prima zi de înfățișare următoare, iar când este prezent în instanță, în chiar ședința în care a fost invocat nulitatea.

ART. 134

Este socotit că prima zi de înfățișare aceea în care părțile, legal citate, pot pune concluzii.

ART. 135

Cererea reconvențională și introducerea unei alte persoane în judecată, care nu se vor fi făcute în cadrul termenului prevăzut de lege, se vor judeca deosebit, afară de cazul când amândouă părțile consimt să se judece împreună.

ART. 136

Excepțiile de procedură care nu au fost propuse în condițiile art. 115 și 132 nu vor mai putea fi invocate în cursul judecării, afară de cele de ordine publică.

ART. 137

Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii.

ART. 138

Dovezile care nu au fost cerute în condițiile art. 112, 115 și 132 nu vor mai putea fi invocate în cursul instanței, afară de cazurile:

1. Abrogat prin Decretul 208/1950;

2. când nevoia dovezii ar reieși din dezbaterile în parte care nu o putea prevedea;

3. când administrarea dovezii nu pricinuiete amânarea judecății;

4. când dovada nu a fost cerută în condițiile legii, din pricina neștiinței sau lipsei de pregătire a părții, care nu a fost asistat sau reprezentat de avocat.

În cazurile prevăzute la pct. 2 și 4, partea adversă are dreptul la contraprobă numai asupra aceluiași aspect.

În cazul amânării, partea este obligată, sub pedeapsa decăderii, să depună, cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru judecată, copii certificate de pe înscrisurile invocate.

ART. 139

Partea care a depus un înscris în copie certificată este datorată să alibă asupra sa la edin originalul înscrisului sau să-l depună mai înainte în prezența grefei, sub pedeapsa de a nu se ine seama de înscris.

Dacă partea potrivnică nu poate să-și dea seama de exactitatea copiei față de originalul înfățișat în edin, judecătorul va putea acorda un termen scurt, obligând partea să depună originalul în prezența grefei.

ART. 140

Înscrisurile depuse de părți rămân dobândite judecății și nu se mai pot retrage fără învoierea părții potrivnice.

Înscrisurile depuse în original nu vor putea fi retrase decât după ce se vor lua copii legalizate de grefa instanței, la care s-a făcut depunerea.

ART. 141

Când se tergibușează exactitatea traducerii în limba română sau a scrierii cu litere latine, făcută de parte, instanța poate dispune ca traducerea sau scrierea cu litere latine să se facă de un traducător autorizat sau, în lipsă, de o persoană de încredere, în care caz se vor aplica dispozițiile privitoare la experți.

Pârâtul va face această cerere prin întâmpinare, iar reclamantul la primul termen de înfățișare.

ART. 142

Dacă partea sau martorul nu cunoaște limba română, se va folosi un traducător autorizat sau, în lipsă, o persoană de încredere, în care caz se vor aplica dispozițiile privitoare la experți.

Judecătorul poate îndeplini funcțiunea de traducător fără a depune jurământ.

ART. 143

Când cel ce urmează să fie ascultat este mut sau surd și nu poate fi înțeles, va fi pus să scrie răspunsul. Dacă nu ține să scrie, se va folosi un interpret, aplicându-se dispozițiile privitoare la experți.

ART. 144

Când cel obligat să semneze declarațiile făcute nu vrea sau nu poate să semneze, se va face arătare în actul de procedură.

ART. 144¹

În cazurile în care potrivit prevederilor Codului familiei, instanța de judecată urmează să asculte un copil minor, ascultarea se va face în camera de consiliu. Dacă, față de împrejurările cauzei, instanța găsește potrivit, ea va asculta copilul minor fără ca părțile sau alte persoane să fie de față.

ART. 145

Dezbaterile în continuare vor fi fixate în edin deosebite, chiar în afara orelor statornicite pentru judecarea pricinilor.

ART. 146

Părțile vor putea fi îndatorate, după închiderea dezbaterilor, să depună concluzii scrise sau prescurtări scrise, semnate de ele, a susinerilor lor verbale. Părțile vor putea depune concluzii sau prescurtări chiar fără să fie obligate. Ele vor fi înregistrate.

ART. 147

Dezbaterile urmate în edin se vor trece în încheierea de edin, care va fi semnată de judecătorii și de grefier.

ART. 148

La cerere, grefa va elibera copii de pe încheierea de edin, de pe hotărâre sau dispozitiv sau de pe celelalte înscrisuri aflate la dosar.

Copiile de pe încheieri, dispozitiv sau hotărâri se vor putea elibera numai după ce acestea au fost semnate de toți judecătorii, sub pedeapsa pentru grefieri de a fi urmăriți ca falsificatori.

În cazul când dezbaterile s-au urmat în edin secret, alte persoane decât părțile nu pot dobândi copii de pe încheieri, expertize sau declarații de martori decât cu încuviințarea președintelui.

ART. 149

Instanța va încuviința stenografierea dezbaterilor, în total sau în parte, la cererea părții. În acest caz se vor aplica dispozițiile privitoare la experți.

ART. 150

Când instanța se va socoti înmărit, președintele va declara dezbaterile închise.

ART. 151

Pricina poate fi repusă pe rol, dacă instanța găsește necesare noi înmări.

ART. 152

Dacă, la orice termen fixat pentru judecată, se înfățișează numai una din părți, instanța, după ce va cerceta toate lucrurile din dosar și va asculta susinerile părții, se va pronunța pe temeiul dovezilor administrate, putând primi excepțiile împotriva părții care lipsește.

ART. 153

Partea care a depus cererea personal sau prin mandatar și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezent la o înfățișare, ea însuși sau prin mandatar, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citat în tot cursul judecării la aceeași instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele ulterioare.

Această dispoziție nu se aplică :

1. în cazul redeschiderii judecării după ce a fost suspendată ;
2. în cazul stabilirii unui termen pentru chemarea la interogatoriu;
3. în cazul când procesul se repune pe rol;
4. în cazul militarilor în termen și al de inuilor.

Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbabil decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu. Soluționarea cererii de preschimbare a primului termen de judecată este de competența președintelui instanței, a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului care îl înlocuiește. În cursul judecării procesului cererea de preschimbare a termenului se soluționează de către completul de judecată.

ART. 154

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 155

Amânarea judecării în temeiul învoielii părților nu se poate încuviința decât o singură dată în cursul instanței.

După o asemenea amânare, judecata, dacă părțile nu s'ar restitui, va fi suspendată și nu va fi redeschisă decât după plata sumelor prevăzute de legea timbrului pentru redeschiderea pricinilor.

Instanța este obligată să cerceteze dacă amânarea cerută de amândouă părțile pentru un motiv anumit nu tinde la o amânare prin învoiala părților; este socotită ca atare cererea de amânare la care cealaltă parte s-ar putea împotrivi.

ART. 155¹

Când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina părții reclamante, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege ori stabilite în cursul judecării, instanța poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate. Dispozițiile art. 108³ sunt aplicabile.

La cererea părții, judecata va fi reluată dacă obligațiile la care se referă alin. 1 au fost îndeplinite și, potrivit legii, aceasta poate continua. Dispozițiile art. 155 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

ART. 156

Instanța va putea da un singur termen pentru lipsă de apărare, temeinic motivat.

Când instanța refuză amânarea judecării pentru acest motiv, va amâna, la cererea părții, pronunțarea în vederea depunerii de concluzii scrise.

ART. 157

Pricinile în care procedura este îndeplinită și care nu se pot judeca din lipsă de timp vor fi amânate, la cererea uneia din părți, la un termen scurt pentru când părțile nu se vor mai cita. Aceste pricini vor fi judecate cu precizie.

Secțiunea a II-a

Excepțiile de procedură și excepția puterii de lucru judecat

ART. 158

Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, ea este obligată să stabilească instanța competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competentă.

Dacă instanța se declară competentă, va trece la judecarea pricinii, cel nemulțumit putând să facă, potrivit legii, apel sau recurs după darea hotărârii asupra fondului.

Dacă instanța se declară incompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competentă, de îndată ce hotărârea de declinare a competenței a devenit irevocabilă.

Trimiterea dosarului, după caz, instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competentă, nu este împiedicată de exercitarea acțiunii de atac de către partea care a obținut declararea necompetenței.

Dacă necompetența nu este de ordine publică, partea care a făcut cererea la o instanță incompetentă nu va putea cere declararea necompetenței.

ART. 159

Necompetența este de ordine publică :

1. când pricina nu este de competența instanțelor judecătorești;
2. când pricina este de competența unei instanțe de alt grad;
3. când pricina este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătuira;

ART. 160

În cazul declarării necompetenței, dovezile administrate în instanța incompetentă rămân câștigate judecării în instanța competentă și nu va dispune refacerea lor decât pentru motive temeinice.

ART. 161

Când instanța constată lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale a părții sau când reprezentantul părții nu face dovada calității sale, se poate da un termen pentru împlinirea acestor lipsuri.

Dacă lipsurile nu se împlinesc, instanța va anula cererea.

ART. 162

Excepțiile de procedură de ordine publică pot fi ridicate înaintea instanței de recurs numai când nu este nevoie de o verificare a împrejurărilor de fapt în afara dosarului.

ART. 163

Nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte înaintea mai multor instanțe.

Această excepție se va putea ridica de părți sau de judecător în orice stare a pricinii în fața instanțelor de fond.

Dacă excepția este primită, dosarul se va trimite instanței care a fost mai întâi investit, iar în cazul când pricinile se află în

judicata unor instanțe de grade deosebite, la instanța cu grad mai înalt.

ART. 164

Prile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași p r i sau chiar împreună cu alte p r i al c ror obiect și cauză au între dânsese o strâns legătură.

Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă p r ile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investit, afară numai dacă amândouă p r ile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, p r ile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la aceeași instanță.

ART. 165

În orice stare a judecării se pot desp r i pricinile întrunite, dacă instanța socotește că numai una din ele este în stare de a fi judecată.

ART. 166

Excepția puterii lucrului judecat se poate ridica, de p r i sau de judecător, chiar înaintea instanțelor de recurs.

Secțiunea a III-a

Administrarea dovezilor

& 1. Dispoziții generale

ART. 167

Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere.

Ele vor fi administrate înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Dovada și dovada contrarie vor fi administrate pe cât cu puțin în același timp.

Când dovada cu martori a fost încuviințată în condițiile art. 138, dovada contrară va fi cerută sub pedeapsa decăderii în aceeași edină, dacă amândouă p r ile sunt de față.

Partea lipsă la încuviințarea dovezii este obligată să ceară dovada contrarie la edină a urmatoare, iar în caz de împiedicare, la prima zi când se înfățișează.

ART. 168

Încheierea prin care se încuviințază dovezile va arăta faptele ce vor trebui dovedite, precum și mijloacele de dovadă încuviințate pentru dovedirea lor.

Administrarea dovezilor se va face în ordinea statornicității de instanță.

Când o parte renunță la dovezile ce a propus, cealaltă parte poate să-și le însușească.

ART. 169

Administrarea probelor se face în fața instanței de judecată, dacă legea nu dispune altfel.

Când administrarea dovezilor urmează să se facă în altă localitate, ea se va îndeplini, prin delegație, de către o instanță de același grad sau chiar mai mic în grad, dacă în acea localitate nu există o instanță de același grad. Dacă felul dovezii îngheață p r ile se învoiesc, instanța care administrează dovada poate fi scutită de citarea p r ilor.

ART. 170

Când s-a încuviințat o cercetare locală, expertiză sau dovadă cu martori, partea care a propus-o este obligată că, în termen de 5 zile de la încuviințare, să depună suma statornicității de instanță pentru cheltuielile de cercetare, drumul și despăgubirea martorilor sau plata expertului; recipisa se va depune la grefa instanței.

Când s-au încuviințat p r ilor dovezi potrivit dispozițiilor art. 138 pct. 2 și 4, termenul de mai sus poate fi prelungit până la 15 zile.

Neîndeplinirea acestor obligații atrage decădere, pentru acea instanță, din dovada încuviințată.

Depunerea sumei se va putea însuși după împlinirea termenului, dacă prin aceasta nu se amână judecata.

ART. 171

Partea decăzută din dreptul de a administra o dovadă va putea totuși să se apere, discutând în fapt și în drept temeinicia susinerii și a dovezilor p r ii potrivnice.

ART. 171¹

În cazurile în care proba a fost dispusă din oficiu sau la cererea procurorului în procesul pornit de acesta în condițiile art. 45 alin. 2, instanța va stabili, prin încheiere, cheltuielile de administrare a probei și partea care trebuie să le plătească, putându-le pune și în sarcina ambelor p r i.

& 2. Dovada cu înscrisuri

ART. 172

Când partea învederează că partea potrivnică deține un înscris privitor la pricină, instanța poate ordona înfățișarea lui.

Cererea de înfățișare nu poate fi respinsă dacă înscrisul este comun p r ilor sau dacă însuși partea potrivnică s-a referit în judecată la înscris ori dacă, după lege, ea este obligată să înfățișeze înscrisul.

ART. 173

Instanța va respinge cererea de înfățișare a înscrisului, în întregime sau în parte, în cazurile:

1. când cuprinsul înscrisului privește chestiuni cu totul personale;
2. când înfățișarea înscrisului ar încălca îndatorirea de a păstra secretul;
3. când înfățișarea ar atrage urmărirea penală împotriva p r ii sau a unei alte persoane, ori ar expune-o disprețului public.

ART. 174

Dacă partea refuză să răspundă la interogatoriul ce s-a propus în dovedirea de inerență sau existenței înscrisului, dacă reiese din dovezile administrate că l-a ascuns sau l-a distrus sau dacă, după ce s-a dovedit de inerența înscrisului, nu-l înfățișează la cererea

instanței, aceasta va putea socoti ca dovedite pretențiile pârții care a cerut înființarea, cu privire la cuprinsul acelui înscris.

ART. 175

Dacă înscrisul se găsește în posesia unei autorități sau a altei persoane, instanța va dispune aducerea lui în termenul fixat în acest scop. Cel care deține înscrisul este îndreptățit să refuze aducerea acestuia în cazurile prevăzute de art. 173.

Înființarea aducerea înscrisului se face pe cheltuielile părții care a cerut dovada; suma de plată va fi stabilită prin încheiere irevocabilă.

ART. 176

Instanța nu va putea cere trimiterea cererilor funciare în planurilor, a registrelor autorităților, precum și a înscrisurilor originale depuse la instanțe sau notari publici.

Cercetarea acestor înscrisuri se va face, cu citarea părților, de un magistrat delegat sau, dacă înscrisul se găsește în altă localitate, prin delegație, de către instanța respectivă.

& 3. Verificarea de scripte

ART. 177

Acela care ruinează se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tragă răspunderea scrisului ori semnăturii.

Moștenitorii sau urmașii în drepturi ai celui de la care se pretinde a fi înscrisul pot declara că nu cunosc scrisul sau semnătura acestuia.

ART. 178

Când una din părți declară că nu recunoaște fie scrisul, fie semnătura, instanța va plăti la verificarea înscrisului.

Spre acest sfârșit, președintele instanței va obliga pe cel care ruinează să atribuie scrierea sau semnătura scrisului și să semneze sub dictarea sa, părți din înscris.

Refuzul de a scrie va putea fi socotit ca o recunoaștere a scrisului.

ART. 179

Dacă instanța, după verificarea înscrisului cu scrisul sau semnătura făcută în fața ei sau cu alte înscrisuri, nu este înmărmurită, va dispune ca verificarea să se facă prin expert, obligând părțile să depună de îndată înscrisuri pentru verificare.

Se primesc ca atare:

1. înscrisurile autentice;
2. înscrisurile private, netăgăduite de părți;
3. partea din înscris netăgăduit;
4. scrisul sau semnătura făcută înaintea instanței.

Înscrisurile depuse pentru verificare vor fi semnate de președinte, grefier și părți.

Părțile iau cunoștință de înscrisuri în edință.

ART. 180

Dacă una din părți declară că scrisul sau semnătura este falsă și cealaltă parte nu este de față, instanța va dispune înființarea părților în persoană, la alt termen, când partea care a invocat înscrisul va arăta mijloacele sale de apărare și va depune înscrisul pentru verificare.

Părțile pot fi reprezentate și prin mandatar cu procură specială, dacă dovedesc o împiedicare bine întemeiată.

ART. 181

Președintele va constata, prin proces-verbal, starea materială a înscrisului defăimat, dacă există pe el tersuri, adugiri sau îndreptări, apoi îl va semna, spre neschimbare și-l va încredința greșii, după ce va fi semnat de grefier și de părți.

Dacă părțile nu vor sau nu pot să semneze, se va face arătare în procesul-verbal.

ART. 182

La ziua fixată, președintele întreabă partea care a înființat înscrisul dacă în elegerile se folosească de el.

Dacă partea lipsește, nu voiește să răspundă sau declară că nu se mai folosește de înscris, acesta va fi înlăturat.

Dacă partea care a defăimat înscrisul ca fals lipsește sau nu voiește să răspundă sau nu stăruie în declarație, înscrisul va fi socotit ca recunoscut.

ART. 183

Dacă partea care defăimă înscrisul ca fals arată pe autorul sau complicele falsului, instanța poate suspenda judecata pricinii, înaintând înscrisul procurorului împreună cu procesul-verbal ce se va încheia.

ART. 184

Când nu este caz de judecată penală sau dacă acțiunea publică s-a stins sau s-a prescris, falsul se va cerceta de instanța civilă, prin orice mijloace de dovadă.

ART. 185

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

& 4. Dovada cu martori

ART. 186

Când instanța a încuviințat dovada cu martori, ea va dispune ascultarea aceluia care au fost propuși prin cerere în întâmpinare.

În cazurile prevăzute de art. 138 pct. 2 și 4, lista martorilor se va depune, sub pedeapsa decăderii, în termen de 5 zile de la încuviințare.

Înlocuirea martorilor nu se va încuviința decât în caz de moarte, dispariție sau motive bine întemeiate, în care caz lista se va depune în termenul și sub pedeapsa mai sus-aratate.

Decăderea din dovada cu martori pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 170 se acoperă dacă aceștia se înființează la termenul fixat pentru ascultarea lor.

ART. 187

Instanța va putea mângâia numele martorilor propuși.

ART. 188

Împotriva martorului care lipsește la prima citare instanța poate emite mandat de aducere.

În pricinile urgente, se poate dispune aducerea martorilor cu mandat chiar la primul termen.

Dacă, după mandatul de aducere, martorul nu se înfățișează, instanța va putea plăti la judecată.

Instanța poate încuviința ascultarea martorului la locuința sa, când acesta este împiedicat de a veni în instanță.

ART. 189

Nu pot fi ascultați ca martori:

1. rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv;
2. soțul, chiar despărțit;
3. interziși și cei declarați de lege incapabili de a mărturisi;
4. cei condamnați pentru jurământ*) sau mărturie mincinoasă.

Prin lege pot conveni, expres sau tacit, să fie ascultate ca martori și persoanele prevăzute la alin. 1 pct. 1 și 2.

*) Conform art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, "jurământul" - ca mijloc de probă - se elimină din tot cuprinsul Codului de procedură civilă.

ART. 190

În pricinile privitoare la starea civilă sau divorț se vor putea asculta rudele și afinii mai sus-artați, în afară de descendenți.

ART. 191

Sunt scutiți de a fi martori:

1. slujitorii cultelor, medicii, moașele, farmaciștii, avocații, notarii publici*) și orice alți muncitori pe care legea îi obligă să păstreze secretul cu privire la faptele încredințate lor în exerciciul îndelungatei;
2. funcționarii publici și foștii funcționari publici, asupra împrejurărilor secrete de care au avut cunoștință în această calitate;
3. *cei care prin răspunsurile lor s-ar expune ei înșiși sau ar expune pe vreuna dintre persoanele arătate în art. 189 la pct. 1 și 2 la o pedeapsă penală sau la dispreț public.*

*) A se vedea Legea notariilor publici și a activității notariale nr. 36/1995.

ART. 192

Președintele, înainte de a lua mărturia, va cere martorilor să arate:

1. numele, îndeletnicirea, locuința și vârsta;
2. dacă este rudă sau afin cu una din părți și în ce grad;
3. dacă se află în serviciul uneia din părți;
4. dacă este în judecată, în domeniul sau în legături de interes cu vreuna din părți.

ART. 193

Înainte de a fi ascultat, martorul depune următorul jurământ: "Jur că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!".

În timpul depunerii jurământului, martorul ținând mâna pe cruce sau pe biblie.

Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a martorului.

Martorului de altă religie decât cea creștină nu îi sunt aplicabile prevederile alin. 2.

Martorul fără confesiune va depune următorul jurământ: "Jur pe onoarea și conștiință că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu".

Martorii care din motive de conștiință sau confesiune nu depun jurământul vor rosti în fața instanței următoarea formulă: "Mă obligă că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu".

Situațiile la care se referă alin. 3, 4, 5 și 6 se referă în deosebit la organul judiciar pe baza afirmațiilor făcute de martor.

După depunerea jurământului, președintele va pune în vedere martorului că, dacă nu va spune adevărul, s-ar putea afla în fața instanței înfrângerea de mărturie mincinoasă.

Despre toate acestea se face mențiune în declarația scrisă.

Minorul care nu a împlinit 14 ani nu depune jurământ; i se atrage însă atenția să spună adevărul.

ART. 194

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 195

Copilul mai mic de 14 ani și persoanele care din pricina debilității mintale sau în mod vremelnic sunt lipsite de discernământ, pot fi ascultate, însă la aprecierea depoziției, instanța va ține seama de situația specială a martorului.

ART. 196

Fiecare martor va fi ascultat deosebit, cei neascultați neputând fi de față.

Ordinea ascultării martorilor va fi stabilită de președinte, înănd seama și de cererile părților.

După ascultare, martorul rămâne în sala de edință până la sfârșitul cercetării, afară numai dacă instanța hotărăște altfel. Martorul nu are voie să citească un răspuns scris de mai înainte; el se poate folosi însă de însemnări cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifre sau denumiri.

ART. 197

Martorii pot fi din nou întrebați, dacă instanța găsește de cuviință.

Martorii ale căror arțuri nu se potrivesc vor fi din nou întrebați, fiind puși în fața.

Dacă instanța găsește că întrebarea pusă de parte nu poate să ducă la dezlegarea pricinii, este jignitoare sau tinde să dovedească

un fapt a cărui dovadă este oprit de lege, nu o va încuviința. Instanța, la cererea părții, va trece în încheierea de edință atât întrebarea cât și motivul pentru care s-a înțeles.

ART. 198

Martorul se va scrie de grefier, după dictarea președintelui sau a judecătorului delegat, și va fi semnat pe fiecare pagină și la sfârșitul ei de judecător, grefier și martor, după ce acesta a luat cunoștință de cuprins. Dacă martorul nu voiește sau nu poate să semneze, se face vorbire despre aceasta.

Orice adăugiri, tersuri sau schimbări în cuprinsul mărturiei trebuie încuviințate și semnate de judecător, de grefier și martor, sub pedeapsă de a nu fi înțese în seamă.

Locurile nescrise din declarație trebuie împlinite cu liniile, astfel încât să nu se poată adăuga nimic.

ART. 199

Dacă din cercetare reiese bătăie puternice de mărturie mincinoasă sau de mituire de martor, instanța va încheia proces-verbal și va trimite pe martor în fața autorităților penale.

ART. 200

Martorul poate cere să i se plătească cheltuielile de drum și să fie despăgubit după starea sau îndeletnicirea sa și potrivit cu depășirea domiciliului și timpul pierdut.

Încheierea instanței este executorie.

& 5. Expertiza

ART. 201

Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesară cunoașterea unor specialități, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe și termenul în care trebuie să efectueze expertiza. Termenul va fi stabilit astfel încât depunerea expertizei la instanță să aibă loc conform dispozițiilor art. 209.

Când este necesar, instanța va solicita efectuarea expertizei unui laborator sau unui institut de specialitate.

În domeniile strict specializate, în care nu există experți autorizați, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți judecătorul poate solicita punctul de vedere al uneia sau mai multor personalități ori specialități din domeniul respectiv. Punctul de vedere va fi prezentat în camera de consiliu sau în edință publică, părțile fiind îndreptățite să pună întrebări.

Dispozițiile referitoare la expertiză, cu excepția celor privind aducerea cu mandat, sancționarea cu amendă și obligarea la plata de despăgubiri, sunt aplicabile în mod corespunzător în cazurile prevăzute la alin. 2 și 3.

La efectuarea expertizei în condițiile alin. 2 pot participa și experți desemnați de părți, dacă prin lege nu se dispune altfel.

ART. 202

Dacă părțile nu se învoiesc asupra numirii experților, ei se vor numi de către instanță, prin tragere la sorți, în edință publică, de pe lista întocmită și comunicată de către biroul local de expertiză, cuprinzând persoanele înscrise în evidența celor autorizate, potrivit legii, să efectueze expertize judiciare.

Încheierea de numire va stabili și plata experților.

ART. 203

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

ART. 204

Experții se pot recuza pentru aceleași motive ca și judecătorii.

Recuzarea trebuie să fie cerută în termen de 5 zile de la numirea expertului, dacă motivul ei există la această dată; în celelalte cazuri termenul va curge de la data când s-a ivit motivul de recuzare.

Recuzările se judecă în edință publică, cu citarea părților și a expertului.

ART. 205

Dispozițiile privitoare la citare, aducerea cu mandat și sancționarea martorilor care lipsesc sunt deopotrivă aplicabile experților.

Dacă expertul nu se înfățișează, instanța poate dispune înlocuirea lui.

*Alineatul 3 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000*

ART. 206 *** Abrogat

Articolul 206 a fost abrogat prin Decretul nr. 38/1959.

Ulterior art. 206 a fost reintrodus prin punctul 67 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000. Punctul 67 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 a fost abrogat prin Legea nr. 219/2005.

ART. 207

Dacă experții pot să-și dea de îndată părerea, vor fi ascultați chiar în edință, iar părerea lor se va trece într-un proces-verbal, întocmit potrivit art. 198.

ART. 208

Dacă pentru expertiză este nevoie de o lucrare la fața locului, ea nu poate fi făcută decât după citarea părților prin carte poștală recomandată, cu dovada de primire, arătând zilele și orele când începe și continuă lucrarea. Dovada de primire va fi alăturată lucrării expertului.

Părțile sunt obligate să dea expertului orice lămuriri în legătură cu obiectul lucrării.

ART. 209

Expertul numit este dator să-și depună lucrarea cu cel puțin în 5 zile înainte de termenul fixat pentru judecată.

*Alineatul 2 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000*

*Alineatul 3 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000*

ART. 210

Când sunt mai mulți experți cu păreri deosebite lucrarea trebuie să cuprindă părerea motivată a fiecăruia.

ART. 211

Experții sunt datori să se înfățișeze înaintea instanței spre a da lămuriri ori de câte ori li se va cere, caz în care au dreptul la despăgubiri, ce se vor stabili prin încheiere executorie.

ART. 212

Dacă instanța nu este lămurită prin expertiza făcută, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.

Expertiza contrară va trebui cerută motivată la primul termen după depunerea lucrării.

ART. 213

Experții care vor cere sau vor primi mai mult decât plata statornicită se vor pedepsi pentru luare de mită.

La cererea experților, înându-se seama de lucrare, instanța le va putea mări plata convenită prin încheiere executorie dată cu citarea părților.

ART. 214

Dacă expertiza se face de o altă instanță prin delegație, numirea experților și statornicirea plății ce li se cuvine se va putea lăsa în sarcina acestei instanțe.

& 6. Cercetarea la fața locului

ART. 215

În cazul când instanța va socoti de trebuință, va putea hotărî ca în întregul ei sau numai unul din magistrații să meargă la fața locului spre a se lămurii asupra unor împrejurări de fapt care se vor arăta prin încheiere.

ART. 216

Cercetarea la fața locului se va face cu citarea părților, putându-se asculta martorii și experții pricinii.

Despre cele urmate la fața locului se va încheia proces-verbal.

ART. 217

Când instanța merge la fața locului, va fi însoțit de procuror, în cazurile în care prezența acestuia este cerută de lege.

& 7. Interogatoriul

ART. 218

Se va putea încuviința chemarea la interogatoriu, când este privitor la fapte personale, care, fiind în legătură cu pricina, pot duce la dezlegarea ei.

ART. 219

Cel chemat va fi întrebat de către președintele asupra fiecărui fapt în parte.

Cu încuviințarea președintelui, fiecare dintre judecătorii, procurorul, precum și partea potrivnică pot pune de-a dreptul întrebări celui chemat la interogatoriu.

Partea nu are voie să citească un răspuns scris de mai înainte. Ea se poate folosi însă de însemnări, cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifre sau denumiri.

Dacă partea declară că pentru a răspunde trebuie să cerceteze înscrisuri, se va putea fixa un nou termen pentru interogatoriu.

ART. 220

Reprezentantul legal poate fi chemat personal la interogatoriu pentru actele încheiate și faptele și vârșite de el în această calitate.

ART. 221

Răspunsurile la interogatoriu vor fi trecute pe aceeași foaie cu întrebările. Interogatoriul va fi semnat pe fiecare pagină de președintele, grefier, de cel care l-a propus, precum și de partea care a răspuns după ce a luat cunoștință de cuprins. Tot astfel vor fi semnate adăugirile, tăcerile sau schimbările aduse, sub pedeapsă de a nu fi înute în seamă.

Dacă părțile nu voiesc sau nu pot să semneze, se va face arătare în josul interogatoriului.

ART. 222

Statul și celelalte persoane juridice de drept public, precum și persoanele juridice de drept privat, vor răspunde în scris la interogatoriul ce li se va comunica.

Se exceptează societățile comerciale de persoane, ai căror asociați cu drept de reprezentare vor fi citați personal la interogatoriu.

ART. 223

Partea care are domiciliu în străinătate va putea fi interogată prin cel care o reprezintă în judecată.

În acest caz, interogatoriul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este îndestulătoare.

ART. 224

Instanța poate încuviința luarea interogatoriului la locuință, dacă partea este împiedicată de a veni în fața instanței.

ART. 225

Dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogatoriu sau nu se înfățișează, instanța poate socoti aceste împrejurări ca o murturisire deplină sau numai ca un început de dovadă în folosul părții potrivnice.

& 8. Jurământul

Textele art. 226 - 234 inclusiv au fost abrogate prin Decretul nr. 208/1950.

& 9. Asigurarea dovezilor

ART. 235

Oricine are interes să constate de urgență murturia unei persoane, pierderea unui expert, starea unor lucruri, mobile sau imobile, sau să dobândească recunoașterea unui înscris, a unui fapt ori a unui drept, va putea cere administrarea acestor dovezi dacă este primejdie ca ele să dispară sau să fie greu de administrat în viitor.

Cererea poate fi făcută chiar dacă nu este primejdie în întârziere, în cazul când pârâtul își dă învoirea.

ART. 236

Cererea se va îndrepta, înainte de judecată, la judecătoria în circumscripția căreia se află martorul sau obiectul cercetării, iar în timpul judecării, la instanța care judecă pricina.

Partea va arăta în cerere dovezile a căror administrare o pretinde, faptele ce vor să dovedească, precum și primejdia întârzierii sau învoirea pârâtului.

Pârâtul nu este obligat să depună întâmpinare. Instanța va hotărî prin încheiere dată în camera de consiliu.

În caz de primejdie în întârziere, instanța va putea încuviința cererea de citare a părților.

ART. 237

Administrarea dovezii va putea fi făcută de îndată sau la termenul ce se va fixa.

ART. 238

Încheierea instanței este executorie și poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțarea, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

Încheierea dată în timpul judecării unei pricini nu poate fi atacată decât o dată cu fondul.

ART. 239

Orice persoană care are interes să constate de urgență o anumită stare de fapt care ar putea să înceteze ori să se schimbe până la administrarea dovezilor va putea cere instanței în circumscripția căreia urmează să se facă constatarea să delege un executor judecătoresc din aceeași circumscripție să constate la fața locului această stare de fapt.

Președintele poate încuviința facerea constatării în prezența celui împotriva căruia se cere.

Procesul-verbal de constatare va fi comunicat în copie celui împotriva căruia s-a făcut constatarea, dacă nu a fost de față.

El va face dovada până la dovada contrarie.

ART. 240

În caz de primejdie în întârziere, administrarea dovezii și constatarea prin executori judecătorești se vor putea face și în zilele de sârbătoare și chiar în afara orelor legale, cu încuviințarea anume a magistratului.

ART. 241

Dovezile administrate în condițiile mai sus prevăzute pot să fie folosite și de partea care nu a cerut administrarea lor.

Cheltuielile făcute cu administrarea dovezilor vor fi înscrise în seamă de instanța care judecă pricina în fond.

Secțiunea a III-a¹

Cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați

ART. 241¹

Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile numai în cazul litigiilor patrimoniale, afară de acelea ce privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacții.

ART. 241²

La prima zi de înfățișare părțile pot conveni ca avocații care le asistă să le reprezinte și să administreze probele în cauză, potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

Consimământul pentru administrarea probelor, prevăzut la alin. 1, se va da de către părți, personal sau prin mandatar cu împuternicire specială, în fața instanței, luându-se act despre aceasta în încheiere, sau prin înscris întocmit în fața avocatului, care este obligat să certifice consimământul și semnătura părții pe care o asistă sau o reprezintă. Dacă sunt mai multe părți asistate de același avocat, consimământul se va da de fiecare dintre ele separat.

Totodată, fiecare parte este obligată să declare că pentru procedura din prezenta secțiune își alege domiciliul la avocatul care o reprezintă.

Consimământul dat potrivit alin. 2 nu poate fi revocat de către una dintre părți.

ART. 241³

În cazul reprezentării părților în condițiile art. 241², edinele de judecată se pot desfășura în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a avocaților, fiind admise și părțile ori, când este cazul, mandatarii lor.

ART. 241⁴

După constatarea valabilității consimământului dat conform art. 241² instanța:

- 1. va rezolva excepțiile ce se invocă ori pe care le poate ridica din oficiu;*
 - 2. va hotărî asupra cererilor de intervenție formulate de părți sau de terțe persoane, în condițiile legii;*
 - 3. va examina fiecare pretenție și apărare în parte, pe baza cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a explicațiilor avocaților;*
 - 4. va constata care dintre pretenții sunt recunoscute și care sunt contestate;*
 - 5. la cerere, va dispune, în condițiile legii, măsuri asigurătorii, măsuri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situații de fapt, în cazul în care aceste măsuri nu au fost luate, în tot sau în parte, potrivit art. 114¹ alin. 6;*
 - 6. va lua act de renunțarea reclamantului, de achiesarea pârâtului sau de tranzacția părților;*
 - 7. va încuviința probele solicitate de părți, pe care le găsește concludente, precum și pe cele pe care, din oficiu, le consideră necesare pentru judecarea procesului; dispozițiile art. 168 sunt aplicabile;*
 - 8. va decide în legătură cu orice alte cereri care se pot formula la prima zi de înfățișare.*
- Când, potrivit legii, cererile arătate la alin. 1 pot fi formulate și ulterior primei zile de înfățișare, instanța poate acorda în acest scop un termen scurt dat în cunoștință părților reprezentate prin avocat.*

Dispozițiile art. 131 și 138, cu excepția celor de la pct. 4 al acestui din următor articol, sunt aplicabile.

Partea care lipsește nejustificat la termenul de încuviințare a dovezilor va fi decăzută din dreptul de a mai propune și administra orice dovadă, cu excepția celei cu înscrisuri, dar va putea participa la administrarea dovezilor de către cealaltă parte.

i va putea combate aceste dovezi.

ART. 241⁵

Pentru administrarea probelor de c tre avoca i instan a va stabili un termen de pân la 6 luni, inând seama de volumul i complexitatea acestora.

Termenul prev zut la alin. 1 va putea fi prelungit dac în cursul administr rii probelor:

- 1. se invoc o excep ie sau un incident procedural asupra c ruia, potrivit legii, instan a trebuie s se pronun e; în acest caz, termenul se prelungeste cu timpul necesar solu ion rii excep iei sau incidentului;*
- 2. a încetat, din orice cauz , contractul de asisten juridic dintre una din p r i i avocatul s u; în acest caz, termenul se prelungeste cu cel mult o lun pentru angajarea altui avocat;*
- 3. una dintre p r i a decedat; în acest caz, termenul se prelungeste cu timpul în care procesul este suspendat potrivit art. 243 alin. 1 pct. 1 sau cu termenul acordat p r ii interesate pentru introducerea în proces a mo tenitorilor;*
- 4. în orice alte cazuri în care legea prevede suspendarea procesului, termenul se prelungeste cu perioada suspend rii, dispozi iile art. 242 alin. 1 pct. 2 nefiind îns aplicabile.*

ART. 241⁶

În cel mult 15 zile de la încuviin area probelor avoca ii p r ilor vor prezenta instan ei programul de administrare a acestora, purtând semn tura avoca ilor, în care se vor ar ta locul i data administr rii fiec rei probe. Programul se încuviin eaz de instan , în camera de consiliu, i este obligatoriu pentru p r i i avoca ii lor.

În procesele prev zute la art. 45 alin. 3 i 4 programul încuviin at potrivit alin. 1 va fi comunicat de îndat procurorului, în condi iile art. 241¹⁷.

Probele pot fi administrate în cabinetul unuia dintre avoca i sau în orice alt loc convenit, dac natura probei impune aceasta. P r ile, prin avoca i, sunt obligate s - i comunice înscrisurile i orice alte acte, prin scrisoare recomandat cu confirmare de primire sau în mod direct, sub luare de semn tur .

Nerespectarea nejustificat a programului prev zut la alin. 1 atrage dec derea p r ii din dreptul de a mai administra proba respectiv .

Dispozi iile art. 170 sunt aplicabile.

ART. 241⁷

Dac în cursul administr rii probelor una dintre p r i formuleaz o cerere, invoc o excep ie, inadmisibilitatea vreunei probe sau orice alt incident privind administrarea probelor, ea va sesiza instan a care, cu citarea celeilalte p r i, prin încheiere dat în camera de consiliu, se va pronun a de îndat , iar când este necesar, în cel mult 30 de zile de la data la care a fost sesizat . Încheierea poate fi atacat numai o dat cu fondul procesului.

ART. 241⁸

În cazul în care se dispune înf i area unui înscris de inut de o autoritate sau de o alt persoan , instan a, potrivit dispozi iilor art. 175, va dispune solicitarea înscrisului i, îndat ce acesta este depus la instan , comunicarea lui în copie fiec rui avocat.

ART. 241⁹

Dac una dintre p r i nu recunoa te scrisul sau semn tura dintr-un înscris, avocatul p r ii interesate, potrivit art. 241⁷, va solicita instan ei s procedeze la verificarea de scripte.

ART. 241¹⁰

Martorii vor fi asculta i, la locul i data prev zute în programul încuviin at de instan , de c tre avoca ii p r ilor, în condi iile art. 192 i 196, care se aplic în mod corespunz tor. Ascultarea martorilor se face f r prestare de jur mânt, punându-li-se îns în vedere c , dac nu vor spune adev rul, s vâr esc infrac iunea de m rturie mincinoas . Despre toate acestea se face men iune în declara ia scris .

Martorii ar ta i la art. 195 vor fi asculta i numai de c tre instan .

ART. 241¹¹

M rturia se va consemna întocmai de c tre o persoan convenit de p r i i se va semna, pe fiecare pagin i la sfâr itul ei, de c tre avoca ii p r ilor, de cel ce a consemnat-o i de martor, dup ce acesta a luat cuno tin de cuprinsul consemn rii.

Orice ad ugiri, ters turi sau schimb ri în cuprinsul m rturiei trebuie încuviin ate prin semn tura celor ar ta i la alin. 1, sub sanc iunea de a nu fi luate în seam .

Dac m rturia a fost stenodactilografiat , aceasta va fi transcris . Atât stenograma, cât i transcrierea ei vor fi semnate potrivit alin. 1 i depuse la dosar.

ART. 241¹²

P r ile pot conveni ca declara iile martorilor s fie consemnate i autentificate de un notar public. Dispozi iile art. 241¹⁰ sunt aplicabile.

ART. 241¹³

În cazul în care este încuviin at o expertiz , în programul administr rii probelor p r ile vor trece numele expertului pe care îl vor alege prin învoiala lor, precum i numele consilierilor fiec reia dintre ele.

Dac p r ile nu se învoiesc asupra alegerii expertului, ele vor cere instan ei s procedeze la desemnarea acestuia, potrivit art. 202.

Expertul este obligat s efectueze expertiza i s o predea avoca ilor p r ilor, sub semn tur de primire, cu cel pu in 30 de zile înainte de termenul fixat de instan potrivit art. 241⁵. De asemenea, el are îndatorirea s dea explica ii avoca ilor i p r ilor, iar dup fixarea termenului de judecat , s se conformeze dispozi iilor art. 211 i urm toarele.

ART. 241¹⁴

Dac s-a dispus o cercetare la fa a locului, aceasta se va face de c tre instan potrivit dispozi iilor art. 215 - 217. Procesul-verbal prev zut la art. 216 alin. 2 va fi întocmit în atâtea exemplare câte p r i sunt i va fi înmânat avoca ilor acestora în cel mult 5 zile de la efectuarea cercet rii.

ART. 241¹⁵

Când s-a încuviințat chemarea la interogatoriu, instanța va cita părțile, la termenul stabilit, în camera de consiliu. Copii de pe interogatoriul astfel luat, precum și de pe cel dispus și primit potrivit art. 222 alin. 1 vor fi înmânate de îndată avocaților părților.

ART. 241¹⁶

Instanța, în condițiile art. 241⁷, va hotărî asupra cererii de înlocuire a martorilor, de ascultare din nou sau de confruntare a acestora.

De asemenea, în condițiile arătate la alin. 1, instanța se va pronunța cu privire la cererea de a se admite noi martori sau alte probe ce se dovedesc necesare și care nu puteau fi prevăzute pentru a fi solicitate potrivit art. 241⁴ alin. 1 pct. 7.

ART. 241¹⁷

După administrarea tuturor probelor încuviințate de instanța reclamantului, prin avocatul său, va redacta concluziile scrise privind susținerea pretențiilor sale, pe care le va trimite, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, sau le va înmâna în mod direct, sub luare de semnătură, celorlalte părți din proces și, când este cazul, Ministerului Public.

După primirea concluziilor scrise ale reclamantului fiecare parte, prin avocatul său, va redacta propriile concluzii scrise pe care le va comunica, potrivit alin. 1, reclamantului, celorlalte părți, precum și, când este cazul, Ministerului Public.

ART. 241¹⁸

Avocații părților vor alcătui pentru fiecare parte câte un dosar și unul pentru instanță, în care vor depune câte un exemplar al tuturor înscrisurilor prin care, potrivit legii, se constată administrarea fiecărei probe.

Dosarele prevăzute la alin. 1 vor fi numerotate, numeruite și vor purta semnătura avocaților părților pe fiecare pagină.

ART. 241¹⁹

La expirarea termenului stabilit de instanță potrivit art. 241⁵ avocații părților vor prezenta împreună instanței dosarul cauzei întocmit potrivit art. 241¹⁸.

Primind dosarul, instanța va fixa termenul de judecată dat în cunoștință părților, care nu va putea fi mai lung de o lună de la data primirii dosarului. La termen, instanța poate proceda la judecarea în fond a procesului, acordând părților cuvântul pentru a pune concluzii prin avocat.

ART. 241²⁰

La termenul prevăzut de art. 241¹⁹ alin. 2, dacă socotește necesar, instanța va dispune, prin încheiere motivată, să fie administrate nemijlocit în fața sa toate sau numai unele dintre probele administrate de avocați. În acest caz, pentru administrarea probelor instanța va stabili termene scurte, în continuare, date în cunoștință părților.

Pentru prezentarea în fața instanței martorii vor fi citați, de asemenea, în termen scurt, cauzele fiind considerate urgente. Dispozițiile art. 89 alin. 1 și ale art. 188 alin. 2 sunt aplicabile.

ART. 241²¹

Dispozițiile secțiunii a III-a a acestui capitol sunt aplicabile dacă în prezenta secțiune nu se prevede altfel.

La cererea avocatului sau a părții interesate instanța poate lua măsura amenzii și obligații la plata de despăgubiri, în cazurile în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 108¹ - 108⁴.

ART. 241²²

Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile în mod corespunzător și consilierilor juridici care, potrivit legii, reprezintă partea.

Secțiunea a IV-a

Suspendarea judecății

ART. 242

Instanța va suspenda judecata:

1. când amânându-se părțile o cer;
2. dacă nici una din părți nu se înfrîng la strigarea pricinii.

Cu toate acestea pricina se judecă dacă reclamantul sau pârâtul au cerut în scris judecarea în lipsă.

ART. 243

Judecata pricinilor se suspendă de drept:

1. prin moartea uneia din părți, afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a moștenitorilor;
2. prin interdicție sau punere sub curatelă a unei părți până la numirea tutorelui sau curatorului;
3. prin moartea mandatarului uneia din părți, întâmplat cu mai puțin de 15 zile înainte de ziua înfrîngerii;
4. prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului;

5. prin deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului asupra reclamantului, în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Faptele arătate mai sus nu împiedică pronunțarea hotărârii, dacă ele s-au ivit după închiderea dezbaterilor.

ART. 244

Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea pricinii atâră, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o împrăsurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.

Suspendarea va dura până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.

ART. 244¹

Asupra suspendării judecății procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecății procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.

ART. 245

Judecata reîncepe:

1. prin cererea de redeschidere făcută de una din părți, când ea s-a suspendat prin învoirea părților sau prin lipsa lor;
2. prin cererea de redeschidere făcută cu arătarea moțtenitorilor, tutorelui sau curatorului, a celui reprezentat de mandatarul defunct, a noului mandatar sau, după caz, a părților interesate, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazurile prevăzute de art. 243.

Secțiunea a V-a

Renunțarea la judecată și renunțarea la drept

ART. 246

Reclamantul poate să renunțe oricând la judecată, fie verbal în instanță, fie prin cerere scrisă.

Renunțarea la judecată se constată prin încheiere dată fără drept de apel.

Dacă renunțarea s-a făcut după comunicarea cererii de chemare în judecată, instanța, la cererea părâtului, va obliga pe reclamant la cheltuieli.

Când părțile au intrat în dezbaterile fondului, renunțarea nu se poate face decât cu învoirea celeilalte părți.

ART. 247

În caz de renunțare la însuși dreptul pretins, instanța dă o hotărâre prin care va respinge cererea în fond și va hotărî asupra cheltuielilor.

Renunțarea la drept se poate face și fără învoirea celeilalte părți, atât în prima instanță cât și în apel.

Renunțarea se poate face în instanță sau prin înscris autentic.

Hotărârea se dă fără drept de apel.

Când renunțarea este făcută în instanță de apel, hotărârea primei instanțe va fi anulată în totul sau în parte, în măsura renunțării.

Secțiunea a VI-a

Perimarea

ART. 248

Orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de revocare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor*) dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de un an. Partea nu se socotește în vină, când actul de procedură urma să fie îndeplinit din oficiu.

Termenul perimării nu curge cât timp, fără vina părții, cererea n-a ajuns încă la instanța competentă să judece sau nu se poate fixa termen de judecată.

În materie comercială termenul de perimare este de șase luni.

*) Codul familiei folosește termenul de "cei lipsiți de capacitate" în loc de "incapabili".

ART. 249

Perimarea se întrerupe prin îndeplinirea unui act de procedură făcut în vederea judecării procesului de către partea care justifică un interes.

ART. 250

Cursul perimării este suspendat cât timp durează suspendarea judecării, pronunțată de instanță în cazurile prevăzute de art. 244, precum și în alte cazuri stabilite de lege, dacă suspendarea nu este cauzată de lipsa de stare a părților în judecată.

În cazurile prevăzute de art. 243, cursul perimării este suspendat timp de 3 luni de la data când s-au petrecut faptele care au prilejuit suspendarea judecării, dacă aceste fapte s-au petrecut în cele din urmă 6 luni ale termenului de perimare.

Perimarea se suspendă de asemenea pe timpul cât partea este împiedicată de a stăruie în judecată din pricina unor împrejurări mai presus de voința sa.

ART. 251

În cazul când sunt mai mulți reclamanti sau părți împreună, cererea de perimare sau actul de procedură întreruptor de perimare al unuia folosește și celorlalți.

ART. 252

Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate. Președintele instanței va cita de urgență părțile și va dispune ca greșelile să întocmească o dare de seamă asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

Perimarea poate fi invocată și pe cale de excepție, în camera de consiliu sau în instanță publică.

Perimarea cererii de chemare în judecată nu poate fi ridicată pentru prima oară în instanță de apel.

ART. 253

Dacă instanța constată că perimarea nu a operat, pronunță o încheiere, care poate fi atacată o dată cu fondul procesului.

Hotărârea care constată perimarea este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare.

ART. 254

Perimarea are drept urmare că toate actele de procedură făcute în acea instanță nu-și produc efectele.

Când, însă, se face o nouă cerere de chemare în judecată, părțile pot folosi dovezile administrate în cursul judecării cererii perimate, în măsura în care noua instanță socotește că nu este de trebuință refacerea lor.

CAP. 4

Hotărârile

Seciunea I

Dispoziții generale

ART. 255

Hotărârile prin care se rezolv fondul cauzei în prim instanță se numesc "sentințe", iar hotărârile prin care se soluționează apelul, recursul, precum și recursul în interesul legii ori în anulare se numesc "decizii".

Toate celelalte hotărâri date de instanță în cursul judecării se numesc "încheieri".

ART. 256

După sfârșitul dezbaterilor, judecătorii chibzuiesc în secret, fie în edință, fie în camera de consiliu.

După chibzuire, președintele adună părerile judecătorilor, începând cu cel mai nou în funcțiune sau cu cel mai tânăr dintre asesorii populari*), el pronunându-se cel din urmă.

*) Instituția asesorilor populari a fost desființată prin Legea nr. 45/1991 (Monitorul Oficial nr. 142 din 11 iulie 1991).

ART. 257

Dacă majoritatea legală nu se poate întruni, pricina se va judeca din nou în complet de divergență, în aceeași zi sau în cel mult 5 zile*).

La instanțele de fond, părerile vor trebui să fie totdeauna motivate înainte de judecarea divergenței, afară de cazul când judecata se face chiar în ziua când s-a ivit divergența.

Dezbaterile vor fi reluate asupra punctelor rămase în divergență; dacă, după judecarea divergenței, vor fi mai mult de două păreri, judecătorii ale căror păreri se apropie mai mult, sunt datori să se unească într-o singură părere.

Judecătorii pot reveni asupra părerilor lor, care au pricinuit divergența.

După judecarea punctelor rămase în divergență, completul care a judecat înainte de ivirea ei va putea continua judecarea pricinii.

Dispozițiile alin. 3 se aplică prin asemănare și în cazurile în care completele de judecată sunt alcătuite în număr diferit.

*) A se vedea art. 57 alin. (3) și (4) și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial nr. 576 din 29 iunie 2004.

ART. 258

După ce s-a întrunit majoritatea, se va întocmi de îndată dispozitivul hotărârii care se semnează, sub sancțiunea nulității, de către judecătorii în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.

El se pronunță de președinte, în edință, chiar în lipsa părților.

După pronunțarea hotărârii nici un judecător nu poate reveni asupra părerii sale.

Dispozitivul hotărârii se consemnează într-un registru special, înut de fiecare instanță.

ART. 259

Abrogat prin Decretul nr. 132/1952.

ART. 260

Dacă instanța nu poate hotărî de îndată, pronunțarea se va amâna pentru un termen pe care președintele îl va anunța și care nu va putea fi mai mare de 7 zile.

Judecătorul care a luat parte la judecată este îndreptățit să se pronunțe, chiar dacă nu mai face parte din alcătuirea instanței, afară de cazul când i-a încetat calitatea de magistrat sau este suspendat din funcție. În acest caz procesul se repune pe rol, cu citarea părților, pentru ca acestea să pună din nou concluzii în fața instanței legal constituite.

ART. 261

Hotărârea se dă în numele legii și cuprinde:

1. arătarea instanței care a pronunțat-o și numele judecătorilor care au luat parte la judecată;
2. numele, domiciliul sau reședința părților, calitatea în care s-au judecat; numele mandatarilor sau reprezentanților legali și al avocaților;
3. obiectul cererii și susținerile în prescurtare ale părților cu arătarea dovezilor;
4. arătarea concluziilor procurorului;
5. motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților;
6. dispozitivul;
7. calea de atac și termenul în care se poate exercita;

8. mențiunea cu pronunțarea s-a făcut în edință publică, precum și semnăturile judecătorilor și greșierului.

În cazul în care, după pronunțare, unul dintre judecători este în imposibilitate de a semna hotărârea, președintele instanței o va semna în locul său, iar dacă cel în imposibilitate să semneze este greșierul, hotărârea va fi semnată de greșierul ef, fiind cându-se menționează despre cauza care a împiedicat pe judecător sau pe greșier să semneze hotărârea.

Hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul în care este necesar pentru curgerea termenului de exercitare a apelului sau recursului. Comunicarea se va face în termen de 7 zile de la pronunțarea hotărârii.

ART. 262

În cazurile în care judecătorii pot da termen pentru executarea hotărârii, ei vor face aceasta, prin chiar hotărârea care dezleagă pricina, arătând și motivele pentru care au încuviințat termenul.

ART. 263

Debitorul nu va putea cere termen, nici nu va putea să se bucure de termenul ce i s-a dat, dacă bunurile lui se vând după cererea altui creditor, dacă este în stare de faliment sau de insolabilitate îndeobște cunoscută sau dacă prin fapta sa a micșorat garanțiile ce

a dat prin contract creditorului sau, sau dac nu a dat garan iile f g duite.

ART. 264

Motivarea hot rării se va face în termen de cel mult 30 de zile de la pronun are. Dac instan a a fost alc tuit din mai mul i magistra i, pre edintele va putea îns rcina pe unul dintre ei cu redactarea hot rării.

P rerea judec torilor r ma i în minoritate va trebui redactat în acela i timp cu hot rarea.

ART. 265

Ad ugirile, ters turile sau schimb rile în cuprinsul hot rării vor trebui semnate de judec tor, sub pedeaps de a nu fi inute în seam .

ART. 266

Hot rarea se va face în dou exemplare originale, din care unul se ata eaz la dosarul cauzei, iar cel lalt se va depune, spre conservare, la dosarul de hot rări al instan ei.

Pentru judec torii, pre edintele va putea încuviin a ca în locul celui de-al doilea exemplar al sentin ei s se treac într-un registru dispozitivul ei, semnat de judec torul i grefierul care au luat parte la judecat .

Hot rarea se va comunica p r ilor, în copie, în cazul când aceasta este necesar pentru curgerea termenului de exercitare a apelului sau recursului.

ART. 267

Dup pronun area hot rării, partea poate renun a în instan la calea de atac, f cându-se ar tare despre aceasta într-un proces-verbal, semnat de pre edintele i de grefier.

Renun rile se pot face i în urm , prin înf i area p r ii înaintea pre edintelui sau prin înscris autentic.

ART. 268

Încheierile premerg toare vor fi date cu acela i num r de voturi ca i hot rările.

Judec torii nu sunt lega i prin aceste încheieri.

Ei sunt lega i de acele încheieri care, f r a hot rî în totul pricina, preg tesc dezlegarea ei.

Orice dispozi ie luat de instan prin încheiere va fi motivat .

ART. 269

Hot rările judec tore ti vor fi învestite cu formula executorie, dac legea nu prevede altfel. Formula executorie are urm torul cuprins:

"Noi, Pre edintele României"

(Aici urmeaz cuprinsul hot rării).

"D m împuternicire i ordon m organelor de executare s pun în executare prezenta hot râre. Ordon m agen ilor for ei publice s acorde concursul la executarea acestei hot râri, iar procurorilor s st ruie pentru ducerea ei la îndeplinire, în condi iile legii. Spre credin , prezenta (hot râre) s-a semnat de... (Urmeaz semn tura pre edintelui i a grefierului)".

Hot rarea investit se va da numai p r ii care a câ tîgat sau reprezentantului ei.

ART. 269¹

Abrogat prin Legea nr. 59/1993.

Sec iunea a II-a

Hot rările par iale

ART. 270

Dac pârâtul recunoa te o parte din preten iile reclamantului, instan a, la cererea acestuia, va da o hot râre par ial în m sura recunoa terii. Dispozi iile art. 273 sunt aplicabile.

Sec iunea a III-a

Hot rările care consfin esc învoiala p r ilor

ART. 271

P r ile se pot înf i a oricând în cursul judec ii, chiar f r s fi fost citate, pentru a cere s se dea hot râre care s consfin easc învoiala lor.

Dac p r ile se înf i eaz la ziua fixat pentru judecat , cererea pentru darea hot rării va putea fi primit , chiar de un singur judec tor, urmând ca hot rarea s fie dat de instan în edin .

Dac ele se înf i eaz într-o alt zi, instan a va da hot rarea în camera de consiliu.

ART. 272

Învoiala va fi înf i at în scris i va alc tui dispozitivul hot rării.

*Alineatul 2 *** Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000.*

ART. 273

Hot rarea care consfin e te învoiala p r ilor se d f r drept de apel.

Sec iunea a IV-a

Cheltuielile de judecat

ART. 274

Partea care cade în preten iuni va fi obligat , la cerere, s pl teasc cheltuielile de judecat .

Judec torii nu pot mic ora cheltuielile de timbru, taxe de procedur i impozit propor ional, plata exper ilor, desp gubirea martorilor, precum i orice alte cheltuieli pe care partea care a câ tîgat va dovedi c le-a f cut.

Judec torii au îns dreptul s m reasc sau s mic oreze onorariile avoca ilor, potrivit cu cele prev zute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat c sunt nepotrivite de mici sau de mari, fa de valoarea pricinii sau munca îndeplinit de avocat.

ART. 275

Pârătul care a recunoscut la prima zi de înf i are preten iile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecat , afar numai dac a fost pus în întârziere înainte de chemarea în judecat .

ART. 276

Când preten iile fiec rei p r i au fost încuviinate numai în parte, instan a va aprecia în ce m sur fiecare din ele poate fi obligat la plata cheltuielilor de judecat , putând face compensarea lor.

ART. 277

Dac sunt mai mul i reclaman i sau mai mul i pârâ i, ei vor fi obliga i s pl teasc cheltuielile de judecat în mod egal, propor ional sau solidar, potrivit cu interesul ce are fiecare sau dup felul raportului de drept dintre ei.

Sec iunea a V-a

Executarea vremelnic

ART. 278

Hot rârile primei instan e sunt executorii de drept când au ca obiect:

1. plata salariilor sau a altor drepturi izvorâte din raporturile juridice de munc , precum i a sumelor convenite, potrivit legii, omerilor;
 2. desp gubiri pentru accidente de munc ;
 3. rente ori sume datorate cu titlu de obliga ie de între inere sau alocatie pentru copii, precum i pensii acordate în cadrul asigur rilor sociale;
- 3¹. desp gubiri în caz de moarte sau v t mare a integrit ii corporale ori s n t ii, dac desp gubirile s-au acordat sub form de presta ii b ne ti periodice;
4. reparatii grabnice;
 5. punerea sau ridicarea sigiliilor ori facerea inventarului;
 6. pricini privitoare la posesiune, numai în ce prive te posesiunea;
 7. în cazul prev zut de art. 270;
 8. în orice alte cazuri în care legea prevede c hot rârea este executorie.

ART. 279

Instan a poate încuviina executarea vremelnic a hot rârilor privitoare la bunuri ori de câte ori va g si de cuviin c m sura este de trebuin fa cu temeinicia v dit a dreptului, cu starea de insolvabilitate a debitorului sau c exist primejdie v dit în întârziere; în acest caz instan a va putea obliga la darea unei cau iuni.

Executarea vremelnic nu se poate încuviina:

1. în materie de str mutare de hotare, desfiin are de construc ii, planta ii sau a oric ror lucr ri având o a ezare fix ;
 2. când prin hot râre se dispune intabularea unui drept sau radierea lui din cartea funciar .
- Cererea de executare vremelnic se va putea face i verbal în instan pân la închiderea dezbaterilor. Dac cererea a fost respins de prima instan , ea poate fi f cut din nou în apel.

ART. 280

Cererea pentru suspendarea execut rii vremelnice se va putea face fie o dat cu apelul fie deosebit în tot cursul instan ei de apel. Cererea se va depune la prima instan sau instan a de apel, în care caz se va al tura în copie legalizat dispozitivul hot rârii.

Cererea de suspendare se va judeca de instan a de apel. Dispozi iile art. 403 alin. 3 sunt aplicabile.

Suspendarea va putea fi încuviinat numai cu dare de cau iune, al c rei quantum îl va fixa instan a.

Pân la dezlegarea cererii de suspendare aceasta va putea fi încuviinat vremelnic, prin ordonan pre edin ial , chiar înainte de sosirea dosarului, cu respectarea cerin ei prev zute la alin. 4.

Sec iunea a VI-a

Îndreptarea, l murirea i completarea hot rârîi

ART. 281

Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea i sus inerile p r ilor sau cele de calcul, precum i orice alte erori materiale din hot rârî sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.

Instan a se pronun prin încheiere dat în camera de consiliu. P r ile vor fi citate numai dac instan a socote te c este necesar s dea anumite l muriri.

În cazul hot rârîlor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hot rârîi.

ART. 281¹

În cazul în care sunt necesare l muriri cu privire la în elesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hot rârîi ori acesta cuprinde dispozi ii potrivnice, p r ile pot cere instan ei care a pronun at hot rârea s l mureasc dispozitivul sau s înl ture dispozi iile potrivnice.

Instan a va rezolva cererea de urgen , prin încheiere dat în camera de consiliu, cu citarea p r ilor.

Încheierea se va ata a la hot râre atât în dosarul cauzei, cât i în dosarul de hot rârî al instan ei.

ART. 281²

Dac prin hot rârea dat instan a a omis s se pronun e asupra unui cap t de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hot rârîi în acela i termen în care se poate declara, dup caz, apel sau

recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în fond după casarea cu reînere, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată. Prevederile art. 281¹ alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când instanța a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

ART. 281³

Încheierile pronunțate în temeiul art. 281¹ și 281², precum și hotărârile pronunțate potrivit art. 281² sunt supuse aceluiași atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor potrivnice ori completarea.

Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.

TITLUL IV

Apelul

CAP. 1

Termenul și formele apelului

ART. 282

Hotărârile date în primă instanță de judecătoria sunt supuse apelului la tribunal, iar hotărârile date în primă instanță de tribunal sunt supuse apelului la curtea de apel.

Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.

ART. 282¹

Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigiile al căror obiect are o valoare de până la 100.000 lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.

Hotărârile instanțelor judecătorești prin care se soluționează plângerile împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate juridică și ale altor organe cu astfel de activitate nu sunt supuse apelului, dacă legea nu prevede altfel.

ART. 283

Partea care a renunțat expres la apel cu privire la o hotărâre nu mai are dreptul de a face apel.

ART. 284

Termenul de apel este de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel.

Termenul de apel curge chiar dacă comunicarea hotărârii a fost făcută odată cu somația de executare.

Dacă o parte face apel înainte de comunicarea hotărârii, aceasta se socotește comunicată la data depunerii cererii de apel.

Pentru procuror termenul de apel curge de la pronunțarea hotărârii, în afară de cazurile în care procurorul a participat la judecarea cauzei, când termenul curge de la comunicarea hotărârii.

Apelul declarat în termen suspendă executarea hotărârii de primă instanță, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege.

ART. 285

Termenul de apel se întrerupe prin moartea părții care are interes să facă apel. În acest caz se face din nou o singură comunicare a hotărârii, la cel din urmă domiciliu al părții, pe numele moștenirii, fără să se arate numele și calitatea fiecărui moștenitor.

Termenul de apel va începe să curgă din nou de la data comunicării prevăzute la alin. 1. Pentru moștenitorii incapabili, cei cu capacitate restrânsă sau dispăruți ori în caz de moștenire vacantă, termenul va curge din ziua în care se va numi tutorele, curatorul sau administratorul provizoriu.

Apelul nu constituie prin el însuși un act de acceptare a moștenirii.

ART. 286

Termenul de apel se întrerupe și prin moartea mandatarului care și-a făcut comunicarea. În acest caz se va face o nouă comunicare părții, la domiciliul ei, iar termenul de apel va începe să curgă din nou de la această dată.

ART. 287

Cererea de apel va cuprinde:

1. numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar. Dacă apelantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să se facă toate comunicările privind procesul;

2. arătarea hotărârii care se atacă;

3. motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul;

4. dovezile invocate în susținerea apelului;

5. semnătura.

Cerintele de la pct. 2 și 5 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității, iar cele de la pct. 3 și 4, sub sancțiunea decăderii. Aceste cerințe pot fi împlinite până cel mai târziu la prima zi de împliniți are, iar lipsa semnăturii, în condițiile prevăzute de art. 133 alin. 2.

Când dovezile propuse sunt martori sau înscrisuri necăutate la prima instanță, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 112 pct. 5.

Termenul pentru depunerea motivelor de apel se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă apelul s-a făcut mai înainte de comunicare.

ART. 288

La cererea de apel se vor alătura atâtă copii câtă intimă există.

Apelul se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.

Președintele va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, numai după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile.

Cu toate acestea, apelul va fi trimis de îndată dacă s-a făcut cerere pentru suspendarea executării hotărârii primei instanțe.

ART. 289

Președintele instanței de apel, îndată ce primește dosarul, va fixa termen de înfățișare, potrivit dispozițiilor art. 114¹, și va dispune citarea părților.

Totodată, președintele va dispune să se comunice intimatului, o dată cu citația, o copie de pe cererea și de pe motivele de apel, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare cu cel puțin în 5 zile înainte de termenul stabilit pentru judecată.

Dispozițiile art. 113 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Apelurile făcute împotriva aceluiași hotărâri vor fi repartizate la o singură secție a instanței de apel.

ART. 290

Când apelurile făcute împotriva aceluiași hotărâri au fost repartizate la secții deosebite, președintele ultimei secții investite va dispune trimiterea apelului la secția cea dintâi investită.

ART. 291

În cazul când intimatul nu a primit, în termenul prevăzut de art. 114¹, comunicarea motivelor de apel și a dovezilor invocate, va putea cere, la prima zi de înfățișare, un termen în untrul căruia să depună la dosar întâmpinare.

Dacă intimatul lipsește la prima zi de înfățișare și instanța constată că motivele de apel nu au fost comunicate, va dispune amânarea cauzei și efectuarea comunicării, iar dacă motivele nu au fost comunicate în termen, instanța va dispune amânarea cauzei cu îndeplinirea cerințelor art. 114¹ alin. 3 sau 4, după caz.

ART. 292

Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât de cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare. Instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.

În cazul în care apelul nu se motivează ori motivarea apelului sau întâmpinarea nu cuprinde motive, mijloace de apărare sau dovezi noi, instanța de apel se va pronunța, în fond, numai pe baza celor invocate la prima instanță.

ART. 293

Intimatul este în drept, chiar după împlinirea termenului de apel, să adere la apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie, care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe. Cererea se poate face până la prima zi de înfățișare.

Dacă apelantul principal și-a retras apelul sau dacă acesta este respins ca tardiv, ca inadmisibil ori pentru alte motive care nu implică cercetarea fondului, aderarea la apel prevăzută la alin. 1 rămâne fără efecte. Cu toate acestea, dacă aderarea s-a făcut în untrul termenului de apel, ea se consideră apel principal.

ART. 293¹

În caz de coparticipare procesuală, precum și atunci când la prima instanță au intervenit terțe persoane în proces, intimatul este în drept, chiar după împlinirea termenului de apel, să declare apel împotriva altui intimat sau unei persoane care a figurat în prima instanță și care nu este parte în apelul principal, dacă acesta din urmă ar fi de natură să producă consecințe asupra situației sale juridice în proces. Dispozițiile art. 293 se aplică în mod corespunzător.

CAP. 2

Judecarea apelului

ART. 294

În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot face alte cereri noi. Excepțiile de procedură și alte asemenea mijloace de apărare nu sunt considerate cereri noi.

Se vor putea cere însă dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri ivite după darea hotărârii primei instanțe. De asemenea, se va putea solicita compensația legală.

ART. 295

Instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță. Motivele de ordine public pot fi invocate și din oficiu.

Instanța va putea încuviința refacerea sau completarea probelor administrate la prima instanță, precum și administrarea probelor noi propuse în condițiile art. 292, dacă consideră că sunt necesare pentru soluționarea cauzei.

ART. 296

Instanța de apel poate, în totalitate sau în parte, hotărârea atacată. Apelantului nu i se poate înscrie în propria cale de atac o situație mai grea decât aceea din hotărârea atacată.

ART. 297

În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a rezolvat procesul fără a intra în cercetarea fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va desființa hotărârea atacată și va trimite cauza spre judecare primei instanțe.

Dacă prima instanță s-a declarat competentă și instanța de apel stabilește că a fost incompetentă, anulând hotărârea atacată, va trimite cauza spre judecare instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competentă, afară de cazul când

constat propria sa competen . În acest caz, precum i atunci când exist vreun alt motiv de nulitate, iar prima instan a judecat în fond, instan a de apel, anulând în tot sau în parte procedura urmat i hot rarea pronun at , va re ine procesul spre judecare.

ART. 298

Dispozi iile de procedur privind judecata în prim instan se aplic i în instan a de apel, în m sura în care nu sunt potrivnice celor cuprinse în prezentul titlu.

TITLUL V

C ile extraordinare de aac

CAP. 1

Recursul

Sec iunea I

Termenul i formele recursului

ART. 299

Hot rările date f r drept de apel, cele date în apel, precum i, în condi iile prev zute de lege, hot rările altor organe cu activitate jurisdic ional sunt supuse recursului. Dispozi iile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunz tor.

Recursul se solu ioneaz de instan a imediat superioar celei care a pronun at hot rarea în apel.

Alineatul 3 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.

ART. 300

Recursul suspend executarea hot rării numai în cauzele privitoare la str mutarea de hotare, desfiin area de construc ii, planta ii sau a oric ror lucr ri având o a ezare fix , precum i în cazurile anume prev zute de lege.

La cerere, instan a sesizat cu judecarea recursului poate dispune, motivat, suspendarea execut rii hot rării recurate i în alte cazuri decât cele la care se refer alin. 1.

Suspendarea la cerere a execut rii hot rării poate fi acordat numai dup depunerea unei cau iuni ce se va stabili, prin încheiere, cu ascultarea p r ilor în camera de consiliu, scop în care acestea vor fi citate în termen scurt, chiar înainte de primul termen de judecat , dac este cazul. Dispozi iile art. 403 alin. 3 i 4 se aplic în mod corespunz tor.

Alineatul 4 *** Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000.

Pentru motive temeinice, instan a poate reveni asupra suspend rii acordate, dispozi iile alin. 3 aplicându-se în mod corespunz tor.

ART. 301

Termenul de recurs este de 15 zile de la comunicarea hot rării, dac legea nu dispune altfel. Dispozi iile art. 284 alin. 2-4 se aplic în mod corespunz tor.

ART. 302

Recursul se depune la instan a a c rei hot rare se atac , sub sanc iunea nulit ii.

ART. 302¹

Cererea de recurs va cuprinde, sub sanc iunea nulit ii, urm toarele men iuni:

a) numele, domiciliul sau re edin a p r ilor ori, pentru persoanele juridice, denumirea i sediul lor, precum i, dup caz, num rul de înmatriculare în registrul comer ului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, dup caz, codul fiscal i contul bancar. Dac recurentul locuie te în str in tate, va ar ta i domiciliul ales în România, unde urmeaz s i se fac toate comunic rile privind procesul*);

b) indicarea hot rării care se atac ;

c) motivele de nelegalitate pe care se întemeiaz recursul i dezvoltarea lor sau, dup caz, men iunea c motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat;

d) semn tura.

La cererea de recurs se va ata a dovada achit rii taxei de timbru, conform legii.

*) Curtea Constitu ional , prin Decizia nr. 176 din 24 martie 2005 a constatat c art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedur civil este neconstitu ional în ceea ce prive te sanc ionarea cu nulitate absolut a omisiunii de a se preciza în cuprinsul cererii de recurs "numele, domiciliul sau re edin a p r ilor ori, pentru persoanele juridice, denumirea i sediul lor, precum i, dup caz, num rul de înmatriculare în registrul comer ului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, dup caz, codul fiscal i contul bancar", precum i - dac recurentul locuie te în str in tate - "domiciliul ales în România, unde urmeaz s i se fac toate comunic rile privind procesul".

ART. 303

Recursul se va motiva prin îns i cererea de recurs sau în untrul termenului de recurs.

Termenul pentru depunerea motivelor se socote te de la comunicarea hot rării, chiar dac recursul s-a f cut mai înainte.

Alineatul 3 *** Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 58/2003.

În cazurile în care Ministerul Public a participat în proces, se va depune o copie de pe motivele de casare pentru procuror.

Pre edintele instan ei, care prime te cererea de recurs, va putea s o înapoieze p r ii prezente, dac nu îndepline te condi iile prev zute de lege, pentru a fi ref cut , prelungind termenul de recurs cu 5 zile.

Dup împlinirea termenului de recurs pentru toate p r ile, instan a a c rei hot rare este recurat va înainta instan ei de recurs dosarul împreun cu dovezile de îndeplinire a procedurii de comunicare a hot rării.

ART. 304

Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate:

1. când instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale;

2. când hotărârea s-a dat de alți judecători decât cei care au luat parte la dezbaterile în fond a pricinii;

3. când hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe;

4. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;

5. când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat formele de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art. 105 alin. 2;

6. dacă instanța a acordat mai mult decât s-a cerut, ori ceea ce nu s-a cerut;

7. când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină sau când cuprinde motive contradictorii ori strâmbă de natură pricinii;

8. când instanța, interpretând greșit actul juridic dedus judecării, a schimbat natura ori în esență muritorul și vătămătorul neîndoielnic al acestuia;

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temelie legală ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii;

*10. *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005;*

*11. *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.*

ART. 304¹

Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacat cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.

ART. 305

În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.

ART. 306

Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2.

Motivele de ordine public pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbaterile părților.

Indicarea greșită a motivelor de recurs nu atrage nulitatea recursului dacă dezvoltarea acestora face posibil încadrarea lor într-unul din motivele prevăzute de art. 304.

ART. 307

Abrogat prin Legea nr. 59/1993.

ART. 308

Președintele instanței, după ce va constata că procedura de comunicare a hotărârii a fost îndeplinită, va fixa termen de judecată și va dispune citarea părților și comunicarea motivelor de recurs.

Intimatul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin în 5 zile înainte de termenul de judecată.

*Alineatul 3 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.*

*Alineatul 4 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.*

*Alineatul 5 *** Abrogat prin Legea nr. 219/2005.*

Secțiunea a II-a

Judecarea recursului și efectele casării

ART. 309

Președintele va da cuvântul părților după citirea raportului.

Procurorul vorbește cel din urmă, afară de cazul când este parte principală sau recurent.

ART. 310

Dacă nu se dovedește, la prima zi de înfruntare, că recursul a fost depus peste termen sau dacă această dovadă nu reiese din dosar, el se va socoti făcut în termen.

ART. 311

Hotărârea casată nu are nici o putere.

Actele de executare sau de asigurare făcute în puterea unei asemenea hotărâri sunt desființate de drept, dacă instanța de recurs nu dispune altfel.

ART. 312

Instanța poate admite recursul, îl poate respinge sau anula ori poate constata perimarea lui.

În caz de admitere a recursului, hotărârea atacată poate fi modificată sau casată, în tot sau în parte.

Modificarea hotărârii atacate se pronunță pentru motivele prevăzute de art. 304 pct. 6, 7, 8 și 9, iar casarea pentru cele prevăzute de art. 304 pct. 1, 2, 3, 4 și 5, precum și în toate cazurile în care instanța a cărei hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului sau modificarea hotărârii nu este posibilă, fiind necesară administrarea de probe noi.

Dacă sunt găsite întemeiate mai multe motive, dintre care unele atrag modificarea, iar altele casarea, instanța de recurs va casa în întregime hotărârea atacată pentru a se asigura o judecată unitară.

În caz de casare, curțile de apel și tribunalele vor rejudeca pricina în fond, fie la termenul când a avut loc admiterea recursului, situațiile în care se pronunță o singură decizie, fie la un alt termen stabilit în acest scop.

Cu toate acestea, în cazul în care instanța a cărei hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost regulat citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului, instanța de recurs, după casare, trimite cauza spre rejudecare instanței care a pronunțat hotărârea casată sau altei instanțe de același grad.

În caz de casare a hotărârii atacate, pentru motivul prevăzut de art. 304 pct. 3, instanța va trimite dosarul spre judecare instanței judecătorești competente sau organului cu activitate jurisdicțională competent, potrivit legii, iar pentru motivul prevăzut de art. 304 pct. 4 va respinge cererea ca inadmisibilă.

Dacă instanța de recurs constată că ea însăși era competentă să soluționeze pricina în primă instanță sau în apel, va casa hotărârea recursată și va soluționa cauza potrivit competenței sale.

ART. 313

Înalta Curte de Casație și Justiție, în caz de casare, trimite cauza spre o nouă judecată instanței care a pronunțat hotărârea casată ori, atunci când interesele bunei administrări a justiției o cer, altei instanțe de același grad, cu excepția cazului casării pentru lipsă de competență, când trimite cauza instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent potrivit legii.

ART. 314

Înalta Curte de Casație și Justiție hotărăște asupra fondului pricinii în toate cazurile în care casează hotărârea atacată numai în scopul aplicării corecte a legii la împrejurări de fapt ce au fost deplin stabilite.

ART. 315

În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.

Când hotărârea a fost casată pentru nerespectarea formelor procedurale, judecata va reîncepe de la actul anulat.

După casare, instanța de fond va judeca din nou, înănd seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată.

La judecarea recursului, precum și la rejudecarea procesului după casarea hotărârii de către instanța de recurs, dispozițiile art. 296 sunt aplicabile în mod corespunzător.

ART. 316

Dispozițiile de procedură privind judecata în apel se aplică și în instanța de recurs, în măsura în care nu sunt potrivnice celor cuprinse în acest capitol.

CAP. 1[^]1

Contestația în anulare

ART. 317

Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului:

1. când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinit potrivit cu cerințele legii;
2. când hotărârea a fost dată de judecătorii cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.

Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fiindcă el s-a fi fost judecat în fond.

ART. 318

Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșelă să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

*Alineatul 2 *** Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.*

ART. 319

Contestația se introduce la instanța a cărei hotărâre se atacă.

Contestația se poate face oricând înainte de începutul executării silite, iar în timpul ei, până la împlinirea termenului stabilit la art. 401 alin. 1 lit. b) sau c). Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea ar fi mas irevocabilă.

ART. 319[^]1

Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, sub condiția depunerii unei cauțiuni. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.

ART. 320

Contestația se judecă de urgență și cu precizie.

Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosar cu cel puțin în 5 zile înainte termenului de judecată.

Hotărârea dată în contestație este supusă aceluiași ciclu de atac ca și hotărârea atacată.

ART. 321

Nu se poate face o nouă contestație pentru motive ce au existat la data celei dintâi.

CAP. 2

Revizuirea hotărârilor

ART. 322

Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri date de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:

1. dacă dispozitivul hotărârii cuprinde dispoziții potrivnice ce nu se pot aduce la îndeplinire;
2. dacă s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut, ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;
3. dacă obiectul pricinii nu se află în ființă;
4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare

la pricină sau dac hot rarea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecării ori dac un magistrat a fost sancționat disciplinar pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau grav neglijență în acea cauză;

5. dac, după darea hot rării, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voia părților, ori dac s-a desființat sau s-a modificat hot rarea unei instanțe pe care s-a întemeiat hot rarea a cărei revizuire se cere;

6. dac statul ori alte persoane juridice de drept public sau de utilitate publică, dispuneriile, incapabilii sau cei puși sub curatelă nu au fost apărăitori deloc sau au fost apărăitori cu viclenie de cei înscrinați și săperei;

7. dac există hot rări definitive potrivnice date de instanțe de același grad sau de grade deosebite, în una și aceeași pricină, între aceleași persoane, având aceeași calitate.

Aceste dispoziții se aplică în cazul când hot rările potrivnice sunt date de instanțe de recurs. În cazul când una dintre instanțe este Înalta Curte de Casa și Justiție, cererea de revizuire se va judeca de această instanță;

8. dac partea a fost împiedicată să se înfățișeze la judecată și înștiințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voia sa.

9. dac Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hot rări judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hot rării pronunțate.

ART. 323

Cererea de revizuire se îndreaptă la instanța care a dat hot rarea rămasă definitivă și a cărei revizuire se cere.

În cazul art. 322 pct. 7, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța sau instanțele care au pronunțat hot rările potrivnice. Când cele două instanțe care au dat hot rările potrivnice fac parte din circumscripții judecătorești deosebite, instanța mai mare în grad la care urmează să se îndrepte cererea de revizuire va fi aceea a instanței care a dat prima hot rare.

ART. 324

Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:

1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea hot rărilor definitive, iar când hot rările au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hot rările prevăzute la punctul 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hot rări;

2. în cazul prevăzut de art. 322 pct. 3, de la cel din urmă act de executare;

3. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 4, din ziua în care partea a luat cunoștință de hot rarea instanței penale de condamnare a judecătorului, martorului sau expertului ori de hot rarea care a declarat fals înscrisul. În lipsa unei astfel de hot rări termenul curge de la data când partea a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hot rare penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora;

4. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 5, din ziua în care s-au descoperit înscrisurile ce se invocă ori, după caz, din ziua în care partea a luat cunoștință de hot rarea desființată sau modificată pe care s-a întemeiat hot rarea a cărei revizuire se cere;

5. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 6, de la comunicarea hot rării definitive făcut statului ori celorlalte persoane de drept public sau de utilitate publică, sau de la întoarcerea dispunerii ori de la dobândirea capacității; în aceste din urmă două cazuri termenul fiind de 6 luni.

În cazul art. 322 pct. 8 termenul de revizuire este de 15 zile și se socotește de la încetarea împiedicării.

Pentru motivul prevăzut la art. 322 pct. 9, termenul este de 3 luni de la data publicării hot rării Curții Europene a Drepturilor Omului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 325

Instanța poate suspenda executarea hot rării a cărei revizuire se cere, sub condiția dării unei cautiuni. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.

ART. 326

Cererea de revizuire se judecă potrivit dispozițiilor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosar cu cel puțin în 5 zile înaintea termenului de judecată.

Dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.

ART. 327

Dacă instanța încuviințează cererea de revizuire, ea va schimba, în tot sau în parte, hot rarea atacată, iar în cazul hot rărilor definitive potrivnice, ea va anula cea din urmă hot rare.

Se va face arătare de hot rarea dată în revizuire, în josul originalului hot rării revizuite.

ART. 328

Hot rarea asupra revizuirii este supusă atacului de atac prevăzut de lege pentru hot rarea revizuită.

Dacă revizuirea s-a cerut pentru hot rări potrivnice calea de atac este recursul, cu excepția cazului în care instanța de revizuire este Înalta Curte de Casa și Justiție, a cărei hot rare este irevocabilă.

TITLUL VI

Recursul în interesul legii

ART. 329

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casa și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, precum și colegiile de conducere ale curților de apel au dreptul, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României, să ceară Înaltei Curți de Casa și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casa și Justiție și se publică în

Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea datelor problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.

ART. 330

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003.

ART. 330¹ - 330⁴

Abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003.

CARTEA a III-a

Dispoziții generale privitoare la procedurile necontencioase

ART. 331

Cererile pentru dezlegarea cauzelor este nevoie de mijlocirea instanței și se urmărește stabilirea unui drept potrivit fa-
de o altă persoană, precum sunt cele privitoare la darea autorizațiilor judecătorești, sau la luarea unor măsuri legale de supraveghere,
ocrotire ori asigurare, sunt supuse dispozițiilor de procedură mai jos arătate.

ART. 332

Cererile necontencioase care sunt în legătură cu o lucrare sau o pricină în curs la o instanță sau pe care aceasta a dezlegat-o, ori
dacă au ca obiect eliberarea unor înscrisuri, titluri sau valori aflate în deponarea unei instanțe, se vor îndrepta la acea instanță.

ART. 333

Cererea va cuprinde numele și domiciliul celui care o face și ale persoanelor pe care acesta cere să fie chemate înaintea instanței,
precum și arătarea pe scurt a obiectului, motivarea cererii și semnătura.

Ea va fi însoțită de înscrisurile pe care se sprijină.

ART. 334

Instanța își verifică competența din oficiu, putând cere părților măsurile necesare.

Dacă instanța se declară incompetentă va trimite dosarul instanței în dreptul hotărâsc.

ART. 335

Dacă cererea, prin însuși cuprinsul ei sau prin obiecțiile ridicate de persoanele citate sau care intervin, prezintă caracter
contencios, instanța o va respinge.

ART. 336

Încheierea prin care se încuvințeze cererea este executorie. Ea este supusă recursului.

Termenul de recurs va curge de la pronunțarea, pentru cei care au fost de față, și de la comunicare, pentru cei care au lipsit.

Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii.

Executarea încheierii poate fi suspendată de instanța de recurs cu sau fără cauțiune.

Recursul se judecă în camera de consiliu.

ART. 337

Încheierile nu au puterea lucrului judecat.

ART. 338

Procedura prevăzută în articolele de mai sus se întregesc cu dispozițiile de procedură contencioasă, în măsura în care nu sunt
potrivnice naturii necontencioase a cererii.

Materiile necontencioase cu privire la care legea prevede o procedură specială rămân supuse dispozițiilor speciale, care se vor
întregi cu cele prevăzute în cuprinsul capitolului de față.

ART. 339

Procedura necontencioasă se aplică și în cazurile în care legea dă în competența instanței luarea unor măsuri cu caracter
necontencios.

În aceste cazuri, președintele este înut să pronunțe încheierea în termen de cel mult 3 zile de la primirea cererii.

*Recursul împotriva încheierii date de președintele judecătoreștii se judecă de tribunal, iar recursul împotriva încheierii date de
președintele tribunalului sau curții de apel se judecă de un complet al instanței respective.*

CARTEA a IV-a

Despre arbitraj

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 340

Persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile
patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacții.

ART. 340¹

Arbitrajul poate fi încredințat, prin convenia arbitrală, uneia sau mai multor persoane, investite de părți sau în conformitate cu
acea convenie să judece litigiul și să pronunțe o hotărâre definitivă și obligatorie pentru ele. Arbitrul unic sau, după caz, arbitrii
investiți constituie, în sensul dispozițiilor de față, tribunalul arbitral.

ART. 341

Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit conveniei arbitrale, încheiate conform cu prevederile cap. II.

Sub rezerva respectării ordinii publice sau a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii, părțile pot stabili
prin convenia arbitrală sau prin act scris încheiat ulterior, fie direct, fie prin referire la o anumită reglementare având ca obiect

arbitrajul, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului, inclusiv procedura unei eventuale concilierii prealabile, repartizarea între părți a cheltuielilor arbitrale, conținutul și forma hotărârii arbitrale și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului.

În lipsa unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura de urmată și cum va socoti mai potrivit.

Dacă nici tribunalul arbitral nu a stabilit aceste norme, se vor aplica dispozițiile ce urmează.

ART. 341¹

Părțile pot conveni ca arbitrajul să fie organizat de o instituție permanentă de arbitraj sau de o terță persoană.

ART. 342

Pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi în organizarea și desfășurarea arbitrajului, partea interesată poate sesiza instanța de judecată, care în lipsa convenției arbitrale, ar fi fost competentă să judece litigiul în fond, în primă instanță.

În cazul în care părțile au încheiat convenția arbitrală în cursul judecării litigiului la o instanță judecătorească, aceasta devine competentă să soluționeze cererile prevăzute în alin. 1.

Instanța va soluționa aceste cereri de urgență și cu precizie, cu procedura ordonanței președințiale.

CAP. 2

Convenția arbitrală

ART. 343

Convenția arbitrală se încheie, în scris, sub sancțiunea nulității.

Ea se poate încheia fie sub forma unei clauze compromisorii, înscrisă în contractul principal, fie sub forma unei înțelegeri de sine stătute, denumită compromis.

ART. 343¹

Prin clauza compromisorie părțile convin că litigiile ce se vor naște din contractul în care este inserată sau în legătură cu acesta să fie soluționate pe calea arbitrajului, arătându-se numele arbitrilor sau modalitatea de numire a lor.

Validitatea clauzei compromisorii este independentă de valabilitatea contractului în care a fost înscrisă.

ART. 343²

Prin compromis părțile convin că un litigiu ivit între ele să fie soluționat pe calea arbitrajului, arătându-se, sub sancțiunea nulității, obiectul litigiului și numele arbitrilor sau modalitatea de numire a lor.

ART. 343³

Încheierea convenției arbitrale exclude, pentru litigiul care face obiectul ei, competența instanțelor judecătorești.

Tribunalul arbitral își verifică propria sa competență de a soluționa un litigiu și hotărâște în această privință printr-o încheiere care se poate desfășura numai prin acțiunea în anulare introdusă împotriva hotărârii arbitrale, conform art. 364.

ART. 343⁴

În cazul în care părțile în proces au încheiat o convenție arbitrală, pe care una dintre ele o invocă în instanță judecătorească, aceasta își verifică competența.

Instanța va reține spre soluționare procesul dacă:

a) pârâțul și-a formulat apărările în fond, fără nici o rezervă întemeiată pe convenția arbitrală;

b) convenția arbitrală este lovită de nulitate ori este inoperantă;

c) tribunalul arbitral nu poate fi constituit din cauze vădit imputabile pârâțului în arbitraj.

În celelalte cazuri, instanța judecătorească, la cererea uneia dintre părți, se va declara incompetentă, dacă va constata că există convenție arbitrală.

În caz de conflict de competență, hotărâște instanța judecătorească ierarhic superioară instanței înaintea căreia s-a ivit conflictul.

CAP. 3

Arbitrii. Constituirea tribunalului arbitral. Termenul și locul arbitrajului

ART. 344

Poate fi arbitru orice persoană fizică, de cetățenie română, care are capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor.

ART. 345

Părțile stabilesc dacă litigiul se judecă de un arbitru unic sau de doi ori de mai mulți arbitri.

Dacă părțile n-au stabilit numărul arbitrilor, litigiul se judecă de trei arbitri, câte unul numit de fiecare dintre părți, iar al treilea - supraarbitrul - desemnat de cei doi arbitri.

Dacă există mai mulți reclamânți sau mai mulți pârâți, părțile care au interese comune vor numi un singur arbitru.

ART. 346

Este nulă clauza din convenția arbitrală care prevede dreptul uneia dintre părți de a numi arbitru în locul celeilalte părți sau de a avea mai mulți arbitri decât cealaltă parte.

ART. 347

Arbitrii sunt numiți, revocați sau înlocuiți conform convenției arbitrale.

Când arbitrul unic sau, după caz, arbitrii nu au fost numiți prin convenția arbitrală și nici nu s-a prevăzut modalitatea de numire, partea care vrea să recurgă la arbitraj invită cealaltă parte, în scris, să procedeze la numirea lor.

În comunicare se arată numele, domiciliul și, pe cât posibil, datele personale și profesionale ale arbitrului unic, propus sau ale arbitrului desemnat de partea care vrea să recurgă la arbitraj, precum și enunțarea succintă a pretențiilor și a temeiului lor.

ART. 348

Partea c reia i s-a f cut comunicarea trebuie s transmit , la rândul s u, în termen de 10 zile de la primirea acesteia, r spunsul la propunerea de numire a arbitrilor unic sau, dup caz, numele, domiciliul i, pe cât posibil, datele personale i profesionale ale arbitrilor desemnat de ea.

ART. 349

Acceptarea îns rcin rii de arbitru trebuie s fie f cut în scris i comunicat p r ilor în termen de 5 zile de la data primirii propunerii de numire.

ART. 350

Cei doi arbitri vor proceda la numirea supraarbitrului, în termen de 10 zile de la ultima acceptare. Supraarbitrul se va conforma prevederilor art. 349.

ART. 351

În caz de neîn elegere între p r i cu privire la numirea arbitrilor unic sau dac o parte nu nume te arbitrul ori dac cei doi arbitri nu cad de acord asupra persoanei supraarbitrului, partea care vrea s recurg la arbitraj poate cere instan ei judec tore ti s procedeze la numirea arbitrilor ori, dup caz, a supraarbitrului.

Încheierea de numire se va da în termen de 10 zile de la sesizare, cu citarea p r ilor. Ea nu este supus c ilor de atac.

ART. 351¹

Arbitrul poate fi recuzat pentru cauze care pun la îndoial independen a i impar ialitatea sa. Cauzele de recuzare sunt cele prev zute pentru recuzarea judec torilor. Poate constitui o cauz de recuzare i neîndeplinirea condi iilor de calificare sau a altor condi ii privitoare la arbitri, prev zute în conven ia arbitral .

O part e nu poate recuza arbitrul numit de ea decât pentru cauze survenite dup numire.

Persoana care tie c în privin a sa exist o cauz de recuzare este obligat s în tiin eze p r ile i pe cella i arbitri mai înainte de a fi acceptat îns rcinarea de arbitru, iar dac asemenea cauze survin dup acceptare, de îndat ce le-a cunoscut.

Aceast persoan nu poate participa la judecarea litigiului decât dac p r ile, în tiin aite potrivit alineatului precedent, comunic în scris c în eleg s nu cear recuzarea. Chiar în acest caz, ea are dreptul s se ab in de la judecarea litigiului, f r ca ab inerea s însemne recunoa terea cauzei de recuzare.

ART. 351²

Recuzarea trebuie s fie cerut , sub sanc iunea dec derii, în termen de 10 zile de la data când partea a luat cuno tin de numirea arbitrilor sau, dup caz, de la survenirea cauzei de recuzare.

Cererea de recuzare se solu ioneaz de instan a judec toreasca , prev zut de art. 342, cu citarea p r ilor i a arbitrilor recuzat, în termen de 10 zile de la sesizare. Încheierea nu este supus c ilor de atac.

ART. 352

În caz de vacan , pentru orice cauz , recuzare, revocare, ab inere, renun are, împiedicare, deces, i dac nu s-a numit un supleant sau dac acesta este împiedicat s - i exercite îns rcinarea, se va proceda la înlocuirea arbitrilor potrivit dispozi iilor stabilite pentru numirea lui.

ART. 353

Arbitrii sunt r spunz tori de daune, în condi iile legii:

- a) dac , dup acceptare, renun în mod nejustificat la îns rcinarea lor;
- b) dac , f r motiv justificat, nu particip la judecarea litigiului ori nu pronun hot rârea în termenul stabilit de conven ia arbitral sau de lege;
- c) dac nu respect caracterul confiden ial al arbitrajului, publicând sau divulgând date de care iau cuno tin în calitate de arbitri, f r a avea autorizarea p r ilor;
- d) dac încalc în mod flagrant îndatoririle ce le revin.

ART. 353¹

În cazul arbitrajului organizat de o institu ie permanent , toate atribu iile ce revin instan ei judec tore ti în temeiul dispozi iilor din prezentul capitol se exercit de acea institu ie, conform regulamentului s u, afar numai dac acel regulament prevede altfel.

ART. 353²

Tribunalul arbitral se consider constituit pe data ultimei accept rii a îns rcin rii de arbitru, de supraarbitru sau, dup caz, de arbitru unic.

Data accept rii este cea a expedierii prin po t a comunic rii prev zute de art. 349.

ART. 353³

Dac p r ile n-au prev zut altfel, tribunalul arbitral trebuie s pronun e hot rârea în termen de cel mult 5 luni de la data constituirii sale.

Termenul se suspend pe timpul judec rii unei cereri de recuzare sau a oric rei alte cereri incidente adresate instan ei judec tore ti, prev zute de art. 342.

P r ile pot consim i în scris la prelungirea termenului arbitrajului.

De asemenea, tribunalul arbitral poate dispune, pentru motive temeinice, prelungirea termenului cu cel mult dou luni.

Termenul se prelungete de drept cu dou luni în cazul prev zut de art. 360³, precum i în cazul decesului uneia dintre p r i.

Trecerea termenului prev zut în prezentul articol nu poate s constituie un motiv de caducitate a arbitrajului afar de cazul în care una dintre p r i a notificat celelalte p r i i tribunalului arbitral, pân la primul termen de înf i are, c în eleg s invoce caducitatea.

ART. 354

P r ile stabilesc locul arbitrajului. În lipsa unei asemenea prevederi, locul arbitrajului se stabile te de tribunalul arbitral.

CAP. 4

Sesizarea tribunalului arbitral. Cuprinsul cererii de arbitraj. Întâmpinarea. Cererea reconven ional

ART. 355

Tribunalul arbitral este sesizat de reclamant printr-o cerere scrisă, care va cuprinde:

- a) numele, domiciliul sau reședința părților, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în Registrul comerțului, numărul de telefon, contul bancar;*
- b) numele și calitatea celui care angajează sau reprezintă partea în litigiu, anexându-se dovada calității;*
- c) mențiunea convenției arbitrale, anexându-se copie de pe contractul în care este inserat, iar dacă s-a încheiat un compromis, copie de pe acesta;*
- d) obiectul și valoarea cererii, precum și calculul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori;*
- e) motivele de fapt și de drept, precum și probele pe care se întemeiază cererea;*
- f) numele și domiciliul membrilor tribunalului arbitral;*
- g) semnătura părții.*

Cererea se poate face și printr-un proces-verbal încheiat în fața tribunalului arbitral și semnat de părți sau numai de reclamant, precum și de arbitri.

ART. 356

Reclamantul va comunica părâtului, precum și fiecărui arbitru, copie de pe cererea de arbitraj și de pe înscrisurile anexate.

ART. 356¹

În termen de 30 de zile de la primirea copiei de pe cererea de arbitraj, părâtul va face întâmpinare cuprinzând excepțiile privind cererea reclamantului, răspunsul în fapt și în drept la această cerere, probele propuse în apărare, precum și, în mod corespunzător, celelalte mențiuni prevăzute în art. 355, pentru cererea de arbitraj.

Excepțiile și alte mijloace de apărare, care nu au fost arătate prin întâmpinare, trebuie ridicate, sub sancțiunea decăderii, cel mai târziu la primul termen de înfrângere. Dispozițiile art. 358¹² alin. 3 rămân aplicabile.

Dacă prin nedeplinirea întâmpinării litigiul se amână, părâtul va putea fi obligat la plata cheltuielilor de arbitraj cauzate prin amânare.

Dispozițiile art. 356 se aplică în mod corespunzător.

ART. 357

Dacă părâtul are pretenții împotriva reclamantului, derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională.

Cererea reconvențională va fi introdusă în cadrul termenului pentru depunerea întâmpinării sau cel mai târziu până la primul termen de înfrângere și trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și cererea principală.

CAP. 5

Procedura arbitrală

ART. 358

În întreaga procedură arbitrală trebuie să se asigure părților, sub sancțiunea nulității hotărârilor arbitrale, egalitatea de tratament, respectarea dreptului de apărare și a principiului contradictorialității.

ART. 358¹

Comunicarea între părți sau între părți și a înscrisurilor litigiului, a citațiilor, hotărârilor arbitrale și încheierilor de edință se face prin scrisoare recomandată cu recepție de predare sau cu confirmare de primire. Informațiile și înținerile pot fi făcute și prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care permite stabilirea probei comunicării și a textului transmis.

Înscrisurile pot fi înmânate și personal părții, sub semnătură.

Dovezile de comunicare se depun la dosar.

ART. 358²

Îndată după expirarea termenului pentru depunerea întâmpinării, tribunalul arbitral verifică stadiul pregătirii litigiului pentru dezbateri și, dacă va socoti necesar, va dispune măsurile corespunzătoare pentru completarea dosarului.

După această verificare și, dacă este cazul, după completarea dosarului, tribunalul arbitral fixează termen de dezbateri a litigiului și dispune citarea părților.

ART. 358³

Între data primirii citației și termenul de dezbateri trebuie să existe un interval de timp de cel puțin 15 zile.

ART. 358⁴

Părțile pot participa la dezbateri litigiului personal sau prin reprezentanți și pot fi asistate de orice persoană.

ART. 358⁵

Neprezentarea părții legal citate nu împiedică dezbateri litigiului, afară numai dacă partea lipsă nu va cere, cel mai târziu până în ziua dezbaterii, amânarea litigiului pentru motive temeinice, încunoscându-se în același termen și cealaltă parte, precum și arbitrii. Amânarea se poate acorda o singură dată.

ART. 358⁶

Oricare dintre părți poate cere în scris ca soluționarea litigiului să se facă în lipsa sa, pe baza actelor de la dosar, art. 358³ rămânând însă aplicabil.

ART. 358⁷

Dacă ambele părți, deși legal citate, nu se prezintă în termen, tribunalul arbitral va soluționa litigiul în afară de cazul în care s-a cerut amânarea pentru motive temeinice. Tribunalul arbitral poate, de asemenea, să amâne judecarea litigiului, citând părțile, dacă apreciază că prezența lor la dezbateri este necesară.

ART. 358⁸

Înainte sau în cursul arbitrajului oricare dintre părți poate cere instanței judecătorești competente să încuviințeze măsurile asigurătoare și măsurile vremelnice cu privire la obiectul litigiului sau să constate anumite împrejurări de fapt.

La această cerere se vor anexa, în copie, cererea de arbitraj sau, în lipsă, dovada comunicării prevăzute de art. 347 alin. 2 și 3, precum și convenia arbitrală.

În cuviința acestor măsuri va fi adus la cunoștință a tribunalului arbitral de către partea care le-a cerut.

ART. 358⁹

În cursul arbitrajului, măsurile asigurătoare și măsurile vremelnice, ca și constatarea anumitor împrejurări de fapt, pot fi în cuviința așteptării de tribunalul arbitral. În caz de împotrivire, executarea acestor măsuri se dispune de către instanța judecătorească.

ART. 358¹⁰

Fiecare dintre părți are sarcina să dovedească faptele pe care și întemeiază în litigiu pretenția sau apărarea.

În vederea soluționării litigiului, tribunalul arbitral poate cere părților să explice și să scrie cu privire la obiectul cererii și faptele litigiului și poate dispune administrarea oricăror probe prevăzute de lege.

ART. 358¹¹

Administrarea probelor se efectuează în edința tribunalului arbitral. Acesta poate dispune ca administrarea probelor să fie efectuată în fața unui arbitru din componența tribunalului arbitral.

Ascultarea martorilor și a experților se face fără prestare de jurământ.

Tribunalul arbitral nu poate să recurgă la mijloace de constrângere și nici să aplice sancțiuni martorilor sau experților. Pentru luarea acestor măsuri părțile se pot adresa instanței judecătorești prevăzute de art. 342.

Aprecierea probelor se face de către arbitri potrivit intimei lor convingeri.

ART. 358¹²

Orice excepție privind existența și validitatea convenției arbitrale, constituirea tribunalului arbitral, limitele înscrinării arbitrilor și desfășurarea procedurii până la primul termen de îndeplinire are, trebuie ridicată, sub sancțiunea decăderii, cel mai târziu la acest prim termen, dacă nu s-a stabilit un termen mai scurt.

Orice cereri ale părților și orice înscrisuri vor fi depuse cel mai târziu până la primul termen de îndeplinire.

Probele care nu au fost cerute cel mai târziu până la prima zi de îndeplinire nu vor mai putea fi invocate în cursul arbitrajului, afară de cazurile în care:

- a) necesitatea probei ar reieși din dezbateri;
- b) administrarea probei nu pricinuiște amânarea soluționării litigiului.

ART. 358¹³

Dezbaterile arbitrale vor fi consemnate în încheierea de edință.

Orice dispoziție a tribunalului arbitral va fi consemnată în încheiere și va fi motivată.

Încheierea de edință va cuprinde, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 361 lit. a) și b), și următoarele mențiuni:

- a) o scurtă descriere a desfășurării edinței;
- b) cererile și susținerile părților;
- c) motivele pe care se sprijină măsurile dispuse;
- d) dispozitivul;
- e) semnăturile arbitrilor, cu observarea prevederilor art. 360².

Părțile au dreptul să cunoască de conținutul încheierilor și de actele dosarului. La cererea părților sau din oficiu tribunalul arbitral poate îndrepta sau completa încheierea de edință, printr-o altă încheiere. Părților li se comunică, la cerere, copie de pe încheierea de edință.

CAP. 6

Cheltuielile arbitrale

ART. 359

Cheltuielile pentru organizarea și desfășurarea arbitrajului, precum și onorariile arbitrilor, cheltuielile de administrare a probelor, cheltuielile de deplasare a părților, arbitrilor, experților, martorilor, se suportă potrivit înțelegerii dintre părți.

În lipsa unei asemenea înțelegeri, cheltuielile arbitrale se suportă de partea care a pierdut litigiul, integral dacă cererea de arbitraj este admisă în totalitate sau proporțional cu ceea ce s-a acordat, dacă cererea este admisă în parte.

ART. 359¹

Tribunalul arbitral poate evalua, în mod provizoriu, cuantumul onorariilor arbitrilor și poate obliga părțile să consemneze suma respectivă prin contribuție egală.

Părțile pot fi obligate solidar la plată.

Dacă părțile nu îndeplinesc obligația care îi revine potrivit alin. 1, în termenul stabilit de tribunalul arbitral, reclamantul va consemna întreaga sumă, urmând ca prin hotărârea arbitrală să se stabilească cuantumul onorariilor convenite arbitrilor, precum și modul de suportare de către părți.

De asemenea, tribunalul arbitral poate obliga părțile sau pe fiecare dintre ele la avansarea altor cheltuieli arbitrale.

ART. 359²

Tribunalul arbitral poate să nu dea curs arbitrajului până la consemnarea, avansarea sau plata sumelor prevăzute în prezentul capitol.

ART. 359³

La cererea oricăreia dintre părți, instanța judecătorească prevăzută de art. 342 va examina temeinicia măsurilor dispuse de tribunalul arbitral și va stabili cuantumul onorariilor arbitrilor și al celorlalte cheltuieli arbitrale, precum și modalitățile de consemnare, avansare sau de plată.

ART. 359⁴

Plata onorariilor arbitrilor se va face după comunicarea către părți a hotărârii arbitrale.

Dacă arbitrajul se întrerupe, fără a se pronunța hotărârea, onorariile arbitrilor pentru activitatea depusă se reduc în mod

corespunzător.

ART. 359⁵

Orice diferență în plus sau în minus de cheltuieli arbitrale se regularizează cel mai târziu prin hotărârea arbitrală și se plătește până la comunicarea către părți sau până la depunerea acesteia la instanța judecătorească. Neplata diferenței atrage suspendarea comunicării sau depunerii hotărârii arbitrale.

ART. 359⁶

În cazul arbitrajului organizat de o instituție permanentă, taxele pentru organizarea arbitrajului, onorariile arbitrilor, precum și celelalte cheltuieli arbitrale se stabilesc și se plătesc conform regulamentului acelei instituții.

CAP. 7

Hotărârea arbitrală

ART. 360

Tribunalul arbitral soluționează litigiul în temeiul contractului principal și al normelor de drept aplicabile, înănd seama când este cazul și de uzanțele comerciale.

Pe baza acordului expres al părților, tribunalul arbitral poate soluționa litigiul în echitate.

ART. 360¹

În toate cazurile, pronunțarea trebuie să fie precedată de deliberarea în secret, cu participarea tuturor arbitrilor în persoană, consemnându-se în hotărârea această participare.

Pronunțarea poate fi amânată cu cel mult 21 de zile, sub condiția încadrării în termenul arbitrajului.

ART. 360²

Când tribunalul arbitral este compus dintr-un număr de arbitri, hotărârea se ia cu majoritate de voturi. Arbitrul care a avut o altă părere își va redacta și va semnifica opinia separat, cu arătarea considerentelor pe care aceasta se sprijină.

ART. 360³

Când tribunalul arbitral este compus dintr-un număr de arbitri și aceștia nu se înțeleg asupra soluției, se va procedea la numirea unui supraarbitru conform înțelegerii dintre părți sau, în lipsă, conform art. 351. Supraarbitrul numit se va uni cu una dintre soluții, o va putea modifica sau va putea pronunța o altă soluție, dar numai după ascultarea părților și a celorlalți arbitri.

ART. 361

Hotărârea arbitrală se redactează în scris și trebuie să cuprindă:

- a) componența nominală a tribunalului arbitral, locul și data pronunțării hotărârii;
- b) numele părților, domiciliul sau reședința lor sau, după caz, denumirea și sediul, numele reprezentanților părților, precum și al celorlalte persoane care au participat la dezbaterile litigiului;
- c) menționarea convenției arbitrale în temeiul căreia s-a procedat la arbitraj;
- d) obiectul litigiului și susținerile pe scurt ale părților;
- e) motivele de fapt și de drept ale hotărârii, iar în cazul arbitrajului în echitate, motivele care sub acest aspect întemeiază soluția;
- f) dispozitivul;
- g) semnăturile tuturor arbitrilor, sub rezerva art. 360².

ART. 362

Dacă prin hotărârea pronunțată tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere, oricare dintre părți poate solicita, în termen de 10 zile de la data primirii hotărârii, completarea ei. Hotărârea de completare se dă cu citarea părților.

Greșelile materiale din textul hotărârii arbitrale sau alte greșeli evidente care nu schimbă fondul soluției, precum și greșelile de calcul, pot fi rectificate, la cererea oricăreia dintre părți, formulată în termenul prevăzut de alin. 1 sau din oficiu, printr-o încheiere de îndreptare.

Hotărârea de completare sau încheierea de îndreptare face parte integrantă din hotărârea arbitrală.

Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de completarea sau îndreptarea hotărârii.

ART. 363

Hotărârea arbitrală va fi comunicată părților în termen de cel mult o lună de la data pronunțării ei.

La cererea oricăreia dintre părți, tribunalul arbitral îi va elibera o dovadă privind comunicarea hotărârii, în condițiile alin. 1.

Hotărârea arbitrală comunicată părților are efectele unei hotărâri judecătorești definitive.

ART. 363¹

În termen de 20 de zile de la data comunicării hotărârii, tribunalul arbitral va depune dosarul litigiului la instanța judecătorească prevăzută de art. 342 atunci când și dovezile de comunicare a hotărârii arbitrale.

În cazul arbitrajului organizat de o instituție permanentă, dosarul se preșterea la acea instituție.

CAP. 8

Desființarea hotărârii arbitrale

ART. 364

Hotărârea arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare pentru unul din următoarele motive:

- a) litigiul nu era susceptibil de soluționare pe calea arbitrajului;
- b) tribunalul arbitral a soluționat litigiul fără să existe o convenție arbitrală sau în temeiul unei convenții nule sau inoperante;
- c) tribunalul arbitral nu a fost constituit în conformitate cu convenția arbitrală;
- d) partea a lipsit la termenul când au avut loc dezbaterile și procedura de citare nu a fost legal îndeplinită;

- e) hot rarea a fost pronunat dup expirarea termenului arbitrajului prev zut de art. 353³;
- f) tribunalul arbitral s-a pronunat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;
- g) hot rarea arbitral nu cuprinde dispozitivul i motivele, nu arat data i locul pronunarii, nu este semnat de arbitri;
- h) dispozitivul hot rării arbitrale cuprinde dispozitii care nu se pot aduce la îndeplinire;
- i) hot rarea arbitral încalc ordinea publică, bunele moravuri ori dispozitii imperative ale legii.

ART. 364¹

Prile nu pot renunța prin convenia arbitrală la dreptul de a introduce acțiunea în anulare împotriva hot rării arbitrale. Renunțarea la acest drept se poate face, însă, după pronunțarea hot rării arbitrale.

ART. 365

Competența de a judeca în prim instanță acțiunea în anulare revine instanței judecătorești imediat superioare celei prev zute la art. 342, în circumscripția căreia a avut loc arbitrajul.

Acțiunea în anulare poate fi introdusă în termen de o lună de la data comunicării hot rării arbitrale.

Instanța judecătorească va putea suspenda executarea hot rării arbitrale împotriva căreia a fost introdusă acțiunea în anulare, numai după depunerea unei cauțiuni fixate de ea. Dispozițiile art. 403 alin. 3 i 4 se aplică în mod corespunzător.

ART. 366

Instanța judecătorească, admitând acțiunea, va anula hot rarea arbitrală, iar, dacă litigiul este în stare de judecată, se va pronunța și în fond, în limitele conveniei arbitrale. Dacă, însă, pentru a hotări în fond este nevoie de noi probe, instanța judecătorească se va pronunța în fond după administrarea lor. În acest din urmă caz, hot rarea de anulare nu se va putea ataca decât o dată cu hot rarea asupra fondului.

Hot rarea instanței judecătorești cu privire la acțiunea în anulare poate fi atacată numai cu recurs.

ART. 366¹

În toate cazurile privind hot rarea arbitrală, acțiunea în anulare formulată potrivit art. 364 se judecă în completul prev zut pentru judecata în prim instanță, iar recursul se judecă în completul prev zut pentru această cale de atac.

CAP. 9

Executarea hot rării arbitrale

ART. 367

Hot rarea arbitrală este obligatorie. Ea se aduce la îndeplinire de bunăvoie de către partea împotriva căreia s-a pronunțat, de îndată sau în termenul arătat în hot rare.

ART. 367¹

La cererea părții câștigătoare, hot rarea arbitrală se împlinește cu formulă executorie.

Încheierea de investire se dă de către instanța judecătorească prev zută de art. 342, fără citarea părților, în afară de cazul în care există îndoieli cu privire la regularitatea hot rării arbitrale, când se vor cita prile.

ART. 368

Hot rarea arbitrală investită cu formulă executorie constituie titlu executoriu și se execută întrucât ca și o hot rare judecătorească.

CAP. 10

Arbitrajul internațional

ART. 369

În sensul prezentului capitol, un litigiu arbitral care se desfășoară în România este socotit internațional dacă s-a născut dintr-un raport de drept privat cu element de extraneitate.

ART. 369¹

Prin convenia arbitrală referitoare la un arbitraj internațional, părțile pot stabili ca acesta să aibă loc în România sau într-o altă țară.

ART. 369²

În arbitrajul internațional care se judecă în România sau potrivit legii române, tribunalul arbitral va fi compus dintr-un număr impar de arbitri, fiecare dintre părți având dreptul să numească un număr egal de arbitri. Dispozițiile art. 369³ rămân aplicabile.

Partea străină poate numi arbitri de cetățenie străină.

Părțile pot conveni ca arbitrul unic sau supraarbitrul să fie cetățean al unui al treilea stat.

ART. 369³

În arbitrajul internațional, durata termenelor stabilite de art. 349, 350, 351², 358³ i 362 se dublează.

ART. 369⁴

Dezbaterea litigiului în fața tribunalului arbitral se face în limba stabilită prin convenia arbitrală sau, dacă nu s-a prev zut nimic în această privință, ori nu a intervenit o alegere ulterioară, în limba contractului din care s-a născut litigiul ori într-o limbă de circulație internațională stabilită de tribunalul arbitral.

Dacă o parte nu cunoaște limba în care se desfășoară dezbaterile, la cererea și pe cheltuielile ei, tribunalul arbitral îi asigură serviciile unui traducător.

Părțile pot să participe la dezbateri cu traducătorul lor.

ART. 369⁵

În afară de cazul în care părțile convin altfel, onorariile arbitrilor și cheltuielile de deplasare ale acestora se suportă de partea

care i-a numit; în cazul arbitralului unic sau al supraarbitralului, aceste cheltuieli se suportă de părți în cote egale.

CAP. 11

Recunoașterea și executarea hotărârilor arbitrale străine

ART. 370

În sensul prezentului capitol, prin hotărâre arbitrală străină se înțelege o hotărâre dată pe teritoriul unui stat străin sau care nu este considerată ca hotărâre națională în România.

ART. 370¹

Hotărârile arbitrale străine pot fi recunoscute în România, spre a beneficia de puterea lucrului judecat, prin aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 167 - 172 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

ART. 370²

Hotărârile arbitrale străine, care nu sunt aduse la îndeplinire de bunăvoie de către cei obligați a le executa, pot fi puse în executare silită pe teritoriul României, prin aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 173 - 177 din Legea nr. 105/1992.

ART. 370³

Hotărârile arbitrale străine, pronunțate de către un tribunal arbitral competent, au forță probantă în fața instanțelor din România cu privire la situațiile de fapt pe care le constată.

ART. 371

Abrogat prin Legea nr. 59/1993.

CARTEA a V-a

Despre executarea silită

CAP. 1

Dispoziții generale

Secțiunea I

Scopul și obiectul executării silite

ART. 371¹

Obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu se aduce la îndeplinire de bunăvoie.

În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, potrivit dispozițiilor prezentei cărți, dacă legea nu prevede altfel.

Executarea silită are loc în oricare dintre formele prevăzute de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlu executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

ART. 371²

Pot fi executate silit obligatiile al căror obiect constă în plata unei sume de bani, predarea unui bun ori a folosinței acestuia, desființarea unei construcții, plantarea ori alte lucrări sau în luarea unei alte măsuri admise de lege.

În cazul în care prin titlul executoriu au fost acordate dobânzi, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de organul de executare, potrivit legii.

Dacă titlul executoriu conține suficiente criterii în funcție de care organul de executare poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei, se va proceda, la cererea creditorului, și la actualizarea acestei sume. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun asemenea criteriu, organul de executare va proceda la actualizare în funcție de rata inflației, calculată de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie sau, în cazul celorlalte titluri executorii, de la data când creanța a devenit exigibilă și până la data plății efective a obligației cuprinse în oricare dintre aceste titluri.

ART. 371³

Veniturile și bunurile debitorului pot fi supuse executării silite dacă, potrivit legii, sunt urmăriabile și numai în măsura necesară pentru realizarea drepturilor creditorilor.

Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

ART. 371⁴

În tot cursul executării silite, sub supravegherea organului de executare, creditorul și debitorul pot conveni ca aceasta să se efectueze, în total sau în parte, numai asupra veniturilor bunești ale debitorului, ca vânzarea bunurilor supuse urmăririi să se facă prin bună învoială sau ca plata obligației să se facă în alt mod admis de lege.

ART. 371⁵

Executarea silită încetează dacă:

a) s-a realizat integral obligația prevăzută în titlul executoriu, s-au achitat cheltuielile de executare, precum și alte sume datorate potrivit legii; în acest caz, executorul va preda debitorului titlul executoriu, menționând pe acesta stingerea totală a obligațiilor;

b) nu mai poate fi efectuată ori continuată din cauza lipsei de bunuri urmăritabile ori a imposibilității de valorificare a unor astfel de bunuri; în aceste cazuri, executorul va remite personal creditorului sau reprezentantului acestuia titlul executoriu, menționând pe acesta cauza restituirii și partea de obligație ce a fost executată;

c) creditorul a renunțat la executare;

d) a fost desființat titlul executoriu.

ART. 371⁶

În cazurile prev zute de art. 371⁵ lit. b) se poate cere reluarea execut rii silit e, în untrul termenului de prescrip ie a dreptului de a cere executarea silit e .

Reluarea execut rii silit e poate fi cerut i asupra aceluia i bun, dac acesta este un imobil. În acest caz, atât timp cât potrivit legii, poate avea loc reluarea execut rii silit e, nu se va putea dispune radierea soma iei înscrise potrivit dispozi iilor art. 497 alin. 2.

ART. 371⁷

Partea care solicit îndeplinirea unui act sau a altei activit i care intereseaz executarea silit e este obligat s avanseze cheltuielile necesare în acest scop. Pentru actele sau activit ile dispuse din oficiu cheltuielile se avanseaz de c tre creditor.

Cheltuielile ocazionate de efectuarea execut rii silit e sunt în sarcina debitorului urm rit, afar de cazul când creditorul a renun at la executare sau dac prin lege se prevede altfel. De asemenea, debitorul va fi înut s suporte cheltuielile de executare f cute dup înregistrarea cererii de executare i pân la data realiz rii obliga iei stabilite în titlul executoriu prin executare voluntar .

Sumele ce urmeaz s fie pl tite se stabilesc de c tre executorul judec toresc, prin proces-verbal, pe baza dovezilor prezentate de partea interesat , în condi iile legii.

Pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol procesul-verbal constituie titlu executoriu.

ART. 371⁸

(1) Depunerea sau consemnarea oric rei sume în scopul particip rii la desf urarea, potrivit legii, a execut rii silit e, cum sunt sumele cu titlu de cau iune ori de pre al bunurilor supuse vânz rii, se face numai la Casa de Economii i Consemna iuni, la dispozi ia instan ei de executare sau a executorului judec toresc.

(2) Dovada depunerii sau consemn rii acestor sume se poate face cu recipisa de consemnare sau cu orice alt înscris admis de lege.

Sec iunea I¹

Sesizarea organului de executare. Titlul executoriu

ART. 372

Executarea silit e se va efectua numai în temeiul unei hot râri judec tore ti ori al unui alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

ART. 373

Hot rârile judec tore ti i celelalte titluri executorii se execut de executorul judec toresc din circumscrip ia judec toriei în care urmeaz s se efectueze executarea ori, în cazul urm ririi bunurilor, de c tre executorul judec toresc din circumscrip ia judec toriei în care se afl acestea. Dac bunurile urm ribile se afl în circumscrip iile mai multor judec torii, este competent oricare dintre executorii judec tore ti care func ioneaz pe lâng acestea.

În instan a de executare este judec toria în circumscrip ia c reia se va face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

ART. 373¹

Cererea de executare silit e se depune la executorul judec toresc, dac legea nu prevede altfel.

Executorul judec toresc este dator s st ruie, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integral i cu celeritate a obliga iei prev zute în titlul executoriu i pentru respectarea dispozi iilor legii, a drepturilor p r ilor i ale altor persoane interesate.

În interesul execut rii, executorul judec toresc poate cere debitorului s dea o declara ie scris cu privire la veniturile i bunurile sale i locul unde se afl acestea.

În situa ia prev zut de art. 371⁷ alin. 1, executorul judec toresc este dator s pun în vedere p r ii s - i îndeplineasc de îndat obliga ia de avansare a cheltuielilor de executare.

ART. 373²

În cazurile prev zute de lege, precum i atunci când executorul judec toresc consider necesar, organele de poli ie, jandarmerie sau al i agen i ai for ei publice, dup caz, sunt obliga i s - i acorde concursul la îndeplinirea efectiv a execut rii silit e.

La cererea instan ei de executare sau a executorului judec toresc cei care datoreaz sume de bani debitorului urm rit ori de în bunuri ale acestuia, supuse urm ririi potrivit legii, au datoria s dea informa iile necesare pentru efectuarea execut rii.

De asemenea, la cererea instan ei de executare sau a executorului judec toresc institu iile, b ncile i orice alte persoane sunt obligate s - i comunice de îndat , în scris, datele i informa iile necesare realiz rii execut rii silit e, chiar dac prin legi speciale se dispune altfel. La cererea executorului sau a p r ii interesate instan a de executare poate lua m surile prev zute de art. 108¹ alin. 1 pct. 2 lit. f) i de art. 108³.

În instan a de executare i executorul judec toresc sunt obliga i s asigure secretul informa iilor primite, dac legea nu prevede altfel.

ART. 373³

Încheierea prin care pre edintele instan ei respinge cererea de investire cu formul executorie a hot rârii judec tore ti sau a altui înscris ori cererea de eliberare de c tre instan a titlului executoriu în cazurile prev zute de lege poate fi atacat cu recurs de c tre creditor. Termenul de recurs este de 5 zile i curge de la pronun are, pentru creditorul prezent, i de la comunicare, pentru cel lips .

Încheierea prin care pre edintele instan ei admite cererea de investire cu formul executorie a hot rârii judec tore ti sau a altui înscris în cazurile prev zute de lege nu este supus nici unei c i de atac.

Dac se refuz emiterea titlului executoriu de c tre alte organe competente potrivit legii i dac legea special nu prevede altfel, creditorul poate face plângere la judec toria în circumscrip ia c reia se afl organul care trebuia s emit titlul

executoriu, în termen de 15 zile de la data când a luat cunoștință de refuz.

ART. 373⁴

Când privityor la aceleași bunuri se efectuează mai multe executări silite, instanța de executare în circumscripția creia a început prima executare, la cererea persoanei interesate, va putea să le reunească, dispunând să se facă o singură executare de către executorul judecătoresc care a îndeplinit actul de executare cel mai înaintat, iar dacă executările sunt în același stadiu, de către executorul judecătoresc care a început cel dintâi executarea, chiar dacă ele au fost pornite de organe de executare diferite, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

În cazul în care dispune conexarea executărilor, instanța, prin încheiere, se va pronunța asupra cheltuielilor de executare efectuate până în momentul conexării. Totodată, va dispune trimiterea dosarelor conexe la executorul judecătoresc desemnat potrivit alin. 1.

Desistarea, după conexare, a oricăruia dintre creditorii urmăritori nu va putea să împiedice continuarea executării de la actul de executare cel mai înaintat.

ART. 374

Hotărârea judecătorească sau alt titlu se execută numai dacă este investită cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1, afară de încheierile executorii, de hotărârile executorii provizorii și de alte hotărâri sau înscrisuri prevăzute de lege, care se execută fără formula executorie.

Investirea hotărârilor cu formula executorie se face de prima instanță.

În cuviința executării silite în România a hotărârilor date în străinătate se face potrivit legii speciale.

ART. 374¹

Înscrisurile care, conform legii, recunosc caracterul de titlu executoriu sunt puse în executare fără investirea cu formula executorie.

ART. 375

Abrogat prin Legea nr. 105/1992.

ART. 376

Se investesc cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.

Actele autentificate de o reprezentanță diplomatică sau consulară a României se vor putea investi cu formula executorie de judecătoria domiciliului unei din părțile părtașe la actul autentic.

Dacă nici una din părți nu are domiciliul cunoscut în țară, investirea cu formula executorie se face de Judecătoria sectorului III din Capitala României.

ART. 377

Sunt hotărâri definitive:

1. hotărârile date în primă instanță, potrivit legii, fără drept de apel;
2. hotărârile date în primă instanță care nu au fost atacate cu apel sau, chiar atacate cu apel, dacă judecata acestuia s-a perimat ori cererea de apel a fost respinsă sau anulată;
3. hotărârile date în apel;
4. orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu apel.

Sunt hotărâri irevocabile:

1. hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, nerecurate;
2. hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel;
3. hotărârile date în apel, nerecurate;
4. hotărârile date în recurs chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii;
5. orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs.

ART. 378

Pe când o hotărâre definitivă se află în curs de a se judeca în contestație sau în urma cererii de revizuire ea are încă puterea lucrului judecat până ce se va înlocui printr-o altă hotărâre.

ART. 379

Nici o urmărire asupra bunurilor mobile sau imobile nu poate avea loc decât pentru o creanță certă, lichidă și exigibilă.

Dacă datoria consistă în sume nelimitate, urmările se vor amâna până mai întâi se va face lichidarea.

Creanță certă este aceea a creșterii existenței rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emanate de la debitor sau recunoscute de dânsul.

Creanță este lichidă atunci când câtimea ei este determinat prin însuși actul de creanță sau când este determinabil cu ajutorul actului de creanță sau și a altor acte neautentice, fie emanând de la debitor, fie recunoscute de dânsul, fie opozabile lui în baza unei dispoziții legale sau a stipulațiilor conținute în actul de creanță, chiar dacă prin această determinare ar fi nevoie de o osebire socoteală.

ART. 379¹

În cazul în care s-a desființat titlul executoriu, toate actele de executare efectuate în baza acestuia sunt desființate de drept. Dispozițiile art. 404¹ - 404³ sunt aplicabile.

Secțiunea a II-a

Persoanele și bunurile supuse executării silite

ART. 380

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

Sec iunea a III-a

Când se poate exercita executarea silit

ART. 381

Când printr-o hot rre s-a dat un termen de plat , executarea nu se poate face pân la sosirea acelu termen.

ART. 382

Cu toate acestea, partea care a câ tigt va putea i înaintea sosirii termenului s cear executarea hot rrii:

- a) dac debitorul a fugit;
- b) dac debitorul risipe te averea sa mobil i imobil ;
- c) dac al i creditorii execut alte hot rri asupra averii sale;
- d) dac prin fapta sa el a mic orat asigur rile date creditorului s u, sau n-a dat asigur rile promise ori încuviin ate sau este în stare de insolvabilitate de ob te cunoscut .

ART. 383

În cazurile ar tate în articolele de mai sus, instan a care a investit hot rrea cu formula executorie va hot ri de urgen , dup ce va cita pe p r i în termen scurt.

În cazul în care debitorul a fugit, cita ia i se va da la ultimul domiciliu.

ART. 384

Hot rările ce au s se execute provizoriu cu dare de cau iune nu se vor executa mai înainte de a se da cau iunea.

ART. 384¹

În vederea execut rii unei hot rri judec tore ti, executorul judec toresc poate intra în înc perile ce reprezint domiciliul, re edin a sau sediul unei persoane, precum i în orice alte locuri, cu consim mântul acesteia, iar în caz de refuz, cu for a public .

În cazul altor titluri executorii decât hot rările judec tore ti, la cererea executorului judec toresc, instan a de executare va autoriza, prin hot rre, intrarea în locurile men ionate la alin. 1. Instan a se pronun de urgen în camera de consiliu, f r citarea p r ilor, prin hot rre irevocabil i executorie.

ART. 385

Nici o executare nu se va putea face înainte de ora 6,00 i dup ora 20,00.

Executarea început va putea continua în acea zi sau în zilele urm toare.

ART. 386

Executarea silit nu se va putea face la alte ore decât cele men ionate i nici în zilele nelucr toare stabilite potrivit legii, afar de cazurile urgente în care executarea poate fi încuviin at de pre edintele instan ei de executare.

ART. 387

În afar de cazurile în care legea prevede altfel, executarea poate începe numai dup ce se va comunica debitorului o soma ie care va cuprinde urm toarele:

1. denumirea i sediul organului de executare;
2. data emiterii soma iei i num rul dosarului de executare;
3. numele i domiciliul sau, dup caz, denumirea i sediul debitorului;
4. ar tarea titlului executoriu anexat în baza c ruia urmeaz s se fac executarea silit ;
5. termenul în care cel somat urmeaz s - i execute de bun voie obliga ia prev zut în titlul executoriu i ar tarea consecin elor nerespect rii acesteia;
6. semn tura i tampila organului de executare.

Dac în termenul ar tat în soma ie debitorul nu- i execut de bun voie obliga ia, executorul judec toresc va proceda de îndat la executarea silit .

ART. 388

Pentru toate actele de executare pe care le efectueaz , executorul judec toresc este obligat s încheie procese-verbale care vor cuprinde urm toarele men iuni:

1. denumirea i sediul organului de executare;
2. numele i calitatea celui care încheie procesul-verbal;
3. data întocmirii procesului-verbal i num rul dosarului de executare;
4. titlul executoriu în temeiul c ruia se efectueaz actul de executare;
5. numele i domiciliul ori, dup caz, denumirea i sediul debitorului i creditorului urm ritor;
6. locul, data i ora efectu rii actului de executare;
7. m surile luate de executor sau constat rile acestuia;
8. consemnarea explica iilor i obiec iunilor participan ilor la executare;
9. alte men iuni cerute de lege sau considerate necesare de executor;
10. men ionarea, când este cazul, a lipsei creditorului sau debitorului ori despre refuzul sau împiedicarea de a semna procesul-verbal;
11. men ionarea num rului de exemplare în care s-a întocmit procesul-verbal, precum i a persoanelor c rora li s-a înmânat acesta;
12. semn tura executorului, precum i, când este cazul, a altor persoane interesate în executare sau care asist la efectuarea actului de executare;
13. tampila executorului judec toresc.

Men iunile de la pct. 2, 3, 4, 5, 7, 12 i 13 sunt prev zute sub sanc iunea nulit ii.

ART. 389

Dac creditorul a l sat s treac 6 luni de la data îndeplinirii oric rui act de executare, f r s fi urmat alte acte de urm rire, executarea se perim de drept i orice parte interesat poate cere desfiin area ei.

În caz de suspendarea executării, termenul de perimare curge de la încetarea suspendării.

Dacă se face o nouă cerere de executare, se va face mai întâi, o nouă somație, la care nu se va mai alătura titlul ce se execută.

ART. 390

Dispozițiile art. 387 și 389 nu se aplică în cazurile când legea încuviiează executarea fără somație.

De asemenea, nu se va notifica debitorului nici somația, nici titlul executoriu, când executarea se face potrivit art. 382.

ART. 391

Înlocuirea dispozițiilor art. 384, 385, 387 și 389 atrage anularea executării.

Secțiunea a IV-a

Despre cauiuni

ART. 392

Hotărârea care obligă pe o parte ca să dea o cauiune sau un garant va arăta și termenul când să se aducă acea cauiune, sau să se înființeze acel garant.

ART. 393

Garantul se va înființa înaintea judecării în edin public, fa cu toate părțile sau în lipsa lor, dacă au fost chemate formal. Judecata va primi pe garant dacă solvabilitatea sa va fi de obște cunoscută, sau dacă se va dovedi cu acte.

ART. 394

Partea potrivnică va putea să conteste solvabilitatea garantului și instanța va hotărî de urgență.

ART. 395

Dacă se primește cauiunea sau garantul, actul care le primește va fi executor, cu tot dreptul de apel.

ART. 396

Garantul fiind primit, va face înaintea judecării declarația că primește a garanta.

Această declarație se va trece în procesul-verbal al edinei ei.

Din momentul acestei declarații, el va fi supus la toate consecințele ce aduce garanția sa.

Secțiunea a V-a

Executarea în contra moțtenitorilor

ART. 397

Când debitorul a murit, lăsând numai moțtenitori majori, executarea începută asupra bunurilor sale se va continua în contra lor 8 zile după ce printr-o notificare au fost înștiințați în mod colectiv la ultimul domiciliu al defunctului.

Când între moțtenitori sunt minori, executarea începută se va suspenda până la alcătuirea reprezentanților lor legale, care se va face prin mijlocirea judecătoarei cât se poate de grabnic.

ART. 398

Dacă executarea nu începuse încă la moartea debitorului, hotărârile și titlurile executorii nu se vor putea executa în contra moțtenitorilor, sub pedeapsă de nulitate, decât 8 zile după ce li s-a făcut o încunoștințare colectivă a acestor titluri sau hotărâri la domiciliul deschiderii succesiunii pe numele moțtenirii, fără a se arăta numele și calitatea fiecărui moțtenitor.

Secțiunea a VI-a

Contestația la executare

ART. 399

(1) Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.

(2) Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însuși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

(2¹) De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

(3) În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.

ART. 400

Contestația se introduce la instanța de executare.

Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.

ART. 400¹

Împotriva bunurilor proprietate comună poate fi hotărât, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare.

ART. 401

Contestația se poate face în termen de 15 zile de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de actul de executare pe care-l contestă sau de refuzul de a îndeplini un act de executare;

b) cel interesat a primit, după caz, comunicarea ori în tiin area privind înfiin area popririi. Dacă poprirea este înfiin at asupra unor venituri periodice, termenul de contesta ie pentru debitor începe cel mai târziu la data efectu rii primei re ineri din aceste venituri de c tre ter ul poprit;

c) debitorul care contestă executarea îns i a primit soma la ori de la data când a luat cuno tin de primul act de executare, în cazurile în care nu a primit soma la sau executarea se face f r soma ie.

Contesta ia privind l murirea în elesului, întinderii sau aplic rii titlului executoriu se poate face oricând în untrul termenului de prescrip ie a dreptului de a cere executarea silit .

Contesta ia prin care o ter persoan pretinde c are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urm rit poate fi introdus în termen de 15 zile de la efectuarea vânz rii ori de la data pred rii silit e a bunului.

Neintroducerea contesta iei în termenul prev zut de alin. 2 nu-l împiedic pe cel de-al treilea s - i realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, în condi iile legii.

ART. 402

Contesta ia la executare se judec cu procedura prev zut pentru judecata în prim instan , care se aplic în mod corespunz tor. Instan a sesizat va solicita de îndat organului de executare s -i transmit , în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare în cauz , dispozi iile art. 139 fiind aplicabile în mod corespunz tor. P r ile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contesta iei se face de urgen i cu prec dere.

Hot rârea pronun at cu privire la contesta ie se d f r drept de apel, cu excep ia hot rârii pronun ate în temeiul art. 400¹ i a/art. 401 alin. 2.

Hot rârea prin care s-a solu ionat contesta ia privind în elesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu este supus acelora i c i de atac ca i hot rârea ce se execut .

ART. 403

Pân la solu ionarea contesta iei la executare sau a altei cereri privind executarea silit , instan a competent poate suspenda executarea, dac se depune o cau iune în cuantumul fixat de instan , în afar de cazul în care legea dispune altfel.

Dacă bunurile urm rite sunt supuse stric ciunii, pieirii sau deprecierei, se va suspenda numai distribuirea pre ului.

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 i 2 instan a, în toate cazurile, se pronun prin încheiere, care poate fi atacat cu recurs, în mod separat.

În cazuri urgente, dac s-a pl tit cau iunea, pre edintele instan ei poate dispune, prin încheiere i f r citarea p r ilor, suspendarea provizorie a execut rii pân la solu ionarea cererii de suspendare de c tre instan . Încheierea nu este supus nici unei c i de atac. Cau iunea care trebuie depus este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cau iunea depus este deductibil din cau iunea stabilit de instan , dac este cazul.

ART. 404

(1) Dacă admite contesta ia la executare, instan a, după caz, anuleaz actul de executare contestat sau dispune îndreptarea acestuia, anulara ori încetarea execut rii înse i, anulara ori l murirea titlului executoriu sau efectuarea actului de executare a c rui îndeplinire a fost refuzat .

(1¹) În cazul în care constat nejustificat refuzul executorului de a începe executarea silit sau de a îndeplini un act de executare silit , dac fapta nu constituie infrac iune potrivit legii penale, instan a de executare, sesizat potrivit art. 399 alin. 1, va putea obliga executorul la plata unei amenzi de la 500 lei la 2.500 lei, precum i, la cererea p r ii interesate, la plata de desp gubiri pentru paguba astfel cauzat .

(2) În cazul respingerii contesta iei, contestatorul poate fi obligat, la cerere, la desp gubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea execut rii, iar când contesta ia a fost exercitat cu rea-credin , el va fi obligat i la plata unei amenzi de la 50 lei la 700 lei.

Sec iunea a VI-a¹

Întoarcerea execut rii

ART. 404¹

În toate cazurile în care se desfiin eaz titlul executoriu sau îns i executarea silit , cel interesat are dreptul la întoarcerea execut rii, prin restabilirea situa iei anterioare acestela.

Bunurile asupra c rora s-a f cut executarea se vor restitui celui îndrept it.

În cazul în care executarea silit s-a f cut prin vânzarea unor bunuri mobile, întoarcerea execut rii se va face prin restituirea de c tre creditor a sumei rezultate din vânzare, actualizat în func ie de rata infla iei, cu excep ia situa iei când î i g se te aplicare art. 449.

ART. 404²

În cazul în care instan a judec toresc a desfiin at titlul executoriu sau actele de executare, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceea i hot râre, i asupra restabilirii situa iei anterioare execut rii.

Dacă instan a care a desfiin at hot rârea executat a dispus rejudecarea în fond a procesului i nu a luat m sura restabilirii situa iei anterioare execut rii, această m sur se va putea dispune de instan a care rejudec fondul.

Dacă nu s-a dispus restabilirea situa iei anterioare execut rii în condi iile alin. 1 i 2, cel îndrept it o va putea cere instan ei judec tore ti competente potrivit legii.

ART. 404³

Dacă titlul executoriu emis de un alt organ decât o instan judec toresc a fost desfiin at de acel organ sau de un alt organ din afara sistemului instan elor judec tore ti, iar modalitatea restabilirii situa iei anterioare execut rii nu este prev zut de lege ori, de i este prev zut , nu s-a luat această m sur , ea se va putea ob ine pe calea unei cereri introduse la instan a prev zut de art. 404² alin. 3.

Secțiunea a VI-a²

Prescripția dreptului de a cere executarea silită

ART. 405

Dreptul de a cere executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. În cazul titlurilor emise în materia acțiunilor reale imobiliare, termenul de prescripție este de 10 ani.

Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a cere executarea silită.

Prin împlinirea termenului de prescripție orice titlu executoriu își pierde puterea executorie.

ART. 405¹

Cursul prescripției se suspendă:

a) în cazurile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului material la acțiune;
b) pe timpul cât suspendarea executării silită este prevăzută de lege ori a fost stabilită de instanță sau de alt organ jurisdicțional competent;

c) atâta timp cât debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la urmărire;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

După încetarea suspendării, prescripția își reia cursul, socotindu-se că timpul scurs înainte de suspendare.

Prescripția nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului următor.

ART. 405²

Cursul prescripției se întrerupe:

a) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silită sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei;

b) pe data depunerii cererii de executare, însoțită de titlul executoriu, chiar dacă a fost adresat unui organ de executare necompetent;

c) pe data trimiterii spre executare a titlului executoriu, în condițiile art. 453 alin. 2;

d) pe data îndeplinirii în cursul executării silită a unui act de executare;

e) pe data depunerii cererii de reluare a executării, în condițiile art. 371⁶ alin. 1;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

După întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

Prescripția nu este întreruptă dacă cererea de executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.

ART. 405³

După împlinirea termenului de prescripție creditorul poate cere repunerea în acest termen, numai dacă a fost împiedicat să ceară executarea datorită unor motive temeinice.

Cererea de repunere în termen se introduce la instanța de executare competentă, în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării.

CAP. 2

Urmărirea silită asupra bunurilor mobile

Secțiunea I

Bunurile mobile care nu se pot urmări

ART. 406

Nu pot fi supuse executării silită:

a) bunurile de uz personal sau casnic strict necesare debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

b) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele necesare până la noua recoltă, animalele destinate obținerii mijloacelor de existență și furajele necesare pentru aceste animale până la noua recoltă;

c) combustibilul necesar debitorului și familiei sale socotit pentru 3 luni de iarnă;

d) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

ART. 407

Bunurile care servesc la exercitarea ocupației debitorului nu pot fi supuse executării silită decât numai în lipsă de alte bunuri urmăribile și numai pentru obligațiile de întreținere, chirie, arendă sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară, continuarea lucrurilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept de gaj sau privilegiu pentru garantarea creanței.

ART. 408

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 409

Salariile și alte venituri periodice realizate din muncă, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite:

a) până la 1/2 din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau de alocație pentru copii;

b) până la 1/3 din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși 1/2 din venitul lunar net al debitorului,

indiferent de natura crean elor, în afar de cazul în care legea prevede altfel.

Veniturile din munc sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmăririte numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum.

Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariilor în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricărui dispoziții legale, precum și sumele convenite omerilor, potrivit legii, nu pot fi urmăririte decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

Urmărirea drepturilor menționate la alin. 4 se va putea face în limita a 1/2 din cuantumul acestora.

Sumele reținute potrivit alin. 1 - 4 se eliberează sau se distribuie potrivit art. 562 și următoarele.

Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmăririte pentru nici un fel de datorii.

ART. 410

Este nulă orice urmărire sau cesiune făcută cu încălcarea dispozițiilor prezentei secțiuni.

Secțiunea a II-a

Urmărirea bunurilor mobile

ART. 411

Dacă în termen de o zi de la primirea somației debitorul nu plătește suma datorată, executorul judecătoresc de pe lângă instanța de executare va proceda la sechestrarea bunurilor mobile urmăriribile ale debitorului, chiar dacă acestea sunt de înute de un terț.

În cazul în care există pericol evident de sustragere a bunurilor de la urmărire, la cererea creditorului sau a executorului judecătoresc, președintele instanței de executare va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților, ca o dată cu înmânarea somației să se aplice și sechestrul.

Executorul judecătoresc este obligat să identifice și să evalueze cu acordul părților bunurile sechestrate, iar în caz contrar va solicita efectuarea unei expertize. Bunurile vor fi evaluate la valoarea lor de circulație. O copie de pe raportul de expertiză se comunică debitorului.

Pentru bunurile sechestrate asigurător nu este necesară o nouă sechestrare, executorul judecătoresc fiind însă obligat să verifice dacă bunurile respective se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru realizarea creanței.

ART. 412

Prezența unui ofițer de poliție sau ajutor al său, în lipsa lor, a primarului sau a viceprimarului, va fi necesară sub pedeapsă de nulitate:

1. dacă ușiile debitorului sunt închise și nu voiește a le deschide;
2. dacă nu voiește a deschide camerele sau mobilele;
3. dacă debitorul lipsește și nu este, spre a-l reprezenta, nici o rudă locuind cu dânsul.

ART. 413

În aceste cazuri, odată ce casele sau mobilele s-au deschis de către debitor sau, nevoind el, ori în lipsa lui de către executorul judecătoresc, prezența ofițerului de poliție sau a primarului se va putea suplini prin doi martori majori.

ART. 414

Camerele și mobilele se vor deschide treptat, pe cât se va face și înscrierea lor în procesul-verbal.

ART. 415

Creditorul va putea să nu fie de față la lucrarea urmăririi.

ART. 416

Executorul judecătoresc, singur sau față cu persoanele însemnate în art. 412 și 413, va forma, îndată un proces-verbal care va cuprinde:

1. enunțarea titlului executor în virtutea căruia se face executarea;
2. arătarea creditorului pentru lucrurile ce au cerut a se urmări, dacă asemenea cerere s-a făcut;
3. numele, prenumele și domiciliul părților, al executorului judecătoresc, precum și al altor persoane care vor fi fost față la urmărire;
4. somația verbală făcută debitorului ca să plătească, precum și răspunsul lui dacă a fost față;
5. descrierea bunurilor sechestrate și indicarea valorii fiecăruia, după aprecierea executorului judecătoresc, dacă aceasta este cu puțin;
6. arătarea locului, zilei și orei când s-a făcut urmărirea.

ART. 417

Procesul-verbal de sechestrare se va semna de executorul judecătoresc și de toate persoanele care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul judecătoresc va menționa această împrejurare.

Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrare se lasă debitorului sau la domiciliul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în posesare.

ART. 418

Din momentul sechestrării bunurilor debitorul nu mai poate dispune de ele pe timpul cât durează executarea, sub sancțiunea unei amenzi de la 200 lei la 1.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune. Dispozițiile art. 108³ - 108⁵ sunt aplicabile.

ART. 419

Bunurile sechestrate se lasă, cu acordul creditorului, în custodia debitorului; în acest caz, debitorul poate folosi bunurile sechestrate, dacă, potrivit naturii lor, ele nu pierd din valoare prin întrebuințare.

Dacă există pericolul ca debitorul să înstrăineze, să substituie ori să deterioreze bunurile sechestrate, executorul judecătoresc va proceda la sigilarea sau la ridicarea lor de la debitor.

Dacă debitorul refuză să primească în custodie bunurile sau nu este prezent la aplicarea sechestrului, precum și în cazul ridicării bunurilor, executorul judecătoresc dă în posesibilitate bunurile sechestrate unui custode, numit cu precizie dintre persoanele desemnate de creditor.

Sumele în lei sau în valută, titlurile de valoare, obiectele din metale prețioase, pietrele prețioase, obiectele de artă, colecțiile de valoare și altele asemenea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi, la unități specializate. Cel care primește bunurile în custodie semnează procesul-verbal de sechestr.

În toate cazurile, executorul judecătoresc prezintă dovada depunerii.

ART. 420

Obiectele sechestrate se vor putea strămuta cu încuviințarea executorului judecătoresc din locul unde se află, pe cheltuielile părții interesate.

ART. 421

În cazul în care custode este o altă persoană decât debitorul, acesta va avea dreptul la o remunerație ce se va fixa de executorul judecătoresc, înănd seama de activitatea depusă. Remunerația și cheltuielile custodelui vor putea fi plătite cu anticipație de către creditorul următor care le va prelua cu precizie din prețurile bunurilor următoare.

ART. 422

Custodele va fi răspunzător de orice pagubă ce va aduce creditorului din cauza neglijenței sale, putând fi, după împrejurări, supus și la pedeapsa arătată de legea penală pentru abuz de încredere.

ART. 423

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 424

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 425

Dacă bunul ce se sechestrează se află în proprietate comună sau asupra lui există un drept de gaj ori privilegiu constituit în favoarea unei alte persoane, executorul judecătoresc, luând cunoștință despre acest drept, va înștiința acea persoană despre aplicarea sechestrului și o va cita la termenele fixate pentru vânzarea bunului respectiv.

ART. 426

Executorul judecătoresc care, prezentându-se la locuința debitorului, va găsi o altă urmărire făcută în averea mobilă sub pecete sau sub pază de custode, după ce va lua copie de pe procesul-verbal aflat în mână custodelui sau în mână debitorului, ori la domiciliul său, va face un proces-verbal arătând toate aceste împrejurări, precum și numele executorului care a urmărit, va declara urmărirea acestei avere și de dănsul și va putea urmări și alte avere care nu ar fi deja urmărite.

ART. 427

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 428

Debitorul sau o altă persoană interesată va putea solicita încetarea sau suspendarea urmăririi, numai dacă depune valoarea ce i se cere sau, după caz, valoarea bunului reclamat, la Casa de Economii și Consemnături, la dispoziția organului de executare.

Totodată, persoanele arătate la alin. 1 vor fi obligate să înmâneze executorului judecătoresc, pe lângă recipisa de consemnare și o copie de pe cererea de suspendare sau de încetare a executării silită, depusă la instanța competentă. Până la soluționarea cererii de către instanța urmărirea se va opri în tot sau în parte.

Asupra cererii de încetare sau suspendare a executării silită instanța de executare se va pronunța prin încheiere, potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială.

În orice alt caz, urmărirea va continua, dispozițiile art. 399 și următoarele fiind însă aplicabile.

ART. 429

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

ART. 430

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

Secțiunea a III-a

Vânzarea bunurilor mobile urmărite

ART. 431

(1) Executorul judecătoresc poate proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare licită publică, vânzare directă și prin alte modalități admise de lege.

(2) Executorul judecătoresc, cu acordul creditorului, poate să-i încuviințeze debitorului să procedeze el însuși la valorificarea bunurilor sechestrate. În acest caz, debitorul este obligat să-l informeze în scris pe executor despre ofertele primite, indicând, după caz, numele sau denumirea și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă se angajează să consemneze prețul propus.

(3) Executorul poate proceda, cu acordul ambelor părți, la valorificarea bunurilor urmărite prin vânzare directă cumpărătorului care oferă cel puțin un preț stabilit potrivit art. 439 alin. 1.

(4) Termenul pentru vânzarea directă va fi stabilit potrivit art. 434. Debitorul și creditorul vor fi înștiințați despre data, ora și locul vânzării, precum și despre oferta de preț depusă de potențialul cumpărător.

(5) La data vânzării, executorul va întocmi procesul-verbal prevăzut de art. 447, dispozițiile acestui articol fiind aplicabile în

mod corespunzător. Dacă vreuna dintre părți lipsește la efectuarea vânzării, executorul îi va comunica o copie de pe procesul-verbal privind vânzarea.

ART. 431¹

Dacă valorificarea bunurilor urmează să se facă prin vânzare la licitație publică, executorul judecătoresc, în termen de cel mult o zi de la întocmirea procesului-verbal de sechestră sau de la expirarea termenului prevăzut la art. 431 alin. 2, va fixa data, ora și locul licitației.

ART. 432

Vânzarea la licitație se va face la locul unde se află bunurile sechestrate sau, dacă există motive temeinice, în alt loc.

ART. 433

Executorul judecătoresc îl va înștiința pe debitor despre data, ora și locul vânzării la licitație.

ART. 434

Vânzarea nu se va putea face în mai puțin de două săptămâni, nici în mai mult de două luni de la data procesului-verbal de sechestră sau de la expirarea termenului prevăzut la art. 431 alin. 2.

ART. 435

Când însă atât creditorul cât și debitorul vor cere, termenul vânzării se va putea scurta sau prelungi.

ART. 436

De asemenea, dacă bunurile sunt supuse pieirii sau stricăciunii, executorul judecătoresc va putea chiar din oficiu să scurteze termenul de vânzare.

ART. 437

Cu cel puțin în 3 zile înainte de începerea licitației executorul judecătoresc va întocmi și va afișa publică la de vânzare la locul licitației, la sediul organului de executare, al primăriei de la locul vânzării bunurilor și al instanței de executare, iar atunci când apreciază că este necesar, vânzarea la licitație va fi anunțată într-un ziar de largă circulație.

În cazul nerespectării dispozițiilor prevăzute la alin. 1, la cererea părții interesate, instanța de executare poate lua împotriva executorului judecătoresc măsurile prevăzute la art. 108¹ alin. 1 pct. 2 lit. g) și de art. 108³.

ART. 438

Dacă, din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți, data, locul sau ora vânzării a fost schimbat de către autoritatea competentă, se vor face afișate publică și anunțuri, potrivit art. 437.

ART. 439

Publicațiile și anunțurile de vânzare vor cuprinde data, ora și locul licitației, enumerarea bunurilor ce vor fi oferite spre vânzare, cu indicarea pentru fiecare a prețului de începere a licitației, care este prețul prevăzut în procesul-verbal de sechestră sau, după caz, cel stabilit prin expertiză.

Costul acestor publicații și anunțuri se va avansa de către creditor în contul bunurilor următoare.

ART. 439¹

Poate participa la licitație orice persoană care, cel mai târziu până la începerea vânzării la licitație publică, a consemnat la Casa de Economii și Consemnațiuni, la dispoziția executorului judecătoresc, cel puțin în 10% din prețul de începere a licitației pentru bunurile pe care intenționează să le cumpere.

ART. 440

În ziua publicată pentru vânzare, executorul judecătoresc însoțit cu urmărirea va merge la locul unde se află obiectele, împreună cu grefierul sau ajutorul său; iar dacă aceste obiecte sunt în altă localitate, cu ofițerul de poliție sau cu primarul local sau cu un ajutor al lor.

ART. 441

Executorul judecătoresc va ridica pecețile sau va primi obiectele din mâna custodelui, dacă a fost asemenea custode.

Va verifica starea și numărul obiectelor după procesul-verbal de urmărire și va da chitanță de eliberare custodelui, iar acesta va prezenta toate obiectele ce i s-au încredințat și a cum i s-au încredințat.

Dacă vânzarea se va face în alt loc decât acela unde se găsesc obiectele, ele vor fi duse la acel loc.

Dacă obiectele au să se vândă chiar în locul unde se află se va face îndată vânzarea.

ART. 442

Vânzarea la licitație se va face în mod public de către executorul judecătoresc, care va oferi spre vânzare fiecare bun în parte sau mai multe bunuri împreună, în funcție de natura și destinația lor.

ART. 443

Prețul de la care începe licitația este cel prevăzut în publicațiile și anunțuri, potrivit art. 439 alin. 1.

Bunul se adjudecă celui care, după trei strigări succesive, făcute la intervale de timp care să permit opoziții și supralicitări, oferă prețul cel mai mare, chiar și atunci când, în lipsă de alți concurenți, acesta a fost singurul ofertant.

Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. În toate cazurile, la preț egal va fi preferat cel care are un drept de preemțiune asupra bunului următor.

ART. 444

După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să depună de îndată întregul preț, în numerar ori cu ordin de plată sau orice alt instrument legal de plată; la cererea sa, încuviințat de executorul judecătoresc, prețul se va putea depune în cel mult 5 zile.

Dacă prețul nu se va depune potrivit alin. 1, se va relua licitația sau, după caz, o altă modalitate de valorificare a bunului, iar primul adjudecatar este răspunzător atât de scderea prețului obținut la a doua vânzare, cât și de cheltuielile făcute pentru aceasta; sumele se vor stabili de către executorul judecătoresc prin proces-verbal cu putere de titlu executoriu și se vor reține cu precădere din suma depusă conform art. 439¹.

Executorul judecătoresc va consemna de îndată sumele de bani încasate, pe strângând dovada consemnării. Despre aceasta el va face mențiune în procesul-verbal de licitație.

ART. 445

Creditorii următorii sau intervenienții nu pot să adjucece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 75% din prețul de începere a licitației.

În cazul în care adjudecatarul este însuși creditorul următor, iar la următorie nu participă alți creditori sau aceștia se află într-un rang de preferință inferior creditorului adjudecatarului, el va putea depune în contul prețului creanței sale, în tot sau în parte.

ART. 446

Licitația se va închide de îndată ce din sumele obținute se pot acoperi creanțele ce se urmăresc, precum și toate cheltuielile de executare.

Executorul judecătoresc va declara închisă licitația și în cazul în care, în timpul acesteia, survine vreuna dintre situațiile prevăzute de art. 371⁵ sau, după caz, de art. 428.

ART. 447

După închiderea licitației executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal despre desfășurarea și rezultatul acesteia, care va fi semnat de executor, creditor, debitor, precum și de adjudecatar.

Executorul judecătoresc va elibera, sub semnătură sa, fiecărui adjudecatar în parte o dovadă care va cuprinde data și locul licitației, numele adjudecatarului, indicarea bunului adjudecat și, după caz, a prețului plătit sau care urmează să fie plătit.

Dovada eliberată fiecărui adjudecatar constituie titlu de proprietate asupra bunurilor vândute; în cazul titlurilor de credit nominative, adjudecatarul va putea obține transferul acestora pe numele său, în temeiul unei copii legalizate de pe acest proces-verbal.

În toate cazurile, predarea bunului se va face după achitarea integrală a prețului; până la predare adjudecatarul suportă riscul pieririi bunului adjudecat.

ART. 448

În cazul în care bunul sechestrat nu s-a putut vinde în condițiile prezentei secțiuni, orice creditor care, potrivit legii, putea cere executarea silită asupra bunurilor mobile ale debitorului îl poate prelua în contul creanței sale la prețul prevăzut de art. 443 alin. 1. Dacă acest preț este mai mare decât valoarea creanței, creditorul poate prelua bunul numai dacă depune, în condițiile art. 444 alin. 1, suma de bani ce reprezintă diferența dintre preț și valoarea creanței.

Dacă mai mulți creditori vor să preia bunul în condițiile alin. 1, acesta va fi atribuit potrivit ordinii de preferință stabilite de art. 563¹⁵⁶⁴.

Bunurile sechestrate, care nu au putut fi valorificate în condițiile prezentei secțiuni, rămân indisponibilizate cel mult 6 luni de la data sechestrului. În cursul acestui termen executorul poate proceda din nou la valorificarea acestor bunuri. Dacă nici după expirarea acestui termen bunurile nu pot fi valorificate, ele se restituie debitorului.

ART. 449

În cazul vânzărilor făcute în condițiile prezentei secțiuni nu este admisibilă nici o cerere de desființare a vânzării împotriva terțului adjudecatar care a plătit prețul, în afară de cazul în care a existat fraudă din partea acestuia.

Când adjudecatarul a fost creditorul, vânzarea va putea fi desființată, dacă există temei de nulitate.

Secțiunea a IV-a

Distribuția prețului

ART. 450

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

ART. 451

Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

Secțiunea a V-a

Poprirea

ART. 452

(1) Sunt supuse executării silite prin poprire sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile incorporale următoarele datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Nu sunt supuse executării silite prin poprire:

a) sumele care sunt destinate unei afecțiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție;

b) sumele reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte;

c) sumele necesare plății drepturilor salariale, dar nu mai mult de 6 luni de la data înființării popririi.

ART. 453

Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit.

Pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau de alocație pentru copii, precum și în cazul sumelor datorate cu titlu de despăgubiri pentru repararea pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, când executarea se face asupra salariului sau asupra altor venituri periodice cunoscute realizate de debitor, înființarea popririi se dispune de instanța de fond, din oficiu, de îndată ce hotărârea este executorie potrivit legii.

ART. 454

(1) Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, în timpându-se totodată și debitorul despre măsură luată.

(2) În adresa de poprire se va pune în vedere celei de-a treia persoane, care devine potrivit alin. 1 ter poprită, interdicția de a

pl. ti debitorului sumele de bani sau bunurile mobile incorporale ce i le datorează ori pe care i le va datora, declarându-le poprite în m. s.ura necesar pentru realizarea obliga. iei ce se execută silit.

(2¹) Adresa de înfiin. are a popririi va cuprinde numele și domiciliul debitorului persoan. fizic. ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și codul de identificare fiscal.

(2²) În cazul în care se solicită înfiin. area popririi pentru toate conturile unei persoane juridice, inclusiv pentru conturile subunit. ilor și personalitate juridic. ale acestora, se vor indica elementele de identificare pentru fiecare titular de cont în parte, respectiv pentru fiecare subunitate a societ. ii debitoare.

(2³) În cazul în care adresa de înfiin. are a popririi se adresează unei unit. și opera. ionale a unei b. nci, poprirea va fi înfiin. at asupra conturilor pe care debitoarea urm. rit. le are deschise la aceea unitate.

(3) În cazul în care poprirea a fost înfiin. at ca m. sur. asigur. torie și nu a fost desfiin. at până la ob. inerea titlului executoriu, se va comunica ter. ului poprit copie certificată de pe titlul executoriu în vederea îndeplinirii obliga. iilor prev. zute de art. 456.

(4) Indisponibilizarea sumelor de bani sau a bunurilor mobile incorporale poprite va înceta dac. debitorul consemnează, cu afecta. iune specială, întreaga valoare a crean. ei la dispozi. ia creditorului urm. ritor. Debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judec. toresc, care va în. tiin. a de îndat. pe ter. ul poprit.

ART. 455

În cazurile prev. zute de art. 453 alin. 2, poprirea rămâne în fiin. și atunci când debitorul și schimbă locul de munc. la o alt unitate sau este pensionat. În aceste cazuri, unitatea de la care pleacă debitorul va trimite actele prin care s-a înfiin. at poprirea unit. ii la care se afl. noul loc de munc. al debitorului sau organului competent de ocrotire socială care, de la data primirii acestor acte, devine ter. poprit.

Dac. debitorul și se te unitatea și ca aceasta ș. cunoaște noul loc de munc., ea îl va încuno. tin. a pe creditor despre această împrejurare. Dup. aflarea noului loc de munc. al debitorului, creditorul îl va aduce la cuno. tin. unit. ii de la care debitorul a plecat, pentru a se proceda potrivit alin. 1.

ART. 456

În termen de 15 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor, de la scaden. a acestora, ter. ul poprit este obligat:

a) ș. consemneze suma de bani sau, dup. caz, ș. indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite și ș. trimite dovada executorului, în cazul popririi prev. zute la art. 453 alin. 1;

b) și pl. tească direct creditorului suma re. inută și convenită acestuia, în cazul popririlor prev. zute de art. 453 alin. 2. La cererea creditorului suma îi va fi trimisă la domiciliul indicat sau, dac. este cazul, la re. edin. a indicat, cheltuielile de trimitere fiind în sarcina debitorului.

Dac. sunt înfiin. ate mai multe popriri, ter. ul poprit va proceda potrivit alin. 1, comunicând, dup. caz, executorului ori creditorilor ar. ta și la lit. a) și b) din acela și alineat numele și adresa celorlalți creditori, precum și sumele poprite de fiecare în parte.

ART. 457

(1) În cazul debitorului titular de conturi bancare, poprirea se înfiin. ează potrivit art. 453.

(1¹) În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul execut. rii silită prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încas. rile viitoare.

(2) La data sesiz. rii b. nci, sumele existente, precum și cele provenite din încas. rile viitoare sunt indisponibilizate în m. s.ura necesar realiz. rii crean. ei. Din momentul indisponibiliz. rii și până la achitarea integrală a obliga. iilor prev. zute în titlul executoriu, inclusiv pe perioada suspend. rii execut. rii silită prin poprire, ter. ul poprit nu va face nicio altă plată sau altă opera. iune care ar putea diminua suma indisponibilizată, dac. legea nu prevede altfel.

(3) Dispozi. iile alin. 2 sunt aplicabile și în cazurile în care poprirea se înfiin. ează asupra titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporale urm. ribile ce se afl. în p. strare la unit. și specializate.

(4) În cazul sumelor urm. ribile reprezentând venituri și disponibilit. și în valută, b. nciile sunt autorizate ș. efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, și ș. consim. mântul titularului de cont, la cursul de schimb comunicat de Banca Na. ională a României pentru ziua respectivă, în vederea consemn. rii acestora potrivit dispozi. iilor art. 456.

ART. 458

Executorul judec. toresc va proceda la eliberarea sau distribuirea sumei de bani consemnate, numai dup. împlinirea termenului de 15 zile de la primirea dovezii de consemnare a acestei sume.

Creditorilor care nu locuiesc sau nu- i au sediul în localitatea unde func. ionează executorul, acesta le va trimite sumele pl. tite de ter. ul poprit pe cheltuiala debitorului.

ART. 459

În cazul în care sunt înfiin. ate mai multe popriri și sumele convenite creditorilor dep. esc suma urm. ribilă din veniturile debitorului, ter. ul poprit, în termenul prev. zut de art. 458 alin. 1, va re. ine și va consemna suma urm. ribilă și va depune dovada consemn. rii la executorul judec. toresc. Distribuirea se va face potrivit dispozi. iilor art. 562 - 571.

ART. 460

Dac. ter. ul poprit nu- i mai îndepline. te obliga. iile ce- i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc ș. consemneze suma urm. ribilă a liberat- o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când ter. ul poprit trebuia ș. consemneze sau și pl. tească suma urm. ribilă, poate sesiza instan. a de executare, în vederea valid. rii popririi.

Instan. a va cita creditorul urm. ritor, debitorul și ter. ul poprit și, dac. din probele administrate rezultă că ter. ul poprit datorează sume de bani debitorului, va da o hot. râre de validare a popririi prin care va obliga ter. ul poprit și pl. tească creditorului, în limita crean. ei, suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va hot. ri desfiin. area popririi. Ter. ul poprit, care, cu rea- credin. a, a refuzat ș. și îndeplinească obliga. iile privind efectuarea popririi, va putea fi amendat, prin aceea și hot. râre, cu o sumă cuprinsă între 200 lei și 1.000 lei.

Dac sumele sunt datorate periodic, poprirea se valideaz atât pentru sumele ajunse la scaden , cât i pentru cele care vor fi scadente în viitor, validarea producându- i efectele numai la data când sumele devin scadente.

Dup validarea popririi, ter ul poprit va proceda, dup caz, la consemnarea sau plata prev zut la art. 456, în limita sumei determinate expres în hot rârea de validare. În caz de nerespectare a acestor obliga ii, executarea silit se va face împotriva ter ului poprit, pe baza hot rârii de validare ce constituie titlu executoriu.

ART. 461

Dac poprirea a fost înfiin at asupra unor titluri de valoare sau asupra altor bunuri mobile incorporale, executorul va proceda la valorificarea lor potrivit dispozi iilor sec iunii III din prezentul capitol, înând seama i de reglement rile speciale referitoare la aceste bunuri, precum i la eliberarea sau distribuirea sumelor ob inute potrivit art. 562 - 571.

ART. 461¹

Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000

ART. 462

Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000.

CAP. 3

Urm rirea silit a fructelor neculese i recoltelor prinse de r d cini

ART. 463

Fructele neculese i recoltele prinse de r d cini, care sunt ale debitorului, nu se pot urm ri decât pe baz de titluri executorii; ele se pot îns sechestra potrivit art. 591 i urm toarele.

ART. 464

Urm rirea acestor fructe nu se va putea face decât în 6 s pt mâni înaintea coacerii lor i va fi precedat de o soma ie de plat cu dou zile înaintea urm ririi. Sechestrarea îns se va putea face în orice timp.

ART. 465

Urm rirea acestor fructe se va face prin mijlocirea unui executor judec toresc, fa cu ofi erul de poli ie, primarul sau unul din viceprimarii s i, sau în lipsa lor, a doi martori majori.

ART. 466

Dispozi iile art. 415 - 419, 421 i 422 se aplic în mod corespunz tor.

ART. 467

Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000

ART. 468

Abrogat prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000

ART. 469

Executorul judec toresc va hot ri, dup caz, vânzarea fructelor sau a recoltelor a a cum sunt prinse de r d cini sau dup ce vor fi culese.

ART. 470

Dispozi iile art. 437 i urm toarele, precum i ale art. 562 - 571 se aplic în mod corespunz tor.

ART. 471 - 487

Abrogate prin Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 138/2000.

CAP. 4

Urm rirea silit asupra bunurilor imobile

Sec iunea I

Bunuri imobile care pot fi urm rite

ART. 488

Sunt supuse urm ririi silit imobiliare bunurile imobile.

Pot forma obiectul urm ririi silit imobiliare i dreptul de uzufruct asupra unui bun imobil, precum i dreptul de superficie.

Dreptul de servitute poate fi urm rit silit numai o dat cu fondul dominant c ruia îi profit .

ART. 489

Urm rirea imobilelor înscrise în cartea funciar se face pe corpuri de proprietate în întregimea lor.

Se pot urm ri în mod separat construc iile ce formeaz o proprietate distinct de sol, drepturile privitoare la proprietatea pe etaje sau pe apartamente, precum i orice alte drepturi privitoare la bunuri pe care legea le declar imobile.

ART. 490

Urm rirea silit imobiliar se întinde de plin drept i asupra bunurilor accesorii imobilului, prev zute de Codul civil.

Bunurile a ccesorii nu pot fi urm rite decât o dat cu imobilul.

ART. 491

Imobilul unui minor sau al unei persoane puse sub interdic ie nu poate fi urm rit silit înaintea urm ririi mobilelor sale.

Dispozi iile alin. 1 nu împiedic executarea silit asupra unui imobil aflat în proprietatea comun a minorului sau a persoanei puse sub interdic ie i a unei persoane cu capacitate deplin de exerci u, dac obliga ia prev zut în titlul executoriu este comun .

ART. 492

Creditorul ipotecar poate urm ri în acela i timp i imobilele neipotecate ale debitorului s u.

În cazul în care se urm re te un imobil ipotecat înstr inat, dobânditorul acestui bun, care nu este personal obligat pentru crean a ipotecar , poate s cear instan ei de executare urm rirea altor imobile ipotecate pentru aceea i obliga ie, aflate în

posesiunea debitorului principal. Până la soluționarea cererii urmărirea imobilului ipotecat este suspendată.

Contestația prin care dobânditorul se opune la scoaterea la vânzare se va putea face numai în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii biroului de carte funciar prin care s-a dispus notarea în cartea funciar a sumei de începere a urmării silite.

ART. 493

Creditorii personali ai unui debitor coproprietar sau codelmaș nu vor putea surmorține partea acestuia din imobilele aflate în proprietate comună, ci vor trebui să ceară mai întâi împrumutul acestora.

Creditorii personali pot urmări înscris cota-parte determinată a debitorului lor din imobilul aflat în coproprietate, fără a mai fi necesar să ceară împrumutul.

Secțiunea a II-a

Formalitățile premergătoare vânzării la licitație

ART. 494

Imobilele urmărite silite se valorifică prin vânzare la licitație publică, vânzare directă și prin alte modalități admise de lege. Dispozițiile art. 431 sunt aplicabile.

ART. 495

În cazul în care obiectul executării silite îl formează mai multe bunuri imobile distincte ale debitorului, procedura de vânzare prin licitație publică se va îndeplini pentru fiecare bun în parte.

ART. 496

În vederea identificării imobilului urmărit, executorul judecătoresc se va deplasa la locul unde este situat acesta și va încheia un proces-verbal de situație. Procesul-verbal va cuprinde, pe lângă datele prevăzute la art. 504 alin. 1 pct. 1-3, 5, 6 și 14, și descrierea cât mai amănunțită a imobilului urmărit.

ART. 497

După întocmirea procesului-verbal de situație executorul va soma pe debitorul c, dacă nu va plăti, să se treacă la vânzarea imobilelor cuprinse în acest proces-verbal. Soma de plată ce va fi comunicată debitorului va cuprinde pe lângă cele arătate de art. 387 și datele de identificare a imobilului cuprinse în procesul-verbal de situație, precum și mențiunea că s-a luat măsura înscrierii în cartea funciară.

Executorul va lua măsură ca suma de plată prevăzută la alin. 1 să fie înscrisă în cartea funciară.

Când se urmăresc mai multe imobile, înscrise la același sau la birouri de carte funciar diferite, pentru o creanță garantată, cu ipotecă colectivă, suma de plată se va înainta biroului de carte funciar la care este înscrisă ipoteca principală, care, după ce a sosit și notațiile prevăzute de lege, va trimite din oficiu o copie de pe încheierile sale biroului de carte funciar secundar.

Drepturile reale înscrise după notarea sumei de plată în cartea funciară nu vor putea fi opuse creditorului urmăritor și adjudecatarului, în afară de cazurile expres prevăzute de lege sau de cazul în care creditorul sau adjudecatarul s-a declarat de acord cu acel act ori debitorul sau terțul dobânditor a consimțat sumele necesare acoperirii creanțelor ce se urmăresc, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare.

ART. 498

Închirierile sau arendele, precum și cesiunile de venituri făcute de debitor sau de întreprindător după data înscrierii sumei de plată arătate la art. 497 alin. 1 nu vor fi opozabile creditorului urmăritor sau adjudecatarului.

Închirierile sau arendele anterioare înscrierii sumei de plată sunt opozabile, în condițiile legii, atât creditorilor urmăritori, cât și adjudecatarului.

Chiriile sau arendele plătite debitorului urmărit înainte de scadență nu pot fi opuse creditorilor urmăritori sau adjudecatarului decât dacă sunt constatate prin act scris cu dată certă.

ART. 499

După primirea sumei de plată debitorul poate cere instanței de executare, în termen de 10 zile de la comunicare, să-i încuviințeze ca plata integrală a datoriei, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare, să se facă din veniturile imobilului urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de 6 luni.

Instanța sesizată potrivit alin. 1 va cita părțile în camera de consiliu și se va pronunța de îndată prin încheiere irevocabilă. În caz de admitere a cererii debitorului, instanța va dispune suspendarea urmării silite imobiliare.

Pentru motive temeinice creditorul poate solicita instanței reluarea urmării silite înainte de expirarea termenului de 6 luni, dispozițiile alin. 2 fiind aplicabile în mod corespunzător.

Secțiunea a III-a

Vânzarea la licitație

ART. 500

Dacă în termen de 15 zile de la primirea sumei de plată debitorul nu plătește datoria, executorul judecătoresc va începe procedura de vânzare.

Executorul va stabili de îndată prețul imobilului, iar în cazul în care consideră necesar va cere părerea unui expert. Dispozițiile art. 411 alin. 3 sunt aplicabile.

Totodată, executorul va cere biroului de carte funciar să-i comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit. Titularii acestor drepturi vor fi înștiințați și despre executare și vor fi citați la termenele fixate pentru vânzarea imobilului.

Separat de prețul imobilului se va determina prin expertiză valoarea drepturilor de uzufruct, uz, abitație sau servitute, dacă aceste drepturi au fost intabulate ulterior înscrierii vreunei ipoteci: în cazul imobilelor înscrise în cartea funciară se va avea în vedere valoarea acestor drepturi menționată în cartea funciară, iar dacă nu este înscrisă, ea se va stabili, când este cazul, prin expertiză.

ART. 501

După emiterea soma iei în tot cursul executării silite executorul judecătoresc poate numi un administrator-sechestrar dacă această măsură este necesară în vederea unei mai bune administrări a imobilului urmărit, precum încasarea veniturilor, efectuarea cheltuielilor necesare și apărarea în litigiile privitoare la acest bun. De asemenea, la cererea creditorului, executorul va numi un administrator-sechestrar.

Administrator-sechestrar poate fi numit creditorul, debitorul sau o altă persoană fizică ori persoană juridică.

Administratorul-sechestrar va consemna veniturile încasate și va depune recpisa la executor.

Când administrator-sechestrar este numit o altă persoană decât debitorul, executorul îi va fixa drept remunerație o sumă, înănd seama de activitatea depusă, stabilind totodată și modalitatea de plată.

ART. 502

În cazul neîndeplinirii obligațiilor stabilite în sarcina sa, administratorul-sechestrar, la cererea oricărei persoane interesate, poate fi revocat de către executorul judecătoresc.

De asemenea, la cerere, administratorul-sechestrar poate fi obligat la despăgubiri de către instanța de executare.

ART. 503

Dacă debitorul nu are alt mijloc de existență decât veniturile imobilului urmărit, la cererea acestuia, executorul judecătoresc, prin proces-verbal, poate să-i fixeze o cotă de cel mult 20% din aceste venituri pentru traiul lui și al familiei sale.

Împotriva măsurii luate de către executorul judecătoresc cei interesați se pot adresa instanței de executare. Instanța va cita părțile în termen scurt, în camera de consiliu, și va hotărî prin încheiere irevocabilă.

ART. 504

În termen de 5 zile de la stabilirea prețului imobilului executorul va întocmi și va afișa publică la de vânzare a acestuia, care va cuprinde următoarele mențiuni:

1. denumirea și sediul organului de executare;

2. numărul dosarului de executare;

3. numele și calitatea executorului;

4. numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului și creditorului;

5. titlul executoriu în temeiul căruia se face urmărirea imobiliară;

6. identificarea imobilului și descrierea lui sumară;

7. prețul la care a fost evaluat imobilul;

8. mențiunea, dacă va fi cazul, că imobilul se vinde grevat de drepturile de uzufruct, uz, abitație sau servitute, intabulate ulterior înscrierii vreunei ipoteci, și că, în cazul în care aceste creanțe nu ar fi acoperite la prima licitație, se va proceda, în aceeași zi, la o nouă licitație pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi. Prețul de la care vor începe aceste licitații va fi cel prevăzut de art. 509 alin. 3 și 4;

9. data, ora și locul vânzării la licitație;

10. invitația pentru toți cei care pretind vreun drept asupra imobilului să-și anunțe executorului înainte de data stabilită pentru vânzare;

11. invitația către toți cei care vor să cumpere imobilul să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și, până la acel termen, să prezinte oferte de cumpărare;

12. mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună, până la termenul de vânzare, o cautions reprezentând 10% din prețul la care a fost evaluat imobilul;

13. data afișării publice a vânzării;

14. semnătura și tampila executorului judecătoresc.

Termenul stabilit pentru vânzare nu va fi mai scurt de 30 de zile și nici mai lung de 60 de zile de la afișarea publică a vânzării la locul unde va avea loc licitația.

Publică la de vânzare se va afișa la sediul organului de executare și al instanței de executare, la locul unde se află imobilul urmărit, la sediul primăriei în cazul în care raza teritorială este situat imobilul, precum și la locul unde se desfășoară licitația, dacă acesta este altul decât locul unde este situat imobilul.

Executorul judecătoresc, la cererea celui interesat, va anunța vânzarea la licitație într-un ziar de largă circulație.

Debitorul va fi înștiințat despre data, ora și locul vânzării.

Dispozițiile art. 439 alin. 2 sunt aplicabile.

ART. 505

În cazul în care se urmărește imobilul unui minor sau al unei persoane puse sub interdicție, o copie de pe publică la de vânzare a imobilului se depune și la parchetul de pe lângă instanța de executare.

ART. 506

Persoanele care vor să cumpere imobilul la licitație sunt obligate să depună la Trezoreria Statului, la Casa de Economii și Consemnățiuni C.E.C. - S.A. sau la orice altă instituție bancară, la dispoziția executorului judecătoresc, până la termenul stabilit pentru vânzare, o cautions reprezentând 10% din prețul de începere a licitației pentru termenul respectiv. Dovada consemnării va fi atestată ofertei de cumpărare.

Nu au obligația de a depune cautions prevăzută la alin. 1 creditorii care au creanțe în rang util, potrivit ordinii de preferință prevăzute de art. 563 și 564.

De asemenea, sunt dispensate de cautions prevăzută la alin. 1 persoanele care, împreună cu debitorul, dețin imobilul urmărit în proprietate comună pe cote-părți.

ART. 507

Vânzarea se face la sediul organului de executare sau al instanței de executare ori la locul unde este situat imobilul sau în orice alt loc, dacă se consideră că este mai potrivit pentru buna valorificare a acestuia. În comune vânzarea se poate efectua și la sediul primăriei în cazul în care raza este situat imobilul.

Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin alte persoane.

ART. 508

Vânzarea la licita ie se face în mod public i se va ine separat pentru fiecare imobil sau corp de proprietate.

Dac mai multe corpuri de proprietate sunt grevate cu aceea i ipotec sau dac corpul de proprietate este compus din mai multe parcele, executorul judec toresc va putea dispune, la cererea debitorului sau a creditorului urm ritor, ca vânzarea s se fac în acela i timp pentru mai multe corpuri de proprietate sau separat, pentru fiecare parcel în parte.

În cazul când corpurile de proprietate sau parcelele se vând separat, ordinea vânz rii lor va fi ar tat de debitor, iar în lipsa unei asemenea men iuni, va fi stabilit de executor.

ART. 509

Licita ia începe prin citirea de c tre executor a publica iei de vânzare i a ofertelor primite pân la acea dat .

Executorul va oferi spre vânzare imobilul, prin trei strig ri succesive, la intervale de timp care s permit op iuni i supralicit ri, pornind de la pre ul oferit care este mai mare decât cel la care s-a f cut evaluarea potrivit art. 500 alin. 2 sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest pre .

Dac imobilul este grevat de vreun drept de uzufruct, uz, abita ie sau servitute intabulate ulterior înscrierii vreunei ipoteci, la primul termen de vânzare strig rile vor începe de la pre ul cel mai mare oferit sau, în lips , de la cel fixat în publica ie, sc zut cu valoarea acestor drepturi socotit potrivit art. 500 alin. 4.

Dac din cauza existen ei drepturilor ar tate la alin. 3 nu s-a putut ob ine un pre suficient pentru acoperirea crean elor ipotecare înscrise anterior, socotite dup datele din cartea funciar , executorul judec toresc va relua în aceea i zi licita ia pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi; în acest caz, strig rile vor începe de la pre ul men ionat în publica ia de vânzare, f r sc derea ar tat în alin. 3.

În cazul în care nu este oferit nici pre ul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nou publica ie în condi iile art. 504 alin. 3. La acest termen licita ia va începe de la pre ul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dac nu se ob ine pre ul de începere a licita iei, la acela i termen bunul va fi vândut la cel mai mare pre oferit. Vânzarea se va putea face chiar dac se prezint o singur persoan care ofer pre ul de la care începe licita ia.

ART. 510

Executorul va declara adjudecatar persoana care, la termenul de licita ie, a oferit pre ul de vânzare potrivit dispozi iilor art. 509. La pre egal va fi preferat cel care are un drept de preem iune asupra bunului urm rit.

În toate cazurile, creditorii urm ritori sau intervenien i nu pot s adjudece bunurile oferite spre vânzare la un pre mai mic de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat.

ART. 511

Executorul va întocmi un proces-verbal despre desf urarea i rezultatul fiec rei licita ii. În procesul-verbal vor fi men iona i toi cei care au participat la licita ie, sumele oferite de fiecare participant, precum i adjudecatarul imobilului. Procesul-verbal va fi semnat de executor, creditor, debitor i de adjudecatar.

ART. 512

Adjudecatarul imobilului va depune pre ul la dispozi ia executorului judec toresc în termen de cel mult 30 de zile de la data vânz rii, înându-se seama de cau iunea depus în contul pre ului.

Când adjudecatar este un creditor, el poate depune crean a sa în contul pre ului, fiind obligat, dac este cazul, s depun diferen a de pre . Dac exist al i creditori care au un drept de preferin în condi iile art. 563 i 564, el va depune pân la concuren a pre ului de adjudecare i suma necesar pentru plata crean elor lor, în m sura în care acestea nu sunt acoperite prin diferen a de pre .

ART. 513

Dac adjudecatarul nu depune pre ul în termenul prev zut de art. 512 alin. 1, imobilul se va scoate din nou în vânzare în contul acestuia, el fiind obligat s pl teasc cheltuielile prilejuite de noua licita ie i eventuala diferen de pre . Adjudecatarul va putea s achite la termenul de licita ie pre ul oferit ini ial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licita ie.

Dac la noul termen de licita ie imobilul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat s pl teasc toate cheltuielile prilejuite de urm rirea imobilului.

Suma datorat potrivit alin. 1 i 2 de fostul adjudecatar se stabile te de executor prin procesul-verbal de licita ie, care constituie titlu executoriu. Aceast sum se va re ine cu prec dere din cau iunea depus .

ART. 514

Dup adjudecarea imobilului c tre unul dintre participan ii la licita ie, executorul, la cerere, va dispune restituirea cau iunilor depuse de ceilal i participan i, procedând, când este cazul, potrivit dispozi iilor art. 513 alin. 3.

ART. 515

La cererea adjudecatarului, executorul judec toresc, cu acordul creditorului, poate stabili plata pre ului în rate, num rul acestora, cuantumul i data scaden ei lor, precum i suma care se pl te te de îndat drept avans.

Sec iunea a IV-a

Actul de adjudecare

ART. 516

Dup plata integral a pre ului sau a avansului, prev zut la art. 515 i dup expirarea termenului de 15 zile prev zut la art. 401 alin. 1 lit. a), executorul, pe baza procesului-verbal de licita ie, va întocmi actul de adjudecare, care va cuprinde urm toarele men iuni:

- 1. denumirea i sediul organului de executare;*
- 2. numele i calitatea executorului;*

3. numrul i data procesului-verbal de licita ie;
4. numele i domiciliul sau, dup caz, denumirea i sediul debitorului i adjudecatarului;
5. pre ul la care s-a vândut i modalitatea de achitare în cazul în care vânzarea s-a f cut cu plata în rate;
6. men iunea, dac este cazul, c imobilul s-a vândut grevat de drepturile de uzufruct, uz, abita ie sau servitute, ori, dup caz, liber de aceste drepturi, în condi iile prev zute de art. 509 alin. 3 i 4;
7. datele de identificare a imobilului;
8. men iunea c actul de adjudecare este titlu de proprietate i c poate fi înscris în cartea funciar , precum i a faptului c , pentru adjudecare, constituie titlu executoriu împotriva debitorului, dac imobilul se afl în posesiunea acestuia din urm , sau împotriva oric rei persoane care are în posesiune ori de ine în fapt, f r niciun titlu, imobilul adjudecat;
9. men iunea c , pentru creditor, actul de adjudecare constituie titlu executoriu împotriva cump r torului care nu pl te te diferen a de pre , în cazul în care vânzarea s-a f cut cu plata pre ului în rate;
10. semn tura i tampila executorului, precum i semn tura adjudecatarului.

ART. 517

Un exemplar de pe actul de adjudecare se va preda dobânditorului spre a-i servi ca titlu de proprietate i pentru a fi înscris în cartea funciar .

În cazul în care imobilul a fost vândut cu plata pre ului în rate, executorul va înainta un exemplar al actului de adjudecare biroului de carte funciar pentru a înscrie în cartea funciar interdic ia de înstr inare i grevare a imobilului pân la plata integral a pre ului i a dobânzii corespunz toare.

Executorul va preda, totodat , un exemplar al actului de adjudecare creditorului urm ritor, care îi va servi ca titlu executoriu împotriva cump r torului, dac acesta nu pl te te diferen a de pre .

Sec iunea a V-a

Efectele adjudec rii

ART. 518

Prin actul de adjudecare proprietatea imobilului sau, dup caz, un alt drept real care a f cut obiectul urm ririi silit se transmite de la debitor la adjudecatar. De la această dat adjudecatarul are dreptul la fructe i venituri, datoreaz dobânziile pân la plata integral a pre ului i suport toate sarcinile imobilului.

Prin intabulare, adjudecatarul dob ânde te dreptul de a dispune de imobilul cump rat, potrivit regulilor de carte funciar .

De la data intabul rii imobilul r mâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de crean , creditorii putându- i realiza aceste drepturi numai din pre ul ob inut. Dac pre ul de adjudecare se pl te te în rate, sarcinile se sting la plata ultimei rate.

Ipotecile i celelalte sarcini reale, precum i drepturile reale intabulate dup notarea soma iei în cartea funciar se vor radia din oficiu, afar de acelea pentru care adjudecatarul ar conveni s fie men inute; de asemenea, vor fi radiate din oficiu drepturile reale intabulate ulterior înscrierii vreunei ipotecă, dac vânzarea s-a f cut în condi iile prev zute de art. 509 alin. 4, toate not rile f cute cu urm rirea silit , precum i interdic ia de înstr inare sau de grevare, dac exist , inclusiv promisiunea de a încheia un contract viitor, dac pân la întocmirea actului de adjudecare beneficiarul promisiunii nu i-a înscris în cartea funciar dreptul dobândit în temeiul contractului care a f cut obiectul acesteia.

Dac imobilul a fost cump rat cu plata pre ului în rate, cump r torul nu îl va putea înstr ina sau greva, f r încuviin area creditorilor urm ritori, înainte de plata integral a pre ului.

ART. 519

Loca iunea i celelalte acte juridice privitoare la imobil r mân în fiin sau, dup caz, înceteaz , potrivit legii.

Pl ile f cute înainte de scaden de c tre locatar sau alte persoane interesate sunt supuse dispozi iilor art. 498 alin. 3.

Sec iunea a VI-a

Dispozi ii speciale

ART. 520

Orice cerere de evic iune, total sau par ial , privind imobilul adjudecat este stins , dac imobilul adjudecat era înscris în cartea funciar i dac , de la data înregistr rii cererii de înscriere formulate de dobânditorul anterior al dreptului înscris în folosul ter ului adjudecatar, au trecut cel pu în 3 ani.

În cazul imobilelor înscrise pentru prima dat în cartea funciar , în temeiul actului de adjudecare, cererea de evic iune se va prescrie în termen de 3 ani de la data înscrierii actului de adjudecare în cartea funciar . Această prescrip ie curge i împotriva disp ru ilor, minorilor i persoanelor puse sub interdic ie.

ART. 521

În cazul în care cererea de evic iune este introdus înainte de împ r eala pre ului de adjudecare, instan a de executare, la solicitarea adjudecatarului, va putea s suspende, cu sau f r cau iune, împ r eala pre ului pân la judecarea definitiv a cererii de evic iune.

ART. 522

Dac a fost evins total sau par ial, adjudecatarul îl poate ac iona pe debitorul urm rit pentru a fi desp gubit.

În m sura în care nu se poate îndestula de la debitor, adjudecatarul îi poate ac iona pe creditorii care au încasat pre ul de adjudecare, în limita sumei încasate de ace tia.

ART. 523

În tot cursul execut rii silit asupra bunurilor imobile, debitorul sau alt persoan interesat poate ob ine desfiin area m surilor asigur torii sau de executare, consemnând la dispozi ia creditorului urm ritor întreaga valoare a crean ei, cu toate

accesoriile i cheltuielile de executare.

Dispozițiile art. 428 alin. 2-4 se aplică în mod corespunzător.

În cazul în care cererea este admisă, instanța, cu acordul debitorului, va dispune eliberarea sumei în mâinile creditorului.

ART. 524 - 561

Abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

CAP. 5

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executarea silită

ART. 562

Suma de bani realizată prin executarea silită se eliberează creditorului următor până la acoperirea integrală a drepturilor sale, iar suma rămasă disponibilă se predă debitorului.

ART. 563

În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor, executorul judecătoresc procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a) creanțele reprezentând cheltuieli de judecată, pentru măsuri asigurătorii sau de executare silită, pentru conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, precum și orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor;

b) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele convenite omerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întreținerea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

c) creanțele rezultând din obligația de întreținere, alocații pentru copii sau obligația de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

d) creanțele bugetare provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau amenzi;

h) creanțele reprezentând amenzi convenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i) alte creanțe.

În cazul creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

ART. 564

Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 563 alin. 1 lit. b).

ART. 565

Dobânzile și penalitățile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale vor urma ordinea de preferință a acestei creanțe.

ART. 566

În cazul în care unul dintre titlurile depuse de creditorii urmăritori conține obligația debitorului de a plăti o sumă de bani în mod periodic, iar bunurile rămase în patrimoniul debitorului după efectuarea executării sau veniturile sale nu asigură plata în viitor a ratelor datorate, executorul judecătoresc sau partea interesată va sesiza instanța în circumscripția căreia se face executarea. Instanța va stabili suma globală cu care creditorul va participa la distribuirea sumei realizate prin urmărirea. Încheierea se dă cu citarea părților și este supusă numai recursului.

Dacă debitorul a decedat și se constată că, în raport cu numărul moștenitorilor, locul unde acesta se găsește, modul în care s-a făcut împărțirea moștenirii sau cu alte asemenea împrejurări, plata în rate a creanțelor este greu de realizat, instanța poate, la cererea creditorului, să procedeze potrivit alin. 1, stabilind suma totală ce se cuvine creditorului, precum și suma pe care o va plăti fiecare moștenitor în parte.

ART. 567

Creanțele condiționale sau afectate de un termen suspensiv se vor plăti potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 563 și 564.

Dacă condiția este rezolutorie, nu se va putea elibera creditorului suma convenită decât dacă acesta va da o cauțiune sau va constitui o ipotecă în favoarea celor care ar trebui să se folosească de această sumă în cazul îndeplinirii condiției.

Dacă condiția este suspensivă, suma convenită creditorului va fi distribuită creditorilor care vin după acesta, dacă aceștia vor da o cauțiune sau vor constitui o ipotecă pentru a garanta restituirea sumei primite în caz de îndeplinire a condiției.

În cazul în care creditorii prevăzuți la alin. 2 și 3 nu dau o cauțiune sau nu constituie o ipotecă, suma se va consemna la Casa de Economii și Consemnațiuni până la îndeplinirea condiției rezolutorii sau suspensive.

ART. 568

Dacă creanța este afectată de un termen suspensiv, aceasta se va plăti chiar dacă termenul nu s-a împlinit. Când o astfel de creanță este fruct dobând, plata înainte de termen nu se va face decât dacă se scade dobânda convenită până la împlinirea termenului. Dacă însă creditorul nu este de acord să se facă scderea, partea sa se va consemna la Casa de Economii și Consemnațiuni, pentru a fi eliberată la împlinirea termenului.

ART. 569

Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare se poate face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data

depunerii sumei, când executorul va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea acesteia, cu citarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

În cazul valorificării bunurilor grevate de un drept de gaj ori ipotecă sau de alte drepturi reale dobândite după înscrierea vreunei garanții reale asupra acestor bunuri, despre care a luat cunoștință în condițiile art. 425 ori art. 500 alin. 3, executorul este obligat să încunoștințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost constituite aceste sarcini, pentru a participa la distribuția prețului.

În acest caz, titularii drepturilor de uzufruct, uz, abitație și servitute, stinse prin adjudecare, vor fi trecuți în ordinea înscrierii cu valoarea acestor drepturi înscrise în cartea funciară, iar dacă nu este înscris, cu valoarea determinată potrivit art. 500 alin. 4, care poate fi contestată în condițiile art. 570 alin. 2.

ART. 570

Despre eliberarea sau distribuția sumei rezultate din executare, executorul va întocmi de îndată un proces-verbal, care se va semnifica de persoanele interesate care sunt prezente.

Cel nemulțumit de modul stabilit pentru eliberarea sau distribuția sumei rezultate din executare poate cere executorului să consemneze obiecțiile sale în procesul-verbal, care poate fi contestat în termen de 3 zile. Contestația suspendă de drept eliberarea sau, după caz, distribuția. Judecata ei se face de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.

ART. 571

După întocmirea procesului-verbal prevăzut de art. 570 alin. 1 nici un creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuția sumelor rezultate din executarea silită.

CAP. 6

Predarea silită a bunurilor și executarea silită a altor obligații de a face sau de a nu face

Secțiunea I

Dispoziții comune

ART. 572

În cazul în care obligația debitorului prevăzută în titlul executoriu constă în lășarea posesiunii unui bun, în predarea unui bun ori a folosinței acestuia, în desființarea unei construcții, plantării sau a altei lucrări ori în îndeplinirea oricărei alte activități stabilite pentru realizarea drepturilor creditorului, iar debitorul nu execută de bunăvoie obligația să în termenul prevăzut în somație, executorul sau, după caz, creditorul, în raport cu împrejurările cauzei și natura obligației ce se execută, va proceda fie la executarea silită, fie va sesiza instanța de executare în vederea aplicării unei amenzi civile.

ART. 573

Dacă creditorul justifică o nevoie urgentă sau există pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărirea, preedintele instanței de executare va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, dat fără citarea părților, ca executarea silită a obligațiilor prevăzute la art. 572 să se facă de îndată, fără somație.

ART. 574

Dacă în titlul executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii lucrului în cazul imposibilității predării acestuia, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților.

Hotărârea este executorie și este supusă recursului. Suspendarea executării acestei hotărâri nu se va putea obține decât cu consemnarea sumei stabilite. Dispozițiile art. 428 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Pe baza cererii prevăzute la alin. 1 instanța va putea înființa măsuri asigurătorii.

Secțiunea a II-a

Predarea silită a bunurilor mobile

ART. 575

Dacă partea obligată să predea un bun mobil, determinat prin calitate și cantitate, nu-l îndeplinește obligația în termen de o zi de la primirea somației, predarea lui se va face prin executare silită.

ART. 576

În vederea executării silite a obligației prevăzute la art. 575, executorul judecătoresc va ridica bunul urmărit de la debitor sau de la persoana la care se află, punându-l pe creditor în drepturile sale, stabilite prin titlul executoriu.

ART. 577

Executorul judecătoresc va încheia, în condițiile art. 388, un proces-verbal despre îndeplinirea executării, stabilind totodată cheltuielile de executare pe care urmează să le plătească debitorul. Procesul-verbal constituie titlu executoriu în privința cheltuielilor de executare stabilite în sarcina debitorului.

Secțiunea a III-a

Predarea silită a bunurilor imobile

ART. 578

Dacă partea obligată să predea ori să predea un imobil nu-l îndeplinește această obligație în termen de 5 zile de la primirea somației, ea va fi îndepărtată prin executare silită, iar imobilul va fi predat celui îndreptățit.

ART. 579

În vederea executării silite a obligației prevăzute la art. 578, executorul judecătoresc va soma pe debitor să plătească de îndată imobilul, iar în caz de împotrivire, va elibera imobilul cu ajutorul forțelor publice, punând pe creditor în drepturile sale.

ART. 580

Dacă executarea privește un imobil în care se găsesc bunuri mobile ce nu formează obiectul executării și pe care debitorul nu le ridică singur, executorul va încredința aceste bunuri în posesia și păstrarea unui custode, pe cheltuielile debitorului.

ART. 580¹

Despre îndeplinirea executării potrivit prevederilor prezentei secțiuni executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal, dispozițiile art. 577 fiind aplicabile.

Secțiunea a IV-a

Executarea silită a altor obligații de a face sau a obligațiilor de a nu face

ART. 580²

Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea sornei, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuielile debitorului.

ART. 580³

(1) Dacă obligația de a face nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unei amenzi civile. Instanța sesizată de creditor poate obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 20 lei la 50 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

(2) Dacă în termen de 6 luni debitorul nu va executa obligația prevăzută în titlul executoriu, la cererea creditorului, instanța care a dispus obligarea debitorului la plata unei amenzi civile pe zi de întârziere în favoarea statului va fixa suma datorată statului cu acest titlu, prin încheierea irevocabilă, dată cu citarea părților, iar pentru acoperirea prejudiciilor cauzate prin neîndeplinirea obligației prevăzute de alin. 1, creditorul poate cere obligarea debitorului la daune-interese; în acest din urmă caz, dispozițiile art. 574 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Amendă civilă va putea fi anulat, în tot sau în parte, ori redus, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu sau, după caz, pentru alte motive temeinice, pe cale de contestație la executare.

(4) Încheierile date în condițiile prezentului articol sunt executorii și se comunică din oficiu, prin grija grefierului de edință, organelor fiscale competente în vederea executării silită, potrivit Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol nu se pot acorda daune cominatorii.

ART. 580⁴

Dispozițiile prevăzute în secțiunea de față sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul când titlul executoriu cuprinde o obligație de a nu face.

Creditorul va putea cere instanței de executare să fie autorizat, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să desfășoare el însuși sau prin alte persoane, dacă este cazul, pe socoteala debitorului, lucrările necesare de acesă împotriva obligației de a nu face.

ART. 580⁵

În cazurile prevăzute de art. 580² și 580⁴, dacă debitorul se opune la executarea obligației de către creditor, acesta va putea obține, prin intermediul executorului judecătoresc, concursul organelor de poliție, jandarmerie sau al altor agenți ai forțelor publice, după caz.

CARTEA a VI-a

Proceduri speciale

CAP. 1

Ordonanțe preedinciale

ART. 581

Instanța va putea să ordoneze măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar putea pierde prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executării.

Cererea de ordonanță preedincială se va introduce la instanța competentă și se pronunță asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precizie. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără sorne sau fără trecerea unui termen.

ART. 582

Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precizie, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței preedinciale se poate face contestație.

CAP. 2

Refacerea înscrisurilor i hot rârilor disp rute

ART. 583

Dosarele sau înscrisurile privitoare la o pricin în curs de judecat , disp rute în orice chip, se pot reface de îns i instan a investit cu judecarea pricinii.

Spre acest sfâr it, instan a va fixa termen, chiar din oficiu, citând p r ile, martorii i exper ii; va cere copii de pe înscrisurile ce i-au fost trimise de autorit i i de care p r ile s-au folosit sau de pe înscrisurile depuse de p r i, dispunând totodat s se scoat din registrele instan ei toate datele privitoare la înscrisurile ce se refac.

Copiile legalizate de pe înscrisurile disp rute ce se afl în st pânirea p r ilor, ori altor persoane sau autorit ilor pot folosi la refacerea dosarului.

Încheierea de refacere nu se va putea ataca decât o dat cu fondul.

Înscrisurile astfel ref cute in locul originalelor, pân la g sirea acestora.

ART. 584

Dac dosarul sau înscrisurile disp rute priveau o pricin în care se pronun ase o hot râre de c tre prima instan i împotriva creia se f cuse apel, această hot râre se va reface dup cel de-al doilea exemplar al hot rârii p strat de prima instan ; iar dac i acel exemplar ar fi disp rut, vor putea folosi la refacere copiile legalizate de pe hot râre, ce s-au încredin at p r ilor sau altor persoane.

În acest scop, instan a va putea dispune s se fac , din oficiu, publica ii într-un ziar mai r spândit, cu ar tarea ca orice posesor al unei copii de pe hot râre s o depun la grefa instan ei care a ordonat publica ia.

Dac hot rârea nu se poate reface pe calea ar tat la alin. 1 i 2, se va trece la refacerea ei de c tre instan a de apel, potrivit dispozi iilor art. 583.

Dac dosarul, inclusiv hot rârea, nu se poate reface nici potrivit alin. 3, instan a de apel va judeca din nou pricina în fond. Pentru judecata din nou a cauzei, p r ile sunt obligate s fac dovada c între ele a existat litigiul ce face obiectul rejudec rii i c acesta a fost solu ionat prin hot râre judec toresc . Dovada se va face cu orice înscrisuri sau extrase din registrele ori din alte eviden e ale instan ei judec tore ti sau ale altor autorit i.

ART. 585

Instan a care a pronun at hot rârea disp rut va proceda în toate cazurile la refacerea acestora potrivit dispozi iilor art. 583 i 584.

Dac în cursul judec ii a fost g sit hot rârea disp rut , cererea va fi respins .

De asemenea, dac ulterior judec ii hot rârea disp rut a fost g sit , hot rârea ref cut potrivit dispozi iilor ar tate la alin. 1 va fi anulat de c tre instan a care a pronun at-o.

CAP. 3

Despre oferte de plat i consemna ii

ART. 586

Când debitorul va voi s pl teasc aceea ce e dator i creditorul nu va voi s primeasc plata, debitorul e în drept a face ofert real i a consemna ce e dator.

ART. 587

Spre acest sfâr it el va face creditorului, prin mijlocirea unui executor judec toresc de lâng instan a domiciliului acestuia sau a domiciliului ales, o soma ie, ca s primeasc valoarea datorat .

În acea soma ie se va ar ta ziua, ora i locul, când i unde suma sau obiectul oferit are s -i fie predat.

ART. 588

Dac creditorul nu voie te s se prezinte sau s primeasc suma sau obiectul oferit, executorul judec toresc va încheia proces-verbal i va ar ta dac creditorul a isc lit ori n-a putut sau n-a voit s isc leasc .

Debitorul, în acest caz, va putea, spre a se libera, s consemneze suma sau bunul oferit la Casa de Economii i Consemna iuni C.E.C. - S.A. sau, dup caz, la o unitate specializat , iar recipisa se va depune la executorul judec toresc de pe lâng instan a domiciliului creditorului.

ART. 589

Cererea ce s-ar putea face înaintea judec toriei, sau pentru ca s se înt reasc , sau pentru ca s se anuleze aceste oferte i consemna ii, se va face prin osebit peti ie, dup regulile stabilite pentru cererea principal .

ART. 590

Se vor aplica celelalte rânduieli ale Codului civil, privitoare la ofertele de plat i la consemna ii, cuprinse în art. 1114 - 1121 inclusiv, afar de alin. 8 din art. 1115 i alin. 3 i 4 din art. 1116.

CAP. 4

M surile asigur torii

Sec iunea I

Sechestrul asigur tor

ART. 591

Creditorul care nu are titlu executoriu, dar a c rui crean este constatat prin act scris i este exigibil , poate solicita înfiin area unui sechestrul asigur tor asupra bunurilor mobile i imobile ale debitorului, dac dovede te c a intentat ac iune. El poate fi obligat la plata unei cau iuni în quantumul fixat de c tre instan .

Acela i drept îl are i creditorul a c rui crean nu este constatat în scris, dac dovede te c a intentat ac iune i depune, o

dat cu cererea de sechestr, o cau iune de jum tate din valoarea reclamat .

Instan a poate încuviin a sechestrul asigur tor chiar dac crean a nu este exigibil , în cazurile în care debitorul a mic orat prin fapta sa asigur rile date creditorului sau nu a dat asigur rile promise ori atunci când este pericol ca debitorul s se sustrag de la urm rire sau s - i ascund ori s - i risipeasc averea. În aceste cazuri, creditorul trebuie s dovedeasc îndeplinirea celorlalte condi ii prev zute de alin. 1 i s depun o cau iune al c rei cuantum va fi fixat de c tre instan .

ART. 592

Cererea de sechestr asigur tor se adreseaz instan ei care judec procesul.

Instan a va decide de urgen , în camera de consiliu, f r citarea p r ilor, prin încheiere executorie, fixând totodat , dac este cazul, cuantumul cau iunii i termenul în untrul c ruia urmeaz s fie depus aceasta. Încheierea este supus numai recursului, în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul se judec de urgen i cu prec dere, cu citarea în termen scurt a p r ilor.

Dispozi iile art. 581 alin. 3 privitoare la pronun area i redactarea hot rării se aplic atât la solu ionarea cererii, cât i la judecarea recursului.

Nedepunerea cau iunii în termenul fixat de instan atrage desfiin area de drept a sechestrului. Aceasta se constat prin încheiere irevocabil , dat f r citarea p r ilor.

ART. 593

M sura sechestrului asigur tor se aduce la îndeplinire de c tre executorul judec toresc, potrivit regulilor privitoare la executarea silit , care se aplic în mod corespunz tor.

În cazul bunurilor mobile, executorul va aplica sechestrul asupra bunurilor urm ribile numai în m sura necesar realiz rii crean ei.

Sechestrul asigur tor pus asupra unui imobil se va înscrie de îndat în cartea funciar . Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, dup înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv.

Împotriva modului de aducere la îndeplinire a m surii sechestrului cel interesat va putea face contesta ie.

ART. 594

Dac debitorul va da, în toate cazurile, garan ie îndestul toare, instan a va putea ridica, la cererea debitorului, sechestrul asigur tor. Cererea se solu ioneaz în camera de consiliu, de urgen i cu citarea în termen scurt a p r ilor, prin încheiere supus numai recursului în termen de 5 zile de la pronun are. Recursul se judec de urgen i cu prec dere. Dispozi iile art. 592 alin. 3 se aplic în mod corespunz tor.

ART. 595

În cazul în care cererea principal , în temeiul c reia a fost încuviin at m sura asigur torie, a fost anulat , respins sau perimat prin hot râre irevocabil , ori dac cel care a f cut-o a renun at la judecarea acesteia, debitorul poate cere ridicarea m surii de c tre instan a care a încuviin at-o. Asupra cererii instan a se pronun prin încheiere irevocabil , dat f r citarea p r ilor. Dispozi iile art. 593 se aplic în mod corespunz tor.

ART. 596

Valorificarea bunurilor sechestrate nu se va putea face decât dup ce creditorul a ob inut titlul executoriu.

Sec iunea a II-a

Poprirea asigur torie

ART. 597

Poprirea asigur torie se poate înfiin a asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporabile urm ribile datorate debitorului de o a treia persoan sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, în condi iile stabilite de art. 591.

Dispozi iile art. 592 - 595 se aplic în mod corespunz tor.

Sec iunea a III-a

Sechestrul judiciar

ART. 598

Ori de câte ori exist un proces asupra propriet ii sau altui drept real principal, asupra posesiunii unui bun mobil sau imobil, ori asupra folosin ei sau administr rii unui bun proprietate comun , instan a competent pentru judecarea cererii principale va putea s încuviin eze, la cererea celui interesat, punerea sub sechestr judiciar a bunului, dac această m sur este necesar pentru conservarea dreptului respectiv.

ART. 599

Se va putea, de asemenea, încuviin a sechestrul judiciar, chiar f r a exista proces:

1. asupra unui bun pe care debitorul îl ofer pentru liberarea sa;
2. asupra unui bun cu privire la care cel interesat are motive temeinice s se team c va fi sustras, distrus ori alterat de posesorul s u actual;
3. asupra unor bunuri mobile care alc tuiesc garan ia creditorului, când acesta învedereaz insolvabilitatea debitorului s u ori când are motive temeinice s b nuieasc c debitorul va fugi ori s se team de sustrageri sau deterior ri.

În aceste cazuri, competent este instan a în circumscrip ia c reia se afl bunul.

ART. 600

Cererea de sechestr judiciar se judec de urgen , cu citarea p r ilor. În caz de admitere, instan a va putea s oblige pe reclamant la darea unei cau iuni, iar în cazul bunurilor imobile se va proceda potrivit art. 593 alin. 3. Încheierea este supus numai recursului, în termen de 5 zile de la pronun are. Dispozi iile art. 592 alin. 3 se aplic în mod corespunz tor.

Paza bunului sechestrat va fi încredin at persoanei desemnate de p r i de comun acord, iar în caz de neîn elegere, unei

persoane desemnate de instanță, care va putea fi chiar de înțeles din torul bunului. În acest scop, executorul judecătoresc se va deplasa la locul situării bunului ce urmează să fie pus sub sechestru și-l va da în primire, pe bază de proces-verbal, administratorului-sechestru. Un exemplar al procesului-verbal va fi înaintat instanței care a încredințat măsura.

Administratorul-sechestru va putea face toate actele de conservare și administrare, va încasa orice venituri și sume datorate și va putea plăti datoriile cu caracter curent, precum și cele constatate prin titlu executoriu. De asemenea, el va putea sta în judecată în numele părților litigante cu privire la bunul pus sub sechestru, dar numai cu autorizarea prealabilă a instanței care l-a numit.

Dacă administratorul-sechestru a fost numit o altă persoană decât de înțeles din torul, instanța va fixa, pentru activitatea depusă, o sumă drept remunerație, stabilind totodată modalitățile de plată.

ART. 601

În cazuri urgente, președintele instanței va putea numi, prin încheiere irevocabilă dată fără citarea părților, un administrator provizoriu până la soluționarea cererii de sechestru judiciar.

CAP. 5

Deliberările consiliului de familie

ART. 602 - 606

Abrogate prin Decretul nr. 32/1954.

CAP. 6

Divorțul

ART. 607

Cererea de divorț este de competența instanței în circumscripția căreia se află cel din urmă domiciliu comun al soților. Dacă soții nu au avut domiciliu comun sau dacă nici unul din soți nu mai locuiește în circumscripția instanței în care se află cel din urmă domiciliu comun, instanța competentă este aceea în circumscripția căreia își are domiciliul pârâtul, iar când pârâtul nu are domiciliu în țară, este competentă instanța în circumscripția căreia își are domiciliul reclamantului.

ART. 608

Soțul pârât poate să facă și el cerere de divorț, cel mai târziu până la prima zi de înfrângere, în edin public, pentru faptele petrecute înainte de această dată. Pentru faptele petrecute după această dată, pârâtul va putea face cerere până la începerea dezbaterilor asupra fondului, în cererea reclamantului.

Cererea pârâtului se va face la aceeași instanță și se va judeca împreună cu cererea reclamantului.

ART. 609

În cazul când motivele divorțului s-au ivit după începerea dezbaterilor la prima instanță și în timp ce judecata primei cereri se află în apel, cererea pârâtului va fi făcută direct la instanța investită cu judecarea apelului.

ART. 610

Neintroducerea cererii în termenele arătate în articolele de mai sus atrage decăderea pentru soțul pârât din dreptul de a cere divorțul, afară de cazul când cererea reclamantului a fost respinsă și motivele divorțului s-au ivit în urmă.

ART. 611

Cererea de pensie de întreținere se va face la judecătoria investită cu cererea de divorț, chiar dacă între timp s-au ivit schimbări cu privire la domiciliul părților.

ART. 612

Cererea de divorț va cuprinde, pe lângă cele prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, numele copiilor minori nescuși din căsătorie sau care se bucură de situația legală a copiilor nescuși din căsătorie.

Dacă nu sunt copii minori, se va face arătare despre aceasta.

La cerere, se va alătura un extract de căsătorie și câte un extract de naștere al copiilor minori.

Cererea de divorț, împreună cu înscrisurile doveditoare, se va prezenta personal de către reclamant președintelui judecătoriei.

Pârâtul nu este înțeles să facă întâmpinare.

Interogatoriul nu poate fi cerut pentru dovedirea motivelor de divorț.

ART. 613

Președintele instanței, primind cererea de divorț, va da reclamantului sfaturi de împăcare și, în cazul în care acesta stăruie în cererea sa, va fixa termen pentru judecarea cauzei.

ART. 613¹

În cazul în care cererea de divorț se întemeiază pe acordul părților, ea va fi semnată de ambii soți. Atunci când este cazul, în acțiunea de divorț, soții vor stabili modalitățile în care au convenit să fie soluționate cererile accesorii divorțului.

Primind cererea de divorț formulată în condițiile alin. 1, președintele instanței va verifica existența consimțământului soților, după care, va fixa un termen de două luni în edin public. La termenul de judecată, instanța va verifica dacă soții stăruie în desfășurarea căsătoriei pe baza acordului lor și, în caz afirmativ, va trece la judecarea cererii, fără a administra probe cu privire la motivele de divorț.

Pentru soluționarea cererilor accesorii privind numele pe care soții îl vor purta după divorț, pensia de întreținere și atribuirea locuinței, instanța va putea dispune, atunci când consideră necesar, administrarea probelor prevăzute de lege.

ART. 613²

Instanța poate lua, pe tot timpul procesului, prin ordonanță președintească, măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, la obligația de întreținere, la alocația pentru copii și la folosirea locuinței.

ART. 614

În fața instanțelor de fond, părțile se vor înfrânge și în persoană, afară numai dacă unul dintre soți execută o pedeapsă privativă de libertate, este împiedicat de o boală gravă, este pus sub interdicție sau are reședința în străinătate; în aceste cazuri, părțile se vor

putea înființa prin mandat.

ART. 615

Cererea de divorț se judecă în edin public. Instanța va putea să dispună îns judecarea în camera de consiliu, dacă va aprecia că prin aceasta s-ar asigura o mai bună judecare sau administrare a probelor.

În toate cazurile hotărârea se pronunță în edin public.

ART. 616

Dacă la termenul de judecată, în prim instanță, reclamantul lipsește nejustificat și se înființează numai pârâtul, cererea va fi respinsă ca nesus înut.

ART. 616¹

Dacă procedura de chemare a soțului pârât a fost îndeplinită prin afliare, iar acesta nu s-a prezentat la primul termen de judecată, instanța va cere dovezi sau va dispune cercetări pentru a verifica dacă pârâtul îi are domiciliul la locul indicat în cerere și, dacă constată că nu domiciliază acolo, va dispune citarea lui la domiciliul său, precum și, dacă este cazul, la locul său de muncă.

ART. 617

Instanța poate să pronunțe divorțul împotriva ambilor soți, chiar atunci când numai unul din ei a făcut cerere, dacă din dovezile administrate reiese vina amândurora.

Hotărârea prin care se pronunță divorțul nu se va motiva, dacă ambele părți solicită instanței aceasta.

În cazurile prevăzute de art. 38 alin. 2 din Codul familiei, instanța va dispune desfacerea căsătoriei fără pronunțarea divorțului din vina unuia sau a ambilor soți.

ART. 618

Reclamantul poate renunța la cerere în tot cursul judecării înaintea instanțelor de fond, chiar dacă pârâtul se împotrivesc. Renunțarea reclamantului nu are nici o înrăurire asupra cererii făcute de pârât.

Acțiunea de divorț se va stinge prin împăcare sau ilor în orice fază a procesului, chiar dacă intervine în instanța de apel sau de recurs iar apelul ori recursul nu sunt timbrate conform legii.

Reclamantul însăși va putea porni o cerere nouă pentru fapte petrecute după împăcare, și în acest caz el se va putea folosi și de faptele vechi.

ART. 619

Termenul de apel, precum și cel de recurs este de 30 de zile și curge de la comunicarea hotărârii.

Apelul sau u, după caz, recursul reclamantului împotriva hotărârii prin care s-a respins cererea va fi respins ca nesus înut, dacă la judecată se prezintă numai pârâtul.

Apelul sau recursul pârâtului va fi judecat chiar dacă se înființează numai reclamantul.

Hotărârea care se pronunță în condițiile art. 613¹ alin. 1 este definitivă și irevocabilă în ce privește divorțul.

Hotărârea dată în materie de divorț nu este supusă revizuirii.

CAP. 7

Proceduri relative la deschiderea unei succesiuni*)

*) Procedura succesorală notarială este reglementată prin Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995.

ART. 620 - 642

Abrogate prin Decretul nr. 40/1953 privitor la procedura succesorală notarială.

ART. 643 - 673

Abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

CAP. 7¹

Procedura împărțirii judiciare

ART. 673¹

Judecarea oricărei cereri de împărțire a bunurilor privind bunuri asupra cărora părțile au un drept de proprietate comună se face cu procedura prevăzută în capitolul de față, în afara cazurilor în care legea stabilește o altă procedură.

ART. 673²

Reclamantul este obligat să arate în cerere persoanele între care urmează a avea loc împărțirea, titlul pe baza căruia se cere împărțirea, toate bunurile supuse împărțirii, evaluarea lor, locul unde acestea se află, precum și persoana care le deține sau le administrează.

ART. 673³

La prima zi de înființare, dacă părțile sunt prezente, instanța le va cere declarații cu privire la fiecare dintre bunurile supuse împărțirii și va lua act, când este cazul, de recunoașterea și acordul lor cu privire la existența bunurilor, locul unde se află și valoarea acestora.

ART. 673⁴

În tot cursul procesului instanța va stăruia ca părțile să împartă bunurile prin bună învoială.

Dacă părțile ajung la o înțelegere cu privire la împărțirea bunurilor, instanța va hotărâi potrivit învoielii lor. Împărțirea se poate face prin bună învoială și dacă printre cei interesați se află minori sau persoane puse sub interdicție, însă numai cu încuviințarea prealabilă a autorității tutelare, precum și, dacă este cazul, a ocrotitorului legal.

În cazul în care în alegerea privește împărțirea numai a anumitor bunuri, instanța va lua act de această învoială și va pronunța o hotărâre parțială, continuând procesul pentru celelalte bunuri.

Dispozițiile art. 271 - 273 sunt aplicabile.

ART. 673⁵

Dacă părțile nu se învoiesc, instanța va stabili bunurile supuse împărțirii, calitatea de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecăruia și creanțele nescute din starea de proprietate comună pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se împarte o moștenire, instanța va mai stabili datoriile transmise prin moștenire, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, precum și sarcinile moștenirii.

Instanța va face împărțirea reală în natură. În temeiul celor stabilite potrivit alin. 1, ea procedează la formarea loturilor și la atribuirea lor. În cazul în care loturile nu sunt egale în valoare, ele se întregesc printr-o sumă de bani.

ART. 673⁶

Dacă pentru formarea loturilor sunt necesare operații de măsurare, evaluare și altele asemenea, pentru care instanța nu are date suficiente, ea va da o încheiere prin care va stabili elementele arătate la art. 673⁵ alin. 1, întocmind în mod corespunzător minuta prevăzută de art. 258. Prin aceeași încheiere instanța va dispune efectuarea unei expertize pentru formarea loturilor.

Raportul de expertiză va arăta evaluarea și criteriile avute în vedere la stabilirea acesteia, va indica dacă bunurile pot fi comod partajabile în natură și în ce mod anume, propunând loturile ce urmează să fie atribuite.

ART. 673⁷

În cazul în care, după pronunțarea încheierii prevăzute de art. 673⁶ alin. 1, dar mai înainte de pronunțarea hotărârii de împărțire reală, se constată că există și alți coproprietari sau că au fost omise unele bunuri care trebuiau supuse împărțirii, fie că, privitor la acești coproprietari sau la acele bunuri, s-a fi avut loc o dezbatere contradictorie, instanța va putea da o nouă încheiere, care va cuprinde, după caz, și coproprietarii sau bunurile omise. În aceleași condiții instanța poate, cu consimțământul tuturor coproprietarilor, scoate un bun care a fost cuprins din eroare în masa de împărțire.

ART. 673⁸

Încheierile prevăzute la art. 673⁶ alin. 1 și art. 673⁷ pot fi atacate cu apel sau, după caz, cu recurs odată cu fondul, fiind supuse acelorași condiții de atac ca și hotărârile date asupra fondului procesului.

ART. 673⁹

La formarea și atribuirea loturilor, instanța va ine seama, după caz, și de acordul părților, mărimea cotei-părți ce se cuvine fiecărei ori masa bunurilor de împărțire, natura bunurilor, domiciliul și ocupația părților, faptul că unii dintre coproprietari, înainte de a se cere împărțirea, au făcut construcții, îmbunătățiri cu acordul coproprietarilor sau altele asemenea.

ART. 673¹⁰

În cazul în care împărțirea reală în natură a unui bun nu este posibilă sau ar cauza o scdere importantă a valorii acestuia ori i-ar modifica în mod substanțial destinația economică, la cererea unuia dintre coproprietari, instanța, prin încheiere, îi poate atribui provizoriu întregul bun. Dacă mai mulți coproprietari cer să li se atribuie bunul, instanța va ine seama de criteriile prevăzute la art. 673⁹. Prin încheiere ea va stabili și termenul în care coproprietarul căruia i s-a atribuit provizoriu bunul este obligat să depună sumele ce reprezintă cotele-părți convenite celorlalți coproprietari.

Dacă coproprietarul căruia i s-a atribuit provizoriu bunul depune, în termenul stabilit, sumele convenite celorlalți coproprietari, instanța, prin hotărârile asupra fondului procesului, îi va atribui bunul.

În cazul în care coproprietarul nu depune în termen sumele convenite celorlalți coproprietari, instanța va putea atribui bunul altui coproprietar, în condițiile prezentului articol.

La cererea unuia dintre coproprietari instanța, înănd seama de împrejurările cauzei, pentru motive temeinice, va putea și-i atribui bunul direct prin hotărârile asupra fondului procesului, stabilind totodată sumele ce se cuvin celorlalți coproprietari și termenul în care este obligat să le plătească.

ART. 673¹¹

În cazul în care nici unul dintre coproprietari nu cere atribuirea bunului ori, deși acesta a fost atribuit provizoriu, nu s-au depus, în termenul stabilit, sumele convenite celorlalți coproprietari, instanța, prin încheiere, va dispune vânzarea bunului, stabilind totodată dacă vânzarea se va face de către părți prin bun învoial ori de către executorul judecătoresc.

Dacă s-a dispus că vânzarea bunului să se facă de părți prin bun învoial, instanța va stabili și termenul în care aceasta va fi efectuată. Termenul nu poate fi mai mare de 6 luni. La împlinirea termenului părțile vor prezenta instanței dovada vânzării.

În cazul în care vânzarea prin bun învoial nu se realizează în termenul prevăzută de alin. 2, instanța, prin încheiere, va dispune ca vânzarea să fie efectuată de executorul judecătoresc.

Încheierile prevăzute în prezentul articol pot fi atacate separat cu apel. Dacă nu au fost astfel atacate, aceste încheieri nu mai pot fi supuse apelului odată cu hotărârile asupra fondului procesului.

ART. 673¹²

După rămânerea irevocabilă a încheierii prin care s-a dispus vânzarea bunului de către executorul judecătoresc, acesta va proceda la efectuarea vânzării la licitație publică.

Executorul va fixa termenul de licitație, care nu va putea depăși 30 de zile pentru bunurile mobile și 60 de zile pentru bunurile imobile, socotite de la data primirii încheierii, și va înștiința coproprietarii despre data, ora și locul vânzării.

Pentru termenul de licitație a bunurilor mobile executorul va întocmi și va afișa publică la de vânzare cu cel puțin în 5 zile înainte de acel termen.

În cazul vânzării unui bun imobil, executorul va întocmi și va afișa publică la de vânzare cu cel puțin în 30 de zile înainte de termenul de licitație.

Coproprietarii pot conveni ca vânzarea bunurilor să se facă la orice preț oferit de participanții la licitație.

Dispozițiile prezentului articol se completează în mod corespunzător cu dispozițiile capitolelor II, III și IV din Cartea a V-a privind vânzarea la licitație a bunurilor mobile și imobile.

ART. 673¹³

La cererea unuia dintre părți instanța poate proceda la împărțirea reală a bunurilor pentru care nu a dispus vânzarea potrivit art. 673¹¹.

ART. 673¹⁴

În toate cazurile, asupra cererii de împărțire instanța se va pronunța prin hotărâre.

Sumele depuse de unul dintre coproprietari pentru ceilalți, precum și cele rezultate din vânzare vor fi împărțite de instanță potrivit dreptului fiecărui coproprietar.

În cazul în care împărțirea nu se poate realiza în nici una dintre modalitățile prevăzute de lege, instanța va hotărî închiderea dosarului.

CAP. 8

Cererile privitoare la posesiune

ART. 674

Cererile privitoare la posesiune vor fi admise numai dacă :

1. nu a trecut un an de la tulburare sau deposedare;
2. reclamantul dovedește că, înainte de această dată, el a posedat cel puțin în un an;
3. posesiunea lui întrunește condițiile cerute de art. 1846 și 1847 din Codul civil.

În cazul când deposedarea sau tulburarea s-a făcut prin violență, reclamantul este scutit de a face dovada cerute la punctele 2 și 3 din acest articol.

Cererile posesorii se judecă de urgență și cu precădere.

Întâmpinarea nu este obligatorie.

ART. 675

Asemenea cereri se pot face și pentru ocrotirea servitutiilor continue și aparente.

ART. 676

Cererile posesorii pot fi făcute și de cel care deține lucrul în interesul său propriu, în temeiul unui contract încheiat cu posesorul, afară numai dacă tulburătorul nu este cel pentru care el deține.

CAP. 9

Despărțirea averilor dintre bărbat și femeie

ART. 677 - 686

Abrogate prin Decretul nr. 32/1954.

CAP. 10

Despre interdicție*)

*) Decretul nr. 32/1954, modificat prin Legea nr. 4/1956, cuprinde în art. 30 - 35 procedura interdicției.

ART. 687 - 691

Abrogate prin Decretul nr. 32/1954.

CAP. 11

Cesiunea bunurilor

ART. 692 - 697

Abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

CAP. 12

Convențiile matrimoniale

ART. 698 - 709

Abrogate prin Decretul nr. 32/1954.

CAP. 13*)

Transcrierea actelor de schimbare și urmărirea proprietății și despre înscrierea privilegiilor, ipotecilor și amanetelor

*) Conform art. 104 din Titlul VI - Garanții reale mobiliare - din Legea nr. 99/1999, dispozițiile cap. 13 (art. 710 - 720) din Cartea a VI-a nu sunt aplicabile pentru garanțiile reale mobiliare.

Conform art. 72 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, la data finalizării lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ, prevederile art. 710 - 720 din Codul de procedură civilă și încetează aplicabilitatea, pentru județul respectiv. În același articol se prevede că după definitivarea cadastrului la nivelul întregii țări se abrogă art. 710 - 720 din Codul de procedură civilă.

ART. 710*)

Se va ține la fiecare judecătorie un registru de transcrierea de schimbare sau schimbarea proprietăților, un alt registru de înscrierea privilegiilor și ipotecilor, un alt registru pentru transcrierea comandamentelor și o mapă în care se va păstra un exemplar al actelor de amanet.

**) Dispozițiile privind publicitatea amanetului din art. 710 au fost abrogate prin art. 105 din Titlul VI - Garanții reale mobiliare - din Legea nr. 99/1999.*

ART. 711

Se vor transcrie în registrul de transcriere al judecătoriei unde este așezat bunul imobil:

1. toate actele de înstrăinare a proprietăților imobiliare sau a drepturilor reale ce se pot ipoteca;
2. toate actele prin care se renunță la aceste drepturi;
3. toate actele prin care se constituie o servitute, un drept de uzufruct, de uz sau de locuință;
4. toate actele prin care se renunță la aceste drepturi;
5. tranzacțiile asupra drepturilor reale;
6. ordonanțele de adjudecare;
7. hotărârile date în materie de expropriere pentru utilitate publică;
8. cesiunile pe venituri pe un timp mai mare de doi ani;
9. extracte de pe contractele de arendă sau închiriere pe un timp mai lung de trei ani.

La actele arătate în alin. 1, 2, 3 și 4, de vor fi autentificate tot la judecătoria situată la imobilul, transcrierea se va face numai în extras.

ART. 712

Până la transcriere, drepturile rezultând din actele menționate în articolul de mai sus nu se vor opune celor de al treilea, care au drepturi asupra bunului imobil chiar dacă au cunoștință de existența actelor de mai sus.

Se exceptează bineînțeles cazurile de viclenie.

ART. 713*)

Se vor transcrie în extract în registrul de urmărire:

1. comandamentele prealabile;
2. urmăririle de venituri.

**) Dispozițiile privind publicitatea amanetului din art. 713 au fost abrogate prin art. 105 din Titlul VI - Garanții reale mobiliare - din Legea nr. 99/1999.*

ART. 714

Cererile de transcriere se vor face la greșă judecătoriei de partea interesatului, chiar pe baza unor titluri sub semnătură privată.

ART. 715

Înscrierea privilegiilor și ipotecilor se va face în registrul judecătoriei unde se află situat bunul imobil, potrivit rânduielilor arătate în codicele civil.

În caz când actul de înscriere se cere este autentificat tot la judecătoria situată la imobilul, se va înscrie în registru numai ordonanța de înscriere.

ART. 716

Când se va încuviința înscrierea actului de privilegiu sau ipotecă, se va face cercetare în registrul de înscriere, transcriere și urmărire, de un judecător, asistat de greșier, spre a se vedea dacă există diferite alte sarcini sau drepturi asupra aceluși bun.

Vorbire despre aceste cercetări se va face în actul de înscrierea ipotecii sau privilegiului.

Partea poate renunța la cercetarea în registre.

ART. 717

Pe actul original, pe lângă certificarea datei și numărului de ordine cerute de art. 1782 din codicele civil, se va transcrie și ordonanța de înscriere, a cămă s-a trecut în registrul de înscriere.

ART. 718

Aceleași formalități de înscriere se vor urma când pe baza art. 1814 din codicele civil o ipotecă se va muta de pe un bun pe altul.

Vorbire despre această mutare se va face pe marginea primei înscrisuri.

ART. 719

În mapa prevăzută de art. 711 se va păstra câte un exemplar de pe toate actele prin care se constituie un amanet, potrivit art. 1685 și următoarele din Codul civil, după cererea părții interesate.

ART. 720

Toate exemplarele actelor juridice depuse și strânse în mape se vor lega în fiecare an în volum.

CAP. 14

Dispoziții privind soluționarea litigiilor în materie comercială

ART. 720¹

În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a

punctului de vedere al fiecărui participant.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care pârâtul nu a dat curs convocării, prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.

ART. 720²

În procesele și cererile în materie comercială părțile sau reprezentanții lor pot fi asistați de experți ori de alți specialiști.

ART. 720³

Cererea de chemare în judecată va cuprinde:

- numele, domiciliul sau reședința părților, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar;
- numele și calitatea celui care angajează partea și ale celui care o reprezintă în litigiu, anexându-se dovada calității;
- obiectul și valoarea cererii, precum și calculul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare;
- motivele de fapt și de drept, precum și probele pe care se întemeiază cererea;
- semnătura părții sau a reprezentantului acesteia, după caz.

La cererea de chemare în judecată se vor anexa copii certificate de pe toate înscrisurile pe care reclamantul își întemeiază pretențiile, menționându-se care dintre aceste înscrisuri au fost comunicate în condițiile prevăzute de art. 720¹ alin. 2.

ART. 720⁴

La primirea cererii de chemare în judecată potrivit art. 114, când este cazul, reclamantului i se va pune în vedere să depună orice act invocat în susținerea cererii, care nu a fost comunicat pârâtului la convocarea pentru conciliere.

Pârâtul va fi citat cu mențiunea că este obligat să depună întâmpinare la dosarul cauzei cu cel puțin în 5 zile înainte de termenul de judecată, iar în procesele urgente, cu cel puțin în 3 zile. Întâmpinarea va avea cuprinsul prevăzut de art. 115, menționându-se și datele arătate la art. 720³ alin. 1 lit. a) și b).

Judecătorii vor verifica efectuarea procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen și, când este cazul, vor lua măsurile de refacere a acestor proceduri, precum și pentru folosirea altor mijloace ce pot asigura în timp util pentru înfruntarea la termen.

Încheierea privind luarea măsurilor prevăzute de art. 114¹ alin. 6, în cazul proceselor și cererilor în materie comercială, poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă a fost dată cu citarea părților, și de la comunicare, dacă a fost dată fără citarea lor.

ART. 720⁵

Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională. În cazul litigiilor prevăzute de art. 720¹ nu este necesară o altă încercare de conciliere.

Cererea reconvențională trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată și va fi introdusă în cadrul termenului prevăzut pentru depunerea întâmpinării.

În cazul în care pârâtul a introdus cerere reconvențională, reclamantul va depune întâmpinare până la prima zi de înfruntare. La cererea părții interesate, instanța, ținând seama de complexitatea cauzei, poate fixa un termen scurt pentru completarea întâmpinării, precum și pentru studierea acesteia de către pârât.

ART. 720⁶

Procesele și cererile în materie comercială se judecă cu precizie. Instanța este datorată să asigure, potrivit legii, realizarea drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, precum și desfășurarea cu celeritate a procesului.

Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata, chiar și asupra fondului, poate continua în edin public sau în camera de consiliu, în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștință părților. La aceste termene instanța poate stabili, pentru parte sau pentru cel care o reprezintă, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea dovezilor cu înscrisuri, relații scrise, răspunsul scris la interogatoriul comunicat potrivit art. 222, asistarea și concursul la efectuarea în termen a expertizelor, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

Pentru motive temeinice, alte termene se vor acorda numai în cazul în care judecata nu poate continua potrivit alin. 2.

ART. 720⁷

În cursul judecării asupra fondului procesului, instanța va stabili pentru soluționarea lui, în tot sau în parte, prin în alegerea părților. În alegerea se constată prin hotărâre irevocabilă și executorie.

ART. 720⁸

Hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii. Exercițarea apelului nu suspendă de drept executarea.

ART. 720⁹

Pentru hotărârea judecătorească dată în materie comercială, care se aduce la îndeplinire prin executare silită, hotărârea, purtând mențiunea că este irevocabilă, constituie titlu executoriu, fără efectuarea altor formalități.

ART. 720¹⁰

Litigiile privind desfășurarea activității în scopul privatizării prin înstrăinare de bunuri ori alte valori din patrimoniul societăților comerciale sau al altor persoane juridice cu capital de stat, precum și litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul acestei activități se soluționează de către instanțele care au competența de judecată a proceselor și cererilor în materie comercială, potrivit dispozițiilor prezentului cod și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.

CARTEA a VII-a

Dispoziții finale

ART. 721

Dispozițiile codului de procedură civilă și de procedură comercială aplicabile în materie civilă și comercială; ele se aplică și în materiile

prev zute de alte legi în m sura în care acestea nu cuprind dispozi ii potrivnice.

ART. 722

Îndeplinirea actelor de procedur i comunicarea lor se fac în mod gratuit.

Cheltuielile necesare pentru îndeplinirea actelor de procedur i comunicarea lor, prin po t sau alte mijloace, ocazionate de desf urarea procesului, se acoper din fondurile repartizate anume în acest scop, de la bugetul de stat.

ART. 723

Drepturile procedurale trebuie exercitate cu bun -credin i potrivit scopului în vederea c ruia au fost recunoscute de lege.

Partea care folose te aceste drepturi în chip abuziv r spunde pentru pagubele pricinuite.

ART. 723¹

În cazurile prev zute de lege, suma datorat de parte cu titlu de cau iune se fixeaz de c tre instan i se depune, dup caz, la Trezoreria Statului, Casa de Economii i Consemna iuni C.E.C. - S.A. sau la orice alt institu ie bancar pe numele p r ii respective, la dispozi ia instan ei sau, dup caz, a executorului judec toresc.

Dac legea nu prevede altfel, cau iunea nu va reprezenta mai mult de 20% din valoarea obiectului cererii, iar în cazul cererilor al c ror obiect nu este evaluabil în bani, nu va dep i suma de 200 lei.

Cau iunea se elibereaz celui care a depus-o în m sura în care asupra acesteia cel îndrept it în cauz nu a formulat cerere pentru plata desp gubirii cuvenite, pân la împlinirea termenului de 30 de zile de la data la care, prin hot râre irevocabil , s-a solu ionat fondul cauzei. Cu toate acestea, cau iunea se elibereaz de îndat , dac partea interesat declar în mod expres c nu urm re te obligarea p r ii adverse la desp gubiri pentru prejudiciile cauzate.

ART. 724

Abrogat prin Legea nr. 59/1993.

ART. 725

Dispozi iile legii noi de procedur se aplic , din momentul intr rii ei în vigoare, i proceselor în curs de judecat începute sub legea veche, precum i execut rilor silitite începute sub acea lege.

Procesele în curs de judecat la data schimb rii competen ei instan elor legal învestite vor continua s fie judecate de acele instan e. În caz de casare cu trimitere spre rejudecare, dispozi iile legii noi privitoare la competen sunt pe deplin aplicabile.

În cazul în care instan a este desfiin at , dosarele se vor trimite din oficiu instan ei competente potrivit legii noi de procedur .

Hot rârile pronun ate înainte de intrarea în vigoare a legii noi r mân supuse c ilor de atac i termenelor prev zute de legea sub care au fost pronun ate.

Actul de procedur îndeplinit înainte de intrarea în vigoare a legii noi r mâne supus dispozi iilor vechii legi. În cazul în care acest act de procedur ar putea fi anulat potrivit legii vechi, el nu va fi men inut, chiar dac potrivit legii noi ar fi valabil.

ART. 726

Abrogat prin Legea nr. 59/1993.

ART. 727

Ori de câte ori prin alte legi se face trimitere la dispozi ii abrogate sau modificate din cuprinsul acestui cod, trimiterea se va socoti f cut , când este cazul, la dispozi iile corespunz toare care le înlocuiesc.

ART. 728 - 732

Abrogate prin Legea nr. 59/1993.

ART. 733

Amenzile aplicate în temeiul prevederilor prezentului cod, alte crean e fiscale, precum i orice sume ce constituie venituri bugetare, potrivit legii, se execut de c tre organele competente, potrivit dispozi iilor legale privind executarea silit a crean elor fiscale i cu procedura prev zut de aceste dispozi ii.

ART. 734

Abrogat prin Legea nr. 59/1993.

ART. 735

Legea nr. 389 din 22 iunie 1943 pentru extinderea legisla iei civile i comerciale a Vechiului Regat în România de peste Carpa i, r mâne în vigoare.

NOTA 1

Dispozi iile art. VI i VIII din Legea nr. 18 publicat în Monitorul Oficial nr. 35 din 12 februarie 1948 pentru modificarea Codului de procedur civil , au urm torul cuprins:

ART. 6

Pe data punerii în aplicare a prezentei legi se abrog :

1. Legea pentru Curtea de Casa ie i Justi ie;
2. Legea judec torilor de ocoale;
3. Legea nr. 394 din 23 iunie 1943 pentru accelerarea judec ilor în materie civil i comercial ;
4. Legea nr. 661 din 4 octombrie 1943 pentru reglementarea regimului fiscal al unor ac iuni în justi ie;
5. articolele 234, 241, 242, 246 - 248, 251 - 276 i 285 din Codul civil;
6. articolele 452 - 454, 578 - 583 i 722 pct. 7 din Codul de procedur civil *).

ART. 8

Prezenta lege intr în vigoare pe data de 1 martie 1948.

*) Este vorba de Codul de procedur civil ce era în vigoare în momentul modific rii intervenite prin Legea nr. 18 din 12 februarie 1948.

NOTA 2

Dispozițiile art. III, IV, V, VI și X din Legea nr. 59/1993 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 iulie 1993, au următorul cuprins:

ART. 3

Următorii termeni din Codul de procedură civilă se înlocuiesc astfel:

- "Republica Socialistă România", cu "România";
- "Buletinul Oficial al R.S. România", cu Monitorul Oficial al României;
- "Curtea de Casație" și "Tribunalul Suprem", cu "Curtea Supremă de Justiție";
- "curte", cu "curte de apel";
- "tribunal regional", cu "tribunal";
- "Tribunalul Capitalei", cu "Tribunalul Municipiului București";
- "tribunal popular" și "tribunal popular raional", cu "judecătoria";
- "carte de judecată", cu "sentință";
- "port-rețel", "agent de executare", "agent de urmărire", precum și alte asemenea denumiri ce desemnează funcționarul cu atribuții de executare silită, cu "executorul judecătoresc";
- "agent polițienesc" și "comisar de poliție", cu "subofițer" și "ofițer de poliție", după caz;
- "camera de chibzuire", cu "camera de consiliu";
- "sfat popular", cu "consiliu local" sau "consiliu județean", după caz.

ART. 4

Dispozițiile legale referitoare la taxa de timbru pentru cererea de recurs se aplică în mod corespunzător cererii de apel.

ART. 5

Cauzele aflate în curs de judecată la instanțele de fond, chiar dacă sunt după casare cu trimitere, vor fi, după caz, reînuate pentru continuarea judecării, sau vor fi trimise la instanța competentă, potrivit normelor de competență materială din prezenta lege.

Instanțele sesizate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi vor continua să judece, chiar dacă, potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, se schimbă competența teritorială.

Recursurile ordinare, cu excepția recursurilor în materia contenciosului administrativ, vor fi considerate apeluri, urmând a fi soluționate potrivit competenței materiale stabilite de prezenta lege, inclusiv în situația casării cu reînere; în aceste cazuri, părțile interesate beneficiază de un termen de 30 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru îndeplinirea condițiilor de formă în fond privind judecarea apelului, precum și, când este necesar, pentru sesizarea instanței de apel.

Cererile de revizuire și contestațiile în anulare privind hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se judecă de instanța careia, potrivit legii de față, îi revine competența instanței care a dat hotărârea atacată. Hotărârile date asupra acestor cereri sunt supuse, de asemenea, condițiilor de atac prevăzute de această lege.

Recursurile extraordinare cu care au fost sesizate instanțele înainte de intrarea în vigoare a acestei legi vor continua să fie judecate, iar în cazul casării cu trimitere pentru o nouă judecată, cauzele vor fi trimise instanțelor competente potrivit aceleiași legi.

Hotărârile rămase definitive în perioada 30 iunie 1992 - 30 iunie 1993 pot fi atacate cu recursul prevăzut de prezenta lege de către părțile interesate, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a aceleiași legi.

Hotărârile în materia Legii fondului funciar nr. 18/1991, rămase definitive la judecătoria anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, pot fi atacate cu recursul prevăzut de prezenta lege, de către părțile interesate, în termen de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, indiferent de data pronunțării lor.

În toate cazurile în care, potrivit legii de față, competența materială a instanței investite anterior este modificată, dosarele se trimit din oficiu instanței competente. Dispozițiile art. 725 din Codul de procedură civilă sunt aplicabile.

În situațiile în care, în mod excepțional, nu au putut fi organizate unele dintre judecătoriile prevăzute în anexa nr. 1 a Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească până la intrarea în vigoare a prezentei legi, cauzele vor fi soluționate de către judecătoriile competente teritorial, potrivit legii anterioare.

Termenele pentru exercitarea condițiilor de ordinare, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi, încep să curgă din nou de la această dată.

Execuțiile silită începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi vor fi continuate de instanțele de executare investite.

ART. 6

Sunt înlăturate abrogate: art. 2¹, art. 22¹, art. 109¹, art. 120¹, art. 120², art. 260 alin. 3 și 4, art. 266 alin. 2, art. 269¹, art. 307, art. 329¹, art. 329², art. 371, art. 375, dispozițiile cuprinse în cap. XIV al c. r. și VI - art. 720¹ - 720¹⁶, art. 724, art. 726, art. 728, art. 729, art. 730, art. 731, art. 732, art. 734, art. 735 alin. 2 din Codul de procedură civilă, art. III din Legea nr. 18 din 12 februarie 1948, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

ART. 10

Prezenta lege intră în vigoare pe data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

NOTA 3

Dispozițiile art. II, III, IV, V și VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, aprobat cu modificări prin Legea nr. 219/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, au următorul cuprins:

ART. 2

Amenzile prevăzute în Codul de procedură civilă, precum și limitele valorice de stabilire a competenței materiale a instanțelor judecătorești în cazurile prevăzute de lege vor putea fi actualizate prin hotărârea Guvernului, în funcție de rata inflației.

ART. 3

Următorii termeni din Codul de procedură civilă se înlocuiesc astfel:

- "ajutor de primar" cu "viceprimar";
- "cas de depuneri" cu "Trezoreria Statului, Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A. sau orice alt institut"

bancar ”;

- "datornic" cu "debitor";
- "desp r enie" cu "divor ”;
- "execu iune", "execu ie" cu "executare";
- "faptele de c petenie" cu "faptele esen iale";
- "interogatorul" cu "interogatoriul";
- "mi c tor" cu "mobil";
- "mort" cu "defunct";
- "nemi c tor" cu "imobil";
- "nevârstnic" cu "minor";
- *** *Abrogat* ;
- "pecete" cu "sigiliu";
- "pensie alimentar " cu "pensie de între inere";
- "sorocite" cu "fixate";
- "t lmaci" cu "interpret";
- "vârstnic" cu "major".

Termenii "consiliu judiciar" i "jur mântul" - ca mijloc de prob - se elimin din tot cuprinsul Codului de procedur civil .

În vederea republic rii, Ministerul Justi ieii este autorizat s înlocuiasc sau s elimine, dup caz, i al i termeni sau expresii, pentru actualizarea redact rii textelor în conformitate cu terminologia consacrat de dispozi iile legale în vigoare i pentru corelarea cu normele privind ortografia limbii române.

ART. 4

Prescrip iile care au început s curg înainte de data intr rii în vigoare a prezentei ordonan e de urgen , pentru a c ror împlinire ar trebui s treac mai mult de 3 ani, se vor împlini dup trecerea unui termen de 3 ani de la data intr rii în vigoare a prezentei ordonan e de urgen .

ART. 5

În cazul imobilelor neînscrise în cartea funciar , pân la deschiderea c r ilor funciare în condi iile prev zute de Legea cadastrului i a publicit ii imobiliare nr. 7/1996, formalit ile de publicitate privind urm rirea silit imobiliar i luarea m surilor asigur torii se fac cu acelea i efecte juridice în vechile documente de publicitate imobiliar .

ART. 8

Pe data intr rii în vigoare a prezentei ordonan e de urgen se abrog :

- art. 1126, 1127 i 1824 - 1836 din Codul civil;
- Legea LX/1881 privitoare la executarea silit imobiliar , cu modific rile ulterioare;
- Decretul-lege nr. 603/1943 pentru simplificarea procedurii împ r elilor judiciare;
- art. 889 - 906 i art. 909 din Codul comercial;
- art. 72 alin. 1 i 2 din Ordonan a Guvernului nr. 11/1996 privind executarea crean elor bugetare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobat i modificat prin Legea nr. 108/1996, cu modific rile i complet rile ulterioare;
- orice alte dispozi ii contrare.

ART. 9*)

Prezenta ordonan de urgen intr în vigoare la 3 luni de la data public rii ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Art. 9 a fost modificat de art. 1 din Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 290 din 29 decembrie 2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 29 decembrie 2000, astfel:

"ART. 9

Prezenta ordonan de urgen intr în vigoare la 7 luni de la data public rii ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excep ia dispozi iilor art. I pct. 131 - 134, care vor intra în vigoare la 3 luni de la publicare."

NOTA 4

Dispozi iile art. II i III din Ordonan a de urgen a Guvernului nr. 58/2003 pentru modificarea i completarea Codului de procedur civil , publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003, au urm torul cuprins:

"ART. 2

Dispozi iile prezentei ordonan e de urgen se aplic i proceselor în curs de judecat începute sub legea anterioar , precum i execut rii silitite începute sub acea lege.

Procesele în curs de judecat la data schimb rii competen ei instan elor legal învestite vor continua s fie judecate de acele instan e. În caz de casare cu trimitere spre rejudecare, dispozi iile prezentei ordonan e de urgen privitoare la competen sunt aplicabile.

Hot rârile pronun ate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonan e de urgen r mân supuse c ilor de atac i termenelor prev zute de legea sub care au fost pronun ate.

ART. 3

Dispozi iile prezentei ordonan e de urgen se aplic la 60 de zile de la data public rii în Monitorul Oficial al României, Partea I."

NOTA 5

Dispozi iile art. II i III din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonan ei de urgen a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea i completarea Codului de procedur civil , publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai

2004, au următorul cuprins:

"ART. 2

(1) Recursurile împotriva hotărârilor date fără drept de apel potrivit legii în vigoare la data pronunțării lor și aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit spre judecată instanțelor imediat superioare celor care au pronunțat hotărârea în primă instanță.

(2) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și care au ca obiect hotărâri prin care tribunalele au judecat apeluri se trimit spre judecată curților de apel.

(3) Recursurile prevăzute la alin. (1) și (2), a căror admisibilitate în principiu nu a fost examinată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se scot de pe rol și se trimit, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece, iar în cazul în care admisibilitatea în principiu a fost examinată, se trimit prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.

ART. 3

(1) Hotărârile pronunțate de judecătorii în primă instanță în materia fondului funciar sunt supuse apelului la tribunal și recursului la curtea de apel.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi se trimit la tribunale, iar recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit la curțile de apel. Dispozițiile art. II alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător."

NOTA 6

Dispozițiile art. II din Legea 219/2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, au următorul cuprins:

"ART. 2

(1) Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal învestite, precum și cererile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.

(2) Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.

(3) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) - (3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece."
